



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci navrhovatelů: **a) Obec Bašť**, se sídlem Obecní 126, 250 65 Bašť, **b) Obec Dolany**, se sídlem Dolany 95, 278 01 Kralupy nad Vltavou, **c) Obec Panenské Břežany**, se sídlem Hlavní 17, 250 70 Panenské Břežany, **d) Obec Postřižín**, se sídlem Pražská č. p. 42, 250 70 Postřižín, **e) Obec Zlončice**, se sídlem Zlončice 40, 278 01 Kralupy nad Vltavou, **f) Unifrost, s.r.o.**, se sídlem Hlavní 199, 250 07 Panenské Břežany, IČ: 27151026, **g) Agrimex Vestec, a.s.**, se sídlem Hlavní 199, 25007 Panenské Břežany, IČ: 26208792, **h) Naděžda Holíková**, bytem Akátová 177, 250 07 Panenské Břežany, **i) Libor Holík**, bytem Akátová 177, 25007 Panenské Břežany, **j) Košková Světla**, bytem Koněvova 2615/242, 130 00 Praha, **k) Pavel Kužvard**, bytem Dolany 240, 278 01 Kralupy nad Vltavou, **l) Jana Kužvardová**, bytem Dolany 240, 278 01 Kralupy nad Vltavou, **m) David Stoppani**, bytem Podlesí 4960, 760 05 Zlín, **n) Petra Stoppani**, bytem K Dálnici 183, 250 70 Panenské Břežany, **o) Petr Stulík**, bytem Dolany 70, 278 01 Kralupy nad Vltavou, všichni zastoupeni: Mgr. Luděk Šikola, advokát, se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha 1, proti odpůrci: **Úřad pro civilní letectví**, se sídlem Letiště RUZYNĚ, 160 08 Praha 6, zast. JUDr. Ing. Jindřichem Kalíškem, advokátem se sídlem v Praze 1, U Prašné brány 1078/1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Bohuslav Špaček**, bytem Bašť, U Kapličky 254, **2) Jarmila Špačková**, bytem tamtéž, **3) Dimri Construction & Development (B.A.S.T 1) s.r.o.**, IČ: 27455475, se sídlem v Praze 4, U Kamýku 284/11, zast. JUDr. Monikou Rutland, advokátkou se sídlem v Praze 1, Betlémské náměstí 6, **4) Ing. Jiří Srbek**, bytem Spojovací 212, Bašť, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Ochranné hlukové pásmo letiště PRAHA/Vodochody, vydaného veřejnou vyhláškou Úřadu pro civilní letectví dne 3. 11. 2016, spis. zn.: 12/730/0056/LKVO/07/16, č. j.: 10197-16-701,

t a k t o :

I. Opatření obecné povahy – Ochranné hlukové pásmo letiště PRAHA/Vodochody, vydané veřejnou vyhláškou Úřadu pro civilní letectví dne 3. 11. 2016, spis. zn.: 12/730/0056/LKVO/07/16, č. j.: 10197-16-701, se ke dni právní moci tohoto rozsudku ruší.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobcům částku 200.100,- Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku do rukou Mgr. Lud'ka Šikoly, advokáta.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

A) Vymezení předmětu řízení

[1] Podanou žalobou napadli žalobci opatření obecné povahy (dále v textu uváděné podle kontextu také jako „*opatření obecné povahy nebo opatření nebo OOP*“), vydané formou veřejné vyhlášky, kterým odpůrce podle ust. § 37 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o civilním letectví*“), zřídil ochranné hlukové pásmo (dále také v textu uváděno jako „*OHP nebo ochranné hlukové pásmo*“) letiště PRAHA/Vodochody. Ochranné hlukové pásmo zasahuje nad katastrální území Bašŕ, Dolínek, Dolany u Prahy, Hoštice u Vodochod, Klíčany, Máslovice, Panenské Břežany, Postřižín, Vodochody u Prahy a Zlončice. V opatření jsou dále podrobněji vymezeny základní údaje umístění a provozu letiště (neveřejné mezinárodní letiště, provozovatel AERO Vodochody AEROSPACE a.s., je umístěno asi 2 km jihozápadně od středu města Odolena Voda, na letišti dvě paralelní vzletové a přistávací dráhy, je podrobněji vymezeno hlukové pásmo). Dále jsou opatřením stanoveny celkem 4 další omezení v ochranném hlukovém pásmu, které spočívají v tom, že nové stavby budou umístěvané pouze v případě souladu stavby s ust. § 40 zákona o civilním letectví, stávající stavby nejsou vyhlášením nijak dotčeny a v případě změn stávajících staveb bude příslušný správní orgán postupovat podle ustanovení vztahujícím se na nové stavby, na území ochranného hlukového pásma bude provozovatelem zajištěno, že hluk z provozu letiště nebude překračovat hygienické limity stanovené pro chráněné venkovní prostory a chráněné prostory (venkovní a vnitřní) staveb, pro účely kontroly dodržování hluku z provozu nejpozději v kalendářním roce následujícím po roce, ve kterém by na letišti bylo dosaženo 1400 pohybů proudových letadel v období od 1.5. do 31.10., bude proveden monitoring hluku, na území provozovatel obstará na svůj náklad vypracování odborného posudku o úrovni zasažení chráněných prostor staveb hlukem, včetně návrhu protihlukových opatření. Podrobnější a konkrétnější vymezení příslušných podmínek a omezení je uvedeno v opatření obecné povahy.

B) Žaloba a důvody nesouhlasu žalobců s opatřením obecné povahy

[2] Navrhovatelé napadli opatření v celém rozsahu, přičemž své námitky rozdělují do nejprve obecných společných námitek všech navrhovatelů, dále vznášejí námitky žalující obce a v poslední části koncentrují do návrhu námitky žalující dotčení vlastníci. Soud k této části odůvodnění uvádí, že respektuje systematiku, kterou zvolili navrhovatelé, i když tím způsobem dochází k cyklickému opakování již jednou uvedených námitek a neustálému se vracení jinými slovy k témuž problému u různých navrhovatelů (ač ti podali společný návrh, v něm uvádějí ty skutečnosti, které uplatňovali ve správním řízení v různých procesních podáních, čímž dochází k častému opakování týchž námitek a právních názorů).

B.1) Společné námitky všech navrhovatelů

[3] Navrhovatelé napadají ústavněprávní posouzení vydaného opatření, k němuž podle jejich názoru odpůrce nepřihlédl, neboť opatření podstatně omezuje vlastníky v užívání dotčených nemovitostí a omezuje dotčené obce v rozvoji a v samosprávném rozhodování ve svém území, když skrze ust. § 40 zákona o civilním letectví je v území zablokována veškerá stavební a jiná činnost, která by vyžadovala ochranu před hlukem ve smyslu ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“). Díky formulace podmínek a) a b) jsou tato omezení aplikována nejen na chráněné stavby, ale na veškeré stavby a jejich změny, omezena je nejen stavební činnost, ale veškerá činnost, díky čemuž nelze ani stávající nevyužité plochy a neúrodnou půdu změnit na pozemky k jakémukoliv využití, které by vyžadovalo ochranu před hlukem. Opatření tak reguluje způsob využití daného území, a proto by pro jeho vydání měly platit obdobné principy, jaké se uplatní pro opatření obecné povahy, kterými se vydávají územní plány, potažmo zásady územního rozvoje. V územním plánování dochází ke střetávání veřejného zájmu a vlastnických práv, v případě tohoto opatření obecné povahy je pak přítomna další rovina střetu, a to mezi centrální státní mocí a právy dotčených obcí na samosprávu. Skutečnost, že opatření obecné povahy je vydáváno samosprávou, ale státní mocí, se projevuje též v tom, že zde platí jiná pravidla pro „tvorbu vůle“, než při územním plánování, neboť v případě územního plánu je jediným pravidlem pro tvorbu konkrétní podoby právní regulace autonomní hlasování zastupitelstva, v případě tohoto opatření však zřizovatel takovou autonomii nemá a podmínky, za kterých lze přistoupit k regulaci území prostřednictvím tohoto opatření musí vyplývat ze zákona. Volba konkrétní regulace využití území prostřednictvím tohoto opatření musí vycházet striktně z podmínek danými zákonem, a tam kde to zákon připouští, řídí se správním uvážením. Podle názoru navrhovatelů si odpůrce při vydávání napadeného tohoto opatření nebyl vůbec vědom výše uvedených ústavněprávních a správněprávních souvislostí.

[4] V další části návrhu navrhovatelé uvádějí, že opatření obecné povahy nebylo zřízeno ve veřejném zájmu a k zákonnému účelu. Konkrétně tento svůj názor zdůvodňují tím, že napadeným opatřením nebyly provozovateli letiště uloženy žádné povinnosti, které by mu již nevyplývaly z ust. § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví, a podstatou napadeného opatření je pouze omezení stávající a budoucí výstavby, potažmo změna užívání či odstranění stávající zástavby v regulovaném území. Takové nucené omezení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu (čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod). Ne každý kolektivní zájem je veřejným zájmem *de iure*, a je proto nutné, aby k omezení vlastnických práv docházelo jen po pečlivém zvážení základní podmínky, zda je omezení nutné ve veřejném zájmu (srov. Nález Ústavního soudu ze dne 28.3.1996, sp. zn. I. ÚS 198/95 nebo Nález Ústavního soudu ze dne 28.06.2005, sp. zn. Pl.ÚS 24/04 (327/2005 Sb.)). Podmínka veřejného zájmu vyplývá též z ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“). Odpůrce při zvažování veřejného zájmu vychází prakticky pouze z existence letecké stavby a z notoriety, že letecký provoz produkuje škodlivý hluk, a proto je podle něj „vhodné“ pro letiště PRAHA/Vodochody vyhlásit opatření obecné povahy (srov. str. 4 až 5 napadeného opatření). Odpůrce v jiných částech odůvodnění uvádí, že veřejný zájem je dán již tím, že letiště je podle stavebního zákona veřejnou infrastrukturou a že má odpůrce svěřenou kompetenci dle zákona o civilním letectví (srov. str. 497 až 499 napadeného opatření). Z vyjádření odpůrce je zřejmé, že pojem veřejného zájmu mechanicky ztotožňuje se zákonnou úpravou. Jak již bylo mnohokrát judikováno v oblasti vydávání opatření obecné povahy, veřejný zájem je věcí politiky a nikoli legislativy a rozhodující konkrétní veřejný zájem se musí vázat na reálné poměry a nikoli na abstrakci v právní normě. Odpůrce v odůvodnění zdůrazňuje, že předmětné opatření neřeší rozvoj letiště, ale pouze existující leteckou stavbu,

předpovídá omezování zástavby v daném území a klade důraz na ochranu stávající letecké stavby (srov. str. 497 až 500 napadeného opatření), uvádí, že „OHP má funkci zejména ochrany stávající letecké stavby“ (str. 497 až 498 napadeného opatření), dále uvádí, že „Letecká stavba je součástí veřejné dopravní infrastruktury ČR, kdy při současné úrovni urbanizace krajiny v zásadě již nelze novou obdobnou stavbu do krajiny umístit.“ (str. 499 napadeného opatření), na jiném místě odůvodnění odpůrce výslovně uvádí: „OHP je primárně ze zákona skutečně zřizováno k ochraně letecké stavby/letišť s přesahem do ochrany zdraví obyvatel.“ (viz str. 513 uprostřed nebo str. 517 napadeného OOP); tím však popírá jinou část svého odůvodnění, kde tvrdí, že „Ochranné hlukové pásmo v kontextu platné legislativy bude plnit důležitou funkci ochrany letecké stavby a zároveň i obyvatelstva a majetku před nepříznivými dopady hluku vzniklého z provozu letecké stavby.“ (str. 6 napadeného opatření). Celkovou netransparentní situaci dokresluje způsob vypořádání námítky navrhovatelů na str. 34 bod 6 napadeného opatření, kde byla namítána absence veřejného zájmu na vyhlášení OHP. Zde odpůrce zdůrazňuje veřejný zájem na provozu letiště a odvolává se na zákon o civilním letectví a stavební zákon, zatímco doplňující vyjádření Krajské hygienické stanice naopak výslovně zdůrazňuje, že vyjádření nesleduje ochranu leteckého provozu, ale veřejný zájem na ochraně obyvatel před hlukem. Tato dvě protikladná vyjádření odpůrce a Krajské hygienické stanice v rámci jednoho vypořádání námítky ukazují, že otázka veřejného zájmu a účelu předmětného opatření je sporná a nebyla ve skutečnosti vyjasněna ani mezi správními orgány, které jej měly vydat ve vzájemné dohodě. Podle názoru navrhovatelů byl použit institut ochranného hlukového pásma použit k jinému účelu, než jaký předepisuje zákon (zákon o civilním letectví jej neuvádí, zákon o veřejném zdraví v ust. § 37 odst. 2 písm. f) má jako primární účel ochranu okolí letiště a jeho obyvatel před hlukem), což vyplývá i z rozsdku Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93. Pokud tak odpůrce vyhlásil opatření za jiným účelem, pak porušil ust. § 2 odst. 2 správního řádu. Navrhovatelé dále nesouhlasí s tím, že opatření zajišťuje pouze ochranu dosavadní stavby, nikoliv další rozvoj letiště, neboť to je v rozporu se str. 5 napadeného opatření, které rozvoj letiště přímo předpokládá. Napadají dále to, že podklady pro opatření nejsou aktuální, neboť vycházejí nejpozději z roku 2012 (podkladová studie), z níž vyplývá, že byla stanovena pro záměr do budoucna, nikoliv reflektující současný stav. Skutečným účelem zřízení OHP tak není ochrana obyvatel před stávající hlukovou zátěží, ale rozvoj letiště PRAHA/Vodochody. Z podkladových materiálů vyplývá, že stavby v okolí letiště nejsou zasaženy hlukem nad zákonné limity a současná rezidenční výstavba nekoliduje s provozem letiště, nebyla tak vyřešena otázka, proč OHP vyhlášovat. Navrhovatelé dále poukázali na to, že provozovatel letiště usiluje o změnu stávajícího statusu neveřejného letiště na letiště veřejné mezinárodní, přičemž v současné době probíhá proces EIA, který nijak dané opatření nezohledňuje, přitom je opatření založeno na predikovaných výhledových parametrech provozu letiště do budoucna.

[5] V další části návrhu navrhovatelé namítají, že opatření obecné povahy bylo zpracováno podle neplatného podzákoného předpisu, neboť podkladová studie „LETIŠTĚ VODOCHODY – Návrh ochranného hlukového pásma pro stávající infrastrukturu letiště“ z července 2012 (dále také jen „*podkladová studie*“) je zpracována podle právního stavu, který v době vydání opatření obecné povahy už neplatil (podkladová studie je vypracována podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. ve znění platném do 29.7.2016, OHP bylo zřízeno dne 3.11.2016, když ode dne 30.7.2016 je účinné nové nařízení vlády č. 217/2016 Sb.). Novým nařízením vlády byl změněn způsob určení charakteristického letového dne, změněna byla úprava určení hygienických limitů hluku v chráněných vnitřních prostorech staveb a venkovních prostorech staveb.

[6] Navrhovatelé dále nesouhlasí s rozsahem zjištění skutkového stavu, který byl podle jejich názoru zjištěn nedostatečně. Opětovně uvádějí, že podkladem pro vydání je podkladová studie z roku 2012, která nereflexuje aktuální ani skutečný stav, srovnávací studie je dokonce již z roku 2009. V podkladové studii z roku i v opatření je uvedeno, že rozsah OHP je stanoven s ohledem na možný rozvoj letiště v rozsahu jeho stávající infrastruktury, tyto pojmy však nejsou nikde konkretizovány, ani není uvedeno, zda se infrastruktura od roku 2012 nezměnila. OHP je vyhlášováno pro dráhový systém letiště sestávající ze dvou paralelních vzletových a přistávacích drah, v současnosti platná ochranná pásma letiště Vodochody jsou vyhláška pouze pro letiště s jednou vzletovou a přistávací dráhou, z čehož plyne, že OHP není zřizováno pro současný provoz letiště, ale pro budoucí záměr, který však nebyl zatím schválen příslušnými orgány. Odpůrce opakovaně uvádí, že dráha RWY 11/29 s travnatým povrchem jako taková není stavbou, ale jde pouze o vytýčení dráhy v nouzovém přistávacím pásu dráhy RWY 10/28, avšak dochází na ní k hlukovým událostem z leteckého provozu, a proto jí bylo nutné zahrnout do výpočtového modelu. Namítají, že tato fiktivní dráha tak neměla být zahrnuta do hlukových výpočtů, pokud není stavbou; na podporu svého tvrzení předkládali sérii leteckých snímků z roku 2003, kdy je patrné, že v roce 2003 a 2006 dráha RWY 11/29 v travnatém pásu neexistovala, není patrná ani na leteckém snímku z roku 2012, patrná je pouze na aktuálním leteckém snímku. Podle podkladové studie z roku 2012 má být dosaženo leteckého provozu v rozsahu 19 900 letadel za rok, ani by došlo ke změně stávající infrastruktury, kdy podle zpracované dokumentace EIA v roce 2009 činil podíl proudových dopravních letadel do 120 t hmotnosti pouze 1,2%, podle podkladové studie z roku 2012 má činit 70%. Lze pochybovat, zda při stávající infrastruktuře je letiště skutečně schopno odbavit v charakteristickém letovém dni v denním provozu 86 pohybů letadel, z čehož bude asi 60 proudových letadel. Podle názoru navrhovatelů dále krajská hygienická stanice posuzovala situaci v domnění, že fiktivní dráha RWY 11/29 je skutečnou funkční vzletovou a přistávací dráhou. Opakovaně v této souvislosti namítají, že ochranné hlukové pásmo není ve skutečnosti navrhováno pro intenzitu provozu při stávající infrastruktuře, ale pro budoucí záměr rozšíření letiště, který však nebyl doposud povolen. Taktéž není zdůvodněn trvalý nárůst provozu letecké dopravy, který odpůrce uvádí, není vůbec řešena problematika složení letového parku, před vydáním opatření nebyla ani ověřena aktuální hluková situace (hygienická stanice přitom provedla měření hodnoty hluku v roce 2010 a sama uvádí, že aktuální hodnotu hluku nezná), odpůrce se rovněž nijak nevyjádřil k nezohlednění reverzního brzdění a motorových zkoušek v podkladových hlukových výpočtech, nejsou zohledněny jiné významné zdroje hluku v okolí letiště a jejich kumulace. Další závěr, kterým je podle odpůrce nekoordinovaný nárůst rezidenční výstavby, rovněž není podpořen konkrétními podklady. Navrhovatelé dále uvedli, že provoz letiště trvá půl století a po celou dobu byl udržitelný, změna nastala až s novým provozovatelem, který nerespektuje územní limity vyplývající z umístění letiště v osídleném území. Poukazují na to, že řádně pořízené a legálně uplatňované územní plány je třeba respektovat, napadené opatření pak neobsahuje žádné zjištění, vyhodnocení a koordinaci ohledně stavu okolí letiště z hlediska územního plánování. Odpůrce sice několikrát cituje nic neřešící vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje k zásadám územního rozvoje, neargumentuje však nijak omezením v územním rozvoji obcí vydaným opatřením. Vyjádření úřadu územního plánování Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav bylo odpůrce smeteno ze stolu s argumentem, že letiště stojí na předmětném území od roku 1953, ale opomíjí skutečnost, že platné nástroje územního plánování nejenom regulují budoucí rozvoj území, ale zakládají legitimní očekávání vlastníků regulovaných nemovitostí, aniž by hodnotil režim pozemků v územních plánech určený k zastavění. Napadené opatření se rovněž nezabývá tím, proč nejsou stávající ochranná pásma letiště pro ochranu letecké stavby dostačující.

[7] V další části návrhu navrhovatelé namítají nepřezkoumatelnost prostorového vymezení izofon. Z podkladové studie z roku 2012 není zřejmý mechanismus, jakým odpůrce dospěl k určení přesného prostorového určení průběhu izofon, lze z něho pouze vyčíst, že hranice OHP byla podle nich stanovena. V odůvodnění opatření je tak sice popsáno, jak byla z izofon odvozena hranice OHP, určení samotných izofon však není přezkoumatelně doloženo a podle obsahu podkladové studie z roku 2012 bylo plně v moci samotného provozovatele letiště.

[8] Dále navrhovatelé nesouhlasí s volbou predikované izofony v hodnotě 57 dB jako určující pro hranici OHP, když poukázali na přílohu č. 3 podkladové studie z roku 2012, na které je vidět, jak se liší rozsah území ohraničeného izofonami 57 dB, 60 dB a 63 dB; hranici izofony ve výši 57 dB považují za naddimenzovanou s odchylkou ± 3 dB, která má sama značný vliv na prostorové vymezení takového území.

[9] Navrhovatelé nesouhlasí s metodou určení hranice OHP podle predikovaných izofon, neboť podle jejich názoru lze pochybovat, zda lze toto území vymezovat na základě takto vytvořených izofon, když vymezení v jednotlivých územích při hodnotě 57, 60 a 63 dB je natolik velké, že praktická vypovídací hodnota je podle jejich názoru diskutabilní. Podle jejich názoru není správné uvážení o volbě rozsahu OHP dostatečně podloženo a podle jejich názoru mělo být stanoveno spíše s pomocí stavebně technických a územně plánovacích hledisek.

[10] V další části návrhu namítají vady mapových podkladů a vymezení hranice OHP, kdy nelze jednoznačně určit, které nemovitosti do OHP spadají a které nikoliv. Odpůrce použil pro vymezení hranice mapový podklad v měřítku 1:35000, mapa takového měřítko však znemožňuje identifikaci jednotlivých nemovitostí. Napadené opatření sice obsahuje přílohy č. 2a, 2b a 2c s mapovým podkladem v měřítku 1:5000, ten však nepokrývá celé OHP, ale pouze zhruba jednu jeho polovinu v blízkosti obcí Dolany, Panenské Břežany a Bašť, mapové podklady pak byly přejaty z podkladové studie z roku 2012, ta však neuvádí, z jakého zdroje čerpala. Navrhovatelé tak namítají, že pro vymezení celého průběhu hranice OHP měla být jako mapový podklad pro regulaci právních vztahů použita oficiální katastrální mapa, aby bylo možné jednoznačně identifikovat dotčené nemovitosti. Namítají pak dále, že použité mapové podklady nejsou aktuální a nereflktují správně skutkový stav, neboť se jedná o stav z roku 2012, když všechny shora uvedené podklady obsahují množství odchylek od skutečného stavu (k prokázání tohoto svého tvrzení navrhli navrhovatelé provedení k důkazu souboru mapových podkladů vypracovaných k datu 11/2016, které provedl autorizovaný inženýr Ing. Martin Jakoubek). Rovněž poukázali na to, že hranice OHP prochází napříč pozemky a stavbami (např. u navrhovatelů Pavla Kužvarda a Jany Kužvardové, David Stoppani a Petra Stoppani), kdy právní režim takových nemovitostí zůstává nejasný.

[11] Dále navrhovatelé namítají, že OHP nemůže být vyhlášeno pro futuro, poukazují přitom na vyjádření hygienické stanice, podle něhož hlukové limity překračovány nejsou, ačkoliv dále prohlašuje, že aktuální režim provozu letiště nezná.

[12] V další části návrhu navrhovatelé uvádějí, že při vydávání napadeného opatření nebyly splněny podmínky zákona o ochraně veřejného zdraví, kdy poukázali na ust. § 31 odst. 3 tohoto zákona, podle něhož je nutné při překročení hygienických limitů požádat o stanovení OHP, Letiště Vodochody tento limit nesplňuje. Poukazují přitom na rozdílnou

úpravu v zákoně o ochraně veřejného zdraví a v zákoně o civilním letectví, přičemž poukazují na právní názor JUDr. Stanislava Kadečky z orku 2011, který spočívá v tom, že právní úprava umožňuje dvě různé výkladové varianty, když se přiklonil k závěru, že OHP je možné vyhlásit i tehdy, pokud nejsou splněny podmínky pro vyhlášení OHP podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Na tento právní názor navrhovatelé odkazují a uvádějí, že spočívá mj. v tom, že rozlišuje OHP do dvou kategorií z hlediska jejich účelu. Prvním je podle zákona o ochraně veřejného zdraví ochrana před hlukem, druhým je podle zákona o civilním letectví ochrana leteckých staveb. Toto rozlišování podle názoru navrhovatelů nemá oporu v zákoně a nemá ani logické opodstatnění. Racionální zákonodárce by stěžejí dva různě správněprávní instituty označil shodným termínem OHP, propojil je poznámkou pod čarou a jako jediné rozlišovací kritérium by mlčky stanovil jejich účel. Ve skutečnosti je OHP jediným nedělitelným institutem upraveným v obou zmíněných zákonech. Vyhlášení OHP tak sleduje vždy oba účely, a to jak ochranu leteckých staveb, tak ochranu okolí letiště před hlukem z jeho provozu. Zákon o civilním letectví v ust. § 37 odst. 2 písm. f) obsahuje poznámku pod čarou, která odkazuje na zákon o ochraně veřejného zdraví, sám žádnou další právní úpravu neobsahuje. Dále poukazuje na ust. § 89 odst. 2 bod c) a d) zákona o civilním letectví, které upravuje vymezení OHP. K právnímu názoru JUDr. Kadečky pak dále uvádí, že to opomíjí ust. § 89 odst. 2 písm. d) zákona o civilním letectví, to opomíjí.

[13] K této argumentaci pak navrhovatelé dále poukazují na úpravu pravomoci odpůrce vydat příslušné opatření obecné povahy, kdy zákon o ochraně veřejného zdraví u tohoto typu letiště odpůrci vydání neukládá, z tohoto zákona tak tuto pravomoc nelze vyčíst. Tuto pravomoc pak nelze dovodit ani ze zákona o civilním letectví, neboť ten obsahuje pouze rámcovou úpravu ochranných pásem, ohledně hlukových pásem však odkazuje na zákon o ochraně veřejného zdraví. Odpůrce může činit pouze to, co mu zákon ukládá; úprava ochrany hlukových pásem v zákoně o civilním letectví má pouze rámcový charakter, a pokud existuje podrobnější úprava v zákoně o ochraně veřejného zdraví, musí mít přednost. Údajné správní uvážení k vydání opatření obecné povahy nemůže být dovozováno pouze z mlčení zákona.

[14] V další části návrhu navrhovatelé namítají, že napadené opatření obecné povahy nebylo řádně projednáno s úřadem územního plánování, když podle ust. § 6 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), takovými úřady jsou obecní úřady obce s rozšířenou působností, ty se k němu nevyjadřovaly (některé obce jsou navrhovatelé). Pokud odpůrce vycházel z ust. § 7 odst. 1 písm. c) stavebního zákona takovým úřadem krajský úřad, pak upozornili na vyjádření tohoto úřadu ze dne 23.9.2016, které podle jejich názoru za takové projednání nelze považovat. Tento úřad si nebyl vědom, že by se měl k návrhu opatření vyjadřovat z hlediska územního plánování, když pouze uvedl, že se k němu nemůže vyjádřit. Toto stanovisko podle názoru navrhovatelů nelze po materiální stránce považovat za projednání s úřadem územního plánování podle ust. § 37 zákona o civilním letectví, neboť v něm úřad prakticky odmítá svou kompetenci k jakémukoliv projednání. Navrhovatelé dále poukázali na vyjádření Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, který se považoval za příslušný úřad územního plánování, přičemž Krajský úřad Středočeského kraje na tuto roli rezignoval. Odpůrce se tímto rozporem nijak nezabýval.

[15] V další části návrhu je vyjádřeno stanovisko, že dohoda s hygienickou stanicí je zatížena vadami, když ta na vydání rozhodnutí neparticipovala řádně a plnohodnotně (stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 4.2.2013). Tyto vady spatřují navrhovatelé v tom, že hygienická stanice souhlasila se zřízením OHP bez dokladu

o měření hluku a bez údajů o charakteristickém letovém dni, přičemž důvodem pro stanovisko není důvod nesouhlasit, ale naopak relevantní důvod souhlasit.

[16] Dalším bodem návrhu je nesouhlas se stanovenými parametry OHP, neboť ty nejsou vymezeny dostatečně určitě a srozumitelně, přičemž odpůrce příslušná opatření odsunul do budoucích řízení.

[17] V dalších bodech navrhovatelé namítají, že vydané opatření obecné povahy bylo vydáno, aniž byly splněny podmínky pro jeho vydání podle správního řádu, který podmínky stanoví ve svých ust. § 171 až 174. Jak bylo uvedeno v předchozích částech, odpůrce vydal podle názoru navrhovatelů opatření obecné povahy, aniž by k tomu měl dostatek pravomoci, tento nedostatek pravomoci nelze nahradit správním uvážením (k aplikaci správního uvážení navrhovatelé poukázali na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23.3.2005, čj. 6 A 252/2002-42).

[18] Navrhovatelé dále uvádějí, že opatření obecné povahy nebylo řádně projednáno s dotčenými orgány, kterými podle jejich názoru jsou i územní samosprávné celky (dotčené obce).

[19] Dále uvádějí, že opatření obecné povahy nebylo řádně zdůvodněno a je nepřezkoumatelné. Není odůvodněn postup při jeho vydávání, v jeho odůvodnění je sice uveden základní průběh procesu, ale není popsáno, kdy a v jaké fázi byl návrh projednán s dotčenými správními orgány, s úřadem územního plánování, jak bylo dosaženo dohody s hygienickou stanicí a není popsáno, kdy a jak byl návrh poskytnut k uplatnění námitek a připomínek. Není dále patrné, kdy a jakým způsobem byl návrh na vydání opatření doplňován a upravován, na základě čeho se tak dělo, není vysvětleno, proč stanovisko, které vydal Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav bylo systematicky zařazeno mezi námítky a jako námitka vypořádáno, a proč bylo přistoupeno k vydání opatření obecné povahy v roce 2016, ačkoliv fáze námitek proběhla patrně již v roce 2013 a podklady pocházejí z roku 2012. Odkaz na podkladovou studii z roku 2012 není určitý a srozumitelný, přičemž tato studie není součástí tohoto opatření, takže netvoří součást jeho odůvodnění. Pokud jde o geometrické stanovení hranice OHP, byl obsah podkladové studie přenesen do napadeného opatření, odkaz na straně 2 tohoto opatření tak není dostatečně určitý a srozumitelný.

[20] Navrhovatelé nesouhlasí s tím, že monitoring hluku bude proveden až s odkladem a provozovatelem letiště, není patrné, proč má být vázán právě na pohyb 1400 letadel a až po určité době. Dále uvedli, že opatření je formulováno tak, že v OHP nesmí být překračovány žádné hlukové limity stanovené pro chráněné venkovní prostory a chráněné prostory, nikde však není vyřešen dopad ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví. Provozovateli letiště je tak sice uložena povinnost dodržovat v OHP veškeré hlukové limity, pokud by se to však u konkrétních staveb nedařilo, není stanovena žádná sankce pro provozovatele letiště, ale naopak by takové situace zakládali provozovateli právo požadovat, aby příslušné úřady změnilы užívání takových staveb či je dokonce nechali odstranit. Pokud tento problém byl předmětem příslušné námítky, odpůrce se jeho řešení vždy vyhnul, a někde i uvádí, že stávajících objektů se vyhlášení OHP nedotkne, odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93, neznamená, že se odpůrce těmito dopady na dotčené subjekty nemusí zabývat.

[21] Navrhovatelé dále obecně k vypořádání svých námitek uvedli, že to je provedeno obecně, ačkoliv každá námitka je vztažena k jiným konkrétním nemovitostem, odpůrce se individuálními okolnostmi nezabýval, námitky vypořádal mechanicky a šablonovitě.

[22] Napadené opatření obecné povahy pak považují za vydané v rozporu s principem proporcionality právní regulace, když opětovně poukazují na právní názor uvedený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93 - v případě, na kterém Nejvyšší správní soud uvádí svůj názor, byl navrhovatelem pouze jeden vlastník, v tomto případě je na straně navrhovatelů široká veřejnost, v případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem bylo rozhodováno s časovým odstupem asi deseti let, v tomto případě byl návrh podán téměř vzápětí po jeho vyhlášení, v tomto případě se nejedná o dřívější právní úpravu územního rozhodnutí. Opětovně poukazují na skutečnost, že provozovatel letiště v bezpečnostním travnatém pásu za nejasných okolností zřídil druhou nezpevněnou ranvej, čímž povýšil dosavadní infrastrukturu letiště, což se promítlo do výpočtu predikovaných izofon v podkladové studii. Otázka proporcionality OHP je zdůrazňována i ve stanovisku JUDr. Stanislava Kadečky, které tvoří přílohu č. 6 podkladové studie z roku 2012, kdy zdůrazňuje, že považuje za ztěžší obhajitelné takové OHP, které by bylo vyhlášeno pro letiště, kde hlukové limity překračovány nejsou a být nemají. Přezkum příslušné proporcionality uvádí i shora zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu. Napadené opatření obecné povahy neukládá provozovateli letiště nic navíc, co by mu neukládal přímo zákon. Za této situace tak není zřejmé, jakým způsobem tak má toto opatření plnit svůj zákonný účel, kterým je ochrana okolí letiště před hlukem. Odpůrce jako hlavní účel uvádí ochranu stávající letecké stavby a jediným skutečným cílem je omezení výstavby a eliminace zástavby v okolí letiště. K takovému účelu však mají sloužit zásady územního rozvoje (územní plány obcí, územní rozhodnutí nebo souhlas). Pokud odpůrce v odůvodnění uvádí nekoordinovaný nárůst rezidenční výstavby, pak navrhovatelé předkládají nedávno udělené souhlasy k výstavbě v území OHP, které udělil přímo odpůrce, když ten zároveň odmítá jakoukoliv relevanci souběžného řízení EIA. Ohledně hodnocení toho, zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů), odpůrce se v odůvodnění omezil pouze na otázku celkového územního rozsahu OHP, jednotlivé dotčené subjekty však namítali konkrétní znehodnocení svého majetku, což je v rozporu s právním názorem uvedeným v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, čj. 1 Ao 1/2009-120. Základními podmínkami pro omezení jednotlivců tak je dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu, čímž se však odpůrce konkrétně nezabýval. Poukázali dále na judikaturu českých soudů i Evropského soudu pro lidská práva týkajícího se omezení vlastnického práva, které se týká nejenom zbavení vlastnického práva, ale i jeho omezení (poukázali např. na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.3.2016, sp. zn. 22 Cdo 1022/2014). Pokud odpůrce uvádí, že za uvedené omezení vlastnického práva nepřísluší vlastníkům náhrada, aniž by se konkrétním omezením a znehodnocením majetku konkrétně zabýval, pak tímto postupem porušuje zásadu subsidiarity a minimalizace zásahu, kdy tak mohl konkrétní omezení zohlednit a v konkrétních případech přizpůsobit hranici OHP konkrétním pozemkům.

B2) Konkrétní námítka navrhovatelů – obcí

[23] Navrhovatelé nejprve upozornili na právní charakter obce jako samosprávného subjektu a poukázali na skutečnost, že napadeným opatřením jsou omezeny regulací stávající a budoucí stavební činnosti ve smyslu stavebního zákona. Opakovaně uvedli, že napadají neurčitost vymezení rozsahu OHP, přičemž by musely při návrhu a konkretizaci

dotčených nemovitostí převést do aktuální katastrální mapy, což představuje nákladnou odbornou činnost. Opatření obecné povahy nebylo koordinováno s platnými územními plány okolních obcí, výstavba v obcích probíhala vesměs podle územních plánů schválených před vydáním opatření. Tyto platné územní plány zakládají legitimní očekávání vlastníků regulovaných nemovitostí, a pokud se jimi odpůrce odmítl zabývat, nemohl vyhodnotit ani zásahy do práv a oprávněných zájmů dotčených subjektů. Znovu poukázaly na samosprávnou povahu obce a její základní práva v rámci územní samosprávy, na skutečnost, že podkladová studie je z roku 2012 a nereflektuje aktuální stav.

[24] Dále je nutné uvést, že konkrétní námitky jednotlivých obcí se částečně kryjí s obecnými námitkami, které navrhovatelé uváděli v předcházející části návrhu, částečně se obsahově navzájem kryjí. Soud při konstataci jejich obsahu tuto formu respektuje a uvádí tyto námitky tak, jak byly v návrhu vymezeny.

[25] Obec Dolany namítá, že je nejvíce opatřením zasažena, je zřizovatelem základní školy Dolany. Schválení opatření znamená zakonzervování stávající podoby budov skrze podmínky a) a b) opatření a hrozbu změny užívání z důvodu nedodržení hlukových limitů podle ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví. Základní škola je pro obec základní socializační faktor. Vyhlášení OHP dále nechraní areál školy před škodlivými účinky hluku, naopak se škola dostává do režimu ust. § 40 zákona o civilním letectví a ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví a hrozí tak postupný zánik kvůli zakonzervování stavby. Poukázala na skutečnost, že škola byla vystavěna v druhé polovině 19. století svépomocí a v současnosti investovala nemalé prostředky do jejího fungování. Namítla, že záležitost s ní nebyla prakticky projednána a její námitky nebyly řádně vypořádány (jejich vypořádání na str. 386 napadeného opatření považuje za nedostatečné).

[26] Obec dále poukazuje na soubor pozemků parc. č. 266/1, 266/2, 266/3, které jsou vymezeny územním plánem k bydlení a jsou ve vlastnictví obce. Omezením stanoveným opatřením obecné povahy by byl prakticky zablokován účel těchto pozemků, odpůrce toto znehodnocení odmítl brát v potaz, když při jeho vyhlášení nebral zřetel na územní plány jednotlivých obcí.

[27] Dále obec Dolany uvádí, že u ostatních pozemků a staveb může být sporné, zda spadají či nespádají do režimu ochrany před hlukem podle ust. § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, jsou však jistě podřízeny omezením podle ust. § 40 zákona o civilním letectví. Skrze toto ustanovení je omezena nejen stavební činnost, ale veškerá činnost a zřizování veškerých zařízení v celé ploše OHP (např. není možné stávající obecní nevyužitě plochy změnit na pozemky k rekreačnímu využití, dětská hřiště apod.). V obci Dolany se to týká pozemku parc. č. st. 4, jehož součástí je stavba č.p. 4 objekt občanské vybavenosti, a další stavby občanské vybavenosti. Odpůrce se těmito omezeními nezabýval a k námitkám obce nezhodnotil přiměřenost regulace OHP, neměl potřebné podklady např. u obecního pozemku parc. č. 89/20, který není uveden v mapové části opatření.

[28] Obec Dolany dále uvedla, že kromě obecního majetku je omezeno a znehodnoceno velké množství majetku ve vlastnictví občanů obce, přičemž dojde k ještě větší degradaci kvality života. Namítá, že i v tomto případě napadené opatření neposuzovalo tyto námitky z hlediska požadavků proporcionality.

[29] Dále obec Dolany namítá, že podala námitky proti opatření obecné povahy, které nebyly vypořádány odpůrcem (odkazuje na str. 379 a násl. odůvodnění opatření). Obec

měla obdobné námitky, jako obec Bašť, odpůrce je vypořádal paušálně stejně, navíc odkázala na dopady na konkrétní pozemky a stavby ve svém vlastnictví, rozporovala stanovisko JUDr. Stanislava Kadečky. V návrhu kopíruje potom citaci svých námitek, které uváděla pod body 1) – 5), na něž odpůrce reagoval odstavcem, který rovněž cituje; odpůrce se jimi odmítl věcně zabývat. Krajská hygienická stanice zopakovala svůj požadavek na dodržování limitů hluku, zastřela však možné překračování hlukových limitů skrze ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví, což může vést ke změně v užívání staveb. Dále namítala nedostatky v podkladových materiálech (že mělo proběhnout skutečné hlukové měření, mělo se pracovat s údaji o charakteristickém letovém dni, není řešena problematika letového parku, kdy v podkladech pro řízení EIA auditor namítal mj. jasné právní závaznosti použitého složení leteckého parku, velikost možné odchylky předem stanovené jako kritérium pro provedení nových propočtů, a uvedl, že OHP je projektováno na výhledový, nikoliv skutečný provoz na letišti).

[30] Obec Bašť uvedla, že je vlastníkem pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. 10001 (zejména cesty a lesní pozemky). Omezení obce se neváže pouze na obecní majetek, ale na obytnou zónu SO 201 a plochu občanského vybavení OV 201 podle platného územního plánu obce, OHP tyto plochy podstatně znehodnocuje. V důsledku vyhlášení OHP se zhorší kvalita života v obci, klesne hodnota stávajících nemovitostí a nikdo nebude mít zájem na výstavbě nových, což bude mít za následek její postupnou likvidaci. Odpůrce pak k vydání opatření neměl dostatečné podklady, neboť mapová příloha č. 2c neodpovídá přesně skutečnému stavu, neboť mapové podklady jsou vyhotoveny podle stavu z července 2012 (např. není zde zaneseno rozdělení pozemku parc. č. 419 na nové pozemky parc. č. 419/1 a 419/2, do mapy se nepromítl pozemek parc. č. 424/7, chybně jsou uvedeny pozemky parc. č. 587/1 a 587/2, v mapě není zobrazeno celé zasažené území obce Bašť).

[31] V další části obec uvedla, že namítá vady vypořádání svých námitek. V námitce č. 1 uváděla, že nejsou splněny podmínky pro vyhlášení opatření, kdy na ní odpůrce nereaguje a vychází z právního názoru JUDr. Stanislava Kadečky, kde byly připuštěny dvě výkladové varianty, což však nebylo promítnuto do odůvodnění opatření. V další námitce nesouhlasila s tím, že podkladová studie byla vypracována pro budoucí stav, který je nejistý, nikoliv pro stávající, a poukázala na to, že původně ochranná pásma letiště byla vyhlášena pouze pro letiště s jednou vzletovou a přistávací dráhou. Odpůrce s navrhovatelem souhlasil, že do hlukových výpočtů byla zahrnuta i dráha, která není stavbou, ale námitku i tak zamítl. V další námitce ohledně rozporů s územně plánovací dokumentací Středočeského kraje nesouhlasí s tím, že odkaz na odůvodnění zásad z roku 2011 je zavádějící, neboť se vztahuje pouze k bodům 132 a 134 Zásad územního rozvoje, které se týkají právě pouze letiště Praha Ruzyně a s ním spojeného vymezení nových ploch či koridorů. Nesouhlasí s vypořádání námitky ohledně rozporu s územním plánem obce Bašť tak, že se tyto plány musí opatření přizpůsobit. Dále obec namítala nezákonnost stanoviska Krajské hygienické stanice, když ta neměla souhlasit s vyhlášením OHP, neboť na něm není veřejný zájem. Odpůrce i hygienická stanice poukázali na zákonná ustanovení, ale nijak se nevyjádřily ke konkrétní situaci letiště a jeho okolí, stejně tak k tomu, že reálně zde hlukové limity překračovány nejsou. Dále obec namítala, že použitý mapový podklad má příliš malé měřítko, není katastrální mapou a neumožňuje identifikaci jednotlivých pozemků, k čemuž odpůrce uvedl, že průmět do katastrální mapy je k dispozici, což je pouze částečná pravda, neboť průměty jednotlivých pozemků byly k dispozici pouze pro zhruba polovinu rozsahu OHP, nikoliv pro celé OHP, což dokládají mapové přílohy podkladové studie 2012. Dále obec vznesla námitky, že zákaz překračování hlukových limitů může být v OHP snadno prolomen skrze ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví, což

může vést ke změně užívání staveb či jejich odstranění. Odpůrce se s touto námitkou podle názoru obce nevypořádal, když uvedl, že výstavba může probíhat v limitech ochranných pásem, což však nehodnotí zásady proporcionality a práva na samosprávu, na což poukazoval i článek JUDr. Stanislava Kadečky. Podle názoru obce opatření ve skutečnosti před hlukem nechrání, na což odpůrce reaguje jednou větou, u stejně formulované námitky obce Zlončice však uvedl rozsáhlou argumentaci. Nesouhlasí pak s tím, že odpůrce odmítá vzít na vědomí schválenou strategii rozvoje Regionu povodí Mratínského potoka.

[32] Obec Panenské Břežany poukazuje na to, že je vlastníkem pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. 10001 pro příslušné katastrální území, které jsou omezeny povolovacím režimem podle ust. § 40 zákona o civilním letectví. Toto omezení se netýká pouze obecního majetku, ale velké části obce, která představuje urbanizované zastavitelné území, všechny tyto plochy nyní podléhají omezením podle ust. § 40 zákona o civilním letectví, veškerá činnost podléhá souhlasu odpůrce, skrze podmínku a) a b) jsou pojaté do těchto opatření veškeré stavby, tedy i ty, které nejsou chráněny podle ust. § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, takže nemůže být v žádné stavbě vybudována již žádná obytná místnost a nemůže být na obytnou změněna ani žádná jiná místnost. Vyhlášením OHP se zhorší kvalita života v obci, klesne podstatně hodnota stávajících nemovitostí a nikdo nebude mít zájem na výstavbě nových, což bude znamenat postupnou likvidaci obce. Vyhlášením OHP je omezeno a znehodnoceno velké množství staveb k bydlení a pozemků ve vlastnictví občanů obce, opatření bylo vyhlášeno, aniž by byla zajištěna ochrana již existujících majetkových práv, odpůrce při vyhlášení neměl ani správné podklady o skutečném stavu v území, když mapová příloha č. 2b neodpovídá přesně skutečnému stavu (byla pořízena v roce 2012, od té doby došlo k některým změnám), změnil se i katastrální operát, neboť od 29.10.2012 platí pro obec nová katastrální mapa.

[33] Obec Panenské Břežany dále nesouhlasí s vypořádáním svých námitek, když ty byly obdobné, jako u obce Bašť. Na námitku, že OHP nezohledňuje celé spektrum živočišné fauny v okolí letiště, odpůrce uvedl, že OHP nemá na faunu žádný bezprostřední vliv, čímž dokázal, že OHP chápe jako ochranu letecké stavby, a nikoliv jako nástroj ochrany před hlukem. Odpůrce se nevypořádal s námitkou ohledně neproporcionality OHP, kdy nevzal v úvahu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, čj. 1 Ao 1/2009-120. Je pravda, že v případě vydání OHP se náhrada škody neposkytuje, to však neznamená, e by mohly být ignorovány zájmy vlastníků nemovitostí; tímto postupem pak odpůrce popírá vlastní podklady, neboť ve stanovisku JUDr. Stanislava Kadečky je výslovně uvedeno, že za omezení OHP přísluší vlastníkům náhrada. Odpůrce nijak nereagoval na námitku týkající se práva obce na samosprávu a nijak ji nevypořádal. Na námitku, že OHP nemá sloužit k ochraně letecké dopravy, ale ochraně okolí před hlukem, odpůrce uvedl, že OHP je určeno k ochraně letecké stavby. Nebyla vypořádána námitka týkající se absence konkrétního veřejného zájmu, kdy odpůrce argumentuje pouze zákonnou úpravou. Není vypořádána námitka ohledně provedení skutečného měření hluku, není zohledněna již tak vysoká existující hladina akustického tlaku způsobeného provozem dálnice, když odpůrce pouze uvádí, že řeší hluk z letiště. Nebylo reagováno na námitku, že návrh OHP nebyl projednán s příslušnými orgány územního plánování, kdy odpůrce reaguje odkazem na vypořádání vyjádření Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, což nepovažuje za řádné vypořádání této námitky, neboť na jiném místě odpůrce vychází z toho, že tímto úřadem je Krajský úřad Středočeského kraje. Dotčené obce Dolany, Postřížín a Zlončice spadají do správního obvodu obce s rozšířenou působností Kralupy nad Vltavou a s jejím městským úřadem návrh projednán nebyl.

[34] Obec Zlončice uvádí, že předmětné OHP zasahuje velkou část obce s velkými plochami pozemků v jejím vlastnictví, stejně jako další pozemky a stavby, určené k rekreaci, u ostatních některých pozemků a staveb ve vlastnictví obce může být sporné, zda spadají či nespádají do režimu ochrany před hlukem podle ust. § 30 odst. 3 zákona o veřejném zdraví, jsou ale podřízeny ust. § 40 zákona o civilním letectví. Namítá zablokování života a rozvoje rozsáhlé rekreační oblasti na pravém břehu Vltavy v okolí tzv. Zlončické rokly, je zde vyloučeno umístování nových rekreačních staveb, jsou vyloučeny změny stávajících rekreačních staveb, zřizování dětských hřišť, sportovišť a podobných rekreačních objektů, neboť ty by vyžadovaly ochranu podle ust. § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví. Odpůrce pro vydání opatření obecné povahy neměl ani správné podklady o skutečném stavu v území, neboť mapová příloha neodpovídá přesně skutečnému stavu a část je vypracována v měřítku, které vylučuje identifikaci konkrétních nemovitostí.

[35] Obec Zlončice dále nesouhlasí s vypořádáním svých námitek, kdy uváděla obdobné námítky, jako obec Bašť, odpůrce je vypořádal paušálně stejně.

[36] Obec Postřižín uvedla obsahově rovněž obdobné námítky, jako ostatní obce, poukázala na skutečnost, že je vlastníkem určitých pozemků, že nebyla dodržena a respektována zásada proporcionality, vlastníci pozemků a staveb budou ve svém právu omezeni, podkladem pro vyhlášení opatření byly zastaralé a nepřesné mapové podklady.

B3) Konkrétní námítky – dotčení vlastníci

[37] Uspořádání těchto námitek je obdobné, jako u předchozích částí podaného návrhu, tedy nejdříve jsou uvedeny obecné projevy nesouhlasu, poté jsou uvedeny jednotliví vlastníci, když u většiny z nich bylo v návrhu odkázáno na doplnění podaného návrhu, přičemž většina námitek je obsahově obdobná od již uvedeného, liší se pouze subjektem navrhovatele.

[38] Obecně v této části návrhu navrhovatelé znovu uvádějí, že v příslušném území bude zablokována stavební i jiná činnost skrze ust. § 40 zákona o civilním letectví, že do tohoto režimu jsou vtaženy i stavby, které by tomuto režimu podle ust. § 30 odst. 3 zákona o veřejném zdraví jeho předmětem nebyly. Podstatou vydání napadeného opatření obecné povahy je pouze co největší omezení stávající a budoucí výstavby, potažmo změna užívání či odstranění stávající zástavby v regulovaném území. Poukázali na skutečnost, že nucené omezení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu.

[39] Společnost Unifrost, s.r.o. a Agrimex Vestec, a.s. uvedli, že jsou vlastníky pozemků parc. č. st. 360 a st. 395, st. 396 a dalších, včetně součástí (staveb) v katastrálním území Klíčany. Konkrétní námítky neuvedli a odkázali na doplnění návrhu.

[40] Tyto společnosti dále uvedli, že praktické dopady opatření podle ust. § 31 odst. 3 zákona o veřejném zdraví nechrání vlastníky, ale naopak letiště a vlastníky omezují. Vyhlášením opatření obecné povahy odpůrce uvedl v život tuto zákonnou úpravu, aniž by se s námítkami, které namítají její aplikaci, řádně vypořádal. Poukazují na skutečnost, že v dané oblasti dlouhodobě podnikají, značným nákladem (200 miliónů Kč) zde vybudovaly zázemí pro podnikání, tato investice je opatřením snížena. Namítají poškození svého podnikání, odpůrce na tuto námítku uvedl pouze obecné konstatace.

[41] Navrhovatelé Pavel Kužvard a Jana Kužvardová poukázali na skutečnost, že jsou vlastníky nemovitostí v katastrálním území Dolany u Prahy, podrobné věcné námítky rovněž odkázali na další své podání.

[42] V návrhu uvedli, že namítají vypořádání svých námitek, kdy ve správním řízení poukazovali na podstatné znehodnocení a neprodejnost svých nemovitostí, že jejich vlastnické právo vzniklo dříve, než záměr provozovatele letiště požádat o napadené opatření obecné povahy, že není zajištěna ochrana jejich majetkových práv, že není splněna podmínka pro vyhlášení opatření obecné povahy podle ust. § 31 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, že OHP nemá sloužit primárně k ochraně letecké stavby, namítali vzájemný vztah zákona o civilním letectví a zákona o ochraně veřejného zdraví, absenci veřejného zájmu, netransparentnost výpočtů, které byly podkladem pro stanovení plošného rozsahu OHP, nezohlednění stávajícího hluku z provozované železnice a dálnice, nezohlednění reverzního brzdění a motorových zkoušek a nesoulad a rozpor se Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje.

[43] Navrhovatelé Naděžda Holíková a Libor Holík uvedli, že vlastní nemovitosti v katastrálním území Panenské Břežany, věcné námítky rovněž vyhradili dalšímu podání.

[44] Uvedli dále, že nesouhlasí s vypořádáním svých námitek ve správním řízení, kdy namítali obdobné skutečnosti, jako Pavel Kužvard a Jana Kužvardová, stejně jako příslušné obce.

[45] Navrhovatelé David Stoppani a Petra Stoppani uvedli, že jsou vlastníky nemovitostí v katastrálním území Panenské Břežany, konkrétní věcné námítky rovněž odsunuli do dalšího podání.

[46] Uvedli, že nesouhlasí s vypořádáním svých námitek ve správním řízení, kdy hranice OHP protíná jejich pozemek a rodinný dům, takže režim těchto nemovitostí je nejasný, další námítky obsahově kryly ty, které vznášeli příslušné obce, dále namítali, že opatření obecné povahy nelze vyhlásit pro pouhý investiční záměr.

[47] Navrhovatel Petr Stulík uvedl, že je vlastníkem nemovitostí v katastrálním území Dolany u Prahy, věcné námítky ponechal na dalším podání.

[48] Uvedl, že nesouhlasí s vypořádáním svých námitek ve správním řízení, kdy podával obdobné námítky, jako příslušné obce, zpochybňoval odborné vyjádření JUDr. Stanislava Kadečky, naddimenzovaný rozsah OHP a rozpor se zásadami územního rozvoje.

[49] Navrhovatelka Světlá Košková uvedla, že je vlastníkem nemovitosti v katastrálním území Panenské Břežany, věcné námítky rovněž ponechala na dalším podání.

[50] Uvedla, že nesouhlasí s vypořádáním svých námitek ve správním řízení, když ty nepodala, neboť v době podávání námitek v roce 2013 její rodinný dům ještě nestál.

B4) Doplnění návrhu o námítky vlastníků

[51] Dne 5.12.2016 doplnili navrhovatelé podaný návrh o další konkrétní námítky jednotlivých navrhovatelů – vlastníků, které nebyly obsaženy v původním návrhu.

[52] Společnosti Unifrost, s.r.o. a Agrimex Vestec, a.s. rozvedli svou argumentaci v tom smyslu, že napadené opatření obecné povahy reguluje veškeré činnosti, včetně stávající i budoucí výstavby, a to u všech staveb (tedy i staveb nechráněných podle ust. § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví). Bez možnosti provádění jakýchkoliv změn stavby dojde k postupné technické degradaci staveb a jejich znehodnocování, na dosud nezastavěných pozemcích nebude možné bez souhlasu odpůrce provádět výstavbu, jiné činnosti nevyžadující ochranu před hlukem je možné pouze se souhlasem odpůrce. Ochrana před hlukem v daném území není zapotřebí, neboť nemovitosti se nacházejí v těsném sousedství dálnice D8. Jejich pozemky a stavby spadají pod stavební úřad – Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, se kterým napadené opatření nebylo řádně projednáno. Své nemovitosti nabývali postupně od roku 2004, investovali do nich nemalé prostředky, samotnou existenci letiště ještě není dán veřejný zájem na maximalizaci jeho užívání, když navíc jde o letiště neveřejné. Mapové podklady, které jsou přílohou opatření, jsou zastaralé, nepřesné (konkrétně u pozemku navrhovatelů parc. č. st. 395 a 135/8 v katastrálním území Panenské Břežany), což vede k závěru, že odpůrce v době vydání opatření neznal skutečný stav věci.

[53] Navrhovatelé Pavel Kužvard a Jana Kužvardová v doplnění návrhu uvedli, že opatření obecné povahy je omezuje v užívání jejich majetku, který tím částečně znehodnocuje, reguluje veškeré činnosti, není možné pozemky užívat nezemědělským rekreačním způsobem, i jiné činnosti, které nevyžadují ochranu před hlukem, je možné provádět pouze se souhlasem odpůrce, v důsledku vyhlášení OHP hrozí rodinnému domu navrhovatelů nucená změna užívání nebo odstranění v situaci, kdy i přes protihluková opatření není možné dodržet hlukové limity. Nemovitosti navrhovatelů spadají pod příslušný stavební úřad Městský úřad Kralupy nad Vltavou, s nímž nebyl návrh řádně projednán. Existence letiště není jediným zdrojem hluku v území (tím je i jiná infrastruktura), stanoviště Krajské hygienické stanice je nezákonné a překračuje meze kompetencí a správního uvážení, neboť OHP před hlukem nikoho nechrání, není řádně vysvětleno, proč pro vymezení územního rozsahu není použita izofona 60 dB, hranice OHP prochází pozemkem navrhovatelů, není tak jistý právní režim takto rozdělených nemovitostí, mapové podklady jsou zastaralé a nepřesné.

[54] Navrhovatelé Naděžda Holíková a Libor Holík uvádějí, že jejich nemovitosti jsou znehodnoceny, OHP reguluje všechny činnosti, pozemky není možné užívat nezemědělským rekreačním způsobem, stavbě hrozí změna užívání nebo odstranění, nemovitosti spadají pod Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, stavba letiště ještě neznámá veřejný zájem na maximalizaci jeho provozu, izofona 60 dB by vedla ke stanovení OHP v menším rozsahu, OHP přetíná jejich pozemky a stavby, mapové podklady jsou nepřesné a zastaralé.

[55] Navrhovatelé David Stoppani a Petra Stoppani uvědí, že jejich nemovitosti jsou znehodnoceny, OHP reguluje všechny činnosti, pozemky není možné užívat nezemědělským rekreačním způsobem, stavbě hrozí změna užívání nebo odstranění, nemovitosti spadají pod Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, stavba letiště ještě neznámá veřejný zájem na maximalizaci jeho provozu, izofona 60 dB by vedla ke stanovení OHP v menším rozsahu, OHP přetíná jejich pozemky a stavby, mapové podklady jsou nepřesné a zastaralé. Dále uvádějí, že investovali do nemovitostí asi 8 miliónů Kč a podle platného územního plánu jsou v území rozsáhlá stabilizovaná plocha bydlení.

[56] Navrhovatel Petr Stulík uvádí, že jeho nemovitosti jsou znehodnoceny, OHP reguluje všechny činnosti, pozemky není možné užívat nezemědělským rekreačním způsobem, stavbě hrozí změna užívání nebo odstranění, nemovitosti spadají pod Městský úřad Kralupy nad Vltavou, stavba letiště ještě neznamená veřejný zájem na maximalizaci jeho provozu, izofona 60 dB by vedla ke stanovení OHP v menším rozsahu, OHP přetíná jejich pozemky a stavby, mapové podklady jsou nepřesné a zastaralé.

[57] Navrhovatelka Světlá Košková uvádí, že je vlastníkem pozemků a staveb, opatření ji omezuje a nemovitosti znehodnocuje, ke všem činnostem bude vyžadován souhlas příslušného úřadu, rodinnému domu hrozí nucená změna užívání nebo odstranění, nemovitosti spadají pod Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, s nímž však nebylo opatření řádně projednáno, ke stavbě jejího domu udělil souhlas odpůrce v roce 2013 s konstatováním, že dotčenou stavbou nejsou dotčeny zájmy civilního letectví, veřejný zájem nelze spatřovat v maximalizaci kapacity letiště, napadla izofonu, na jejímž základě bylo území vymezeno, poukázala na zastaralost mapových podkladů, jiného zdroje hluku (dálnici) i nutnost šetření majetkových práv.

C) Vyjádření odpůrce k návrhu

[58] Odpůrce nejprve vyjádřením obecně uvedl, že s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí.

[59] Doplnění svého vyjádření provedl podáním až ze dne 2.2.2017, doplněním pak podáním ze dne 10.2.2017, v němž mj. uvedl, že postupoval v souladu s právní úpravou, doplněnou výkladem podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2005, čj. 1 Ao 1/2005-98. Kompetenci vydat příslušné opatření žalovanému dává sám zákon, pokud se tak pohyboval v jeho mezích, nemohlo jeho vydáním dojít k zásahu do práva na samosprávu či zasažení do ústavního pořádku. Při vydání tohoto opatření je pak oprávněn vymezit práva a povinnosti subjektů dotčených ochranným pásmem, což učinil. Rovněž při vydávání opatření obecné povahy neporušil procesní postup, když bylo projednáno s krajským úřadem Středočeského kraje, tak i s Městským úřadem Brandýs nad Labem, jako orgánem územního plánování; opatření splňuje veškeré obsahové náležitosti takového správního aktu. Nesouhlasí s tím, že by při vypořádání námitek jednotlivých subjektů postupoval mechanicky bez přihlídnutí k jednotlivým specifikům, pokud se nějaké námítky opakovaly (i argumentačně), vycházel ze závěru, který již uvedl předtím.

[60] Dále k ústavněprávnímu kontextu uvedl, že pravomoc vydat příslušné opatření mu dává právní úprava, sám odpůrce však není orgánem zařazeným do územního plánování, proto mu nemohou být dávány k tíži zásady, které se týkají územního plánování. Ohledně střetu zájmů a chránění práv vyplývajících z vlastnictví nemovitostí poukázal na to, že vlastnické právo je omezitelné ve veřejném zájmu a pokud je dodržena zásada proporcionality, je takový zásah přípustný. Chráněné různé veřejné i soukromé zájmy se stýkají a jsou v daném případě v určitém konfliktu, přičemž nástrojem k vyřešení tohoto konfliktu je právě vydané opatření, neboť vymezením ochranného pásma je dosahováno ochrany veřejného zdraví, samotné jeho zřízení však neznamená zastavení veškeré výstavby, jak je možné doložit u jediného prozatím vyhlášeného ochranného hlukového pásma Letiště-Ruzyně. Omezení, které z tohoto opatření plynou, nejsou absolutní a znamenají pouze určitou překážku umístování staveb a zařízení, přičemž poukázal na možnost souhlasu s výstavbou a umístěním těchto zařízení podle ust. § 40 zákona o civilním letectví.

[61] Odpůrce nesouhlasí s tím, že by zákonný účel a veřejný zájem byly vyhlášením opatření nějak dotčeny, když ochranné hlukové pásmo je institutem správního práva, z něhož vyplývá určitá regulace, resp. limitace území v okolí zdroje hluku a vibrací; vedle obecného účelu všech ochranných pásem letišť, kterým je zajištění bezpečnosti leteckého provozu a ochrana leteckých staveb, a do úvahy je nutné vzít i veřejný zájem na ochraně veřejného zdraví před hlukem a vibracemi. Účelem ochrany proti hluku je podle názoru odpůrce ústavně garantovaný veřejný zájem na ochraně zdraví obyvatel, příslušný orgán, který jej v daném případě zkoumá a k němu se vyjadřuje, je příslušná krajská hygienická stanice podle ust. § 89 odst. 2 písm. d) zákona o civilním letectví. Ohledně odkazu na ust. § 37 odst. 3 písm. f) zákona o civilním letectví uvádí, že si je vědom rozdílů v jeho interpretaci, kdy navrhovatelé jej vykládají jakožto vtažení týkající se ochranného hlukového pásma letiště do zákona o civilní letectví, naproti tomu JUDr. Kadečka jej interpretuje jako prostý legální odkaz na obsahově případnou obecnou úpravu zvláštního zákona bez přímé vazby na stejnojmenný instrument v zákoně o civilním letectví, přičemž z tohoto názoru vycházel i odpůrce. Pro podporu svého názoru uvedl, že legislativní pravidla vlády odkaz na jiný právní předpis jako na celek (nikoliv pouze na konkrétní ustanovení) ve formě poznámky připouští jen výjimečně, odkaz s normativním významem by tak realizován přímo v textu zákona, recepce jiného právního předpisu není možná, přičemž zákon o ochraně veřejného zdraví upravuje protihluková opatření obecně (i pro jiné zdroje hluku a vibrací, než letiště), a ochranná hluková pásma letišť s více než 50 000 dopravních pohybů tvoří jeho speciální případ. Rovněž tak vychází odpůrce z toho, že právní řád rozpoznává dvě kategorie případů, kdy dochází ke zřízení ochranných hlukových pásem, a to u letišť zahrnujících více než 50 000 vzletů nebo přistání ročně, včetně vojenských letišť, a ostatní letiště. Je nemyslitelné, že by odpůrce vyčkával s vyhlášením opatření na dosažení hranice 50 000 leteckých pohybů, neboť ohrožení konkrétních i abstraktních veřejných zájmů hrozí již před dosažením této hranice. Pokud by neexistovala možnost zřízení opatření před dosažením této hranice, byla by zcela popřena preventivní funkce státní správy, čímž by mohlo docházet k takové eskalaci kolizí práv a oprávněných zájmů různých skupin dotčených osob až do takové míry, která by posléze byla neřešitelná bez výrazného omezení některé z dotčených osob hrubě nespravedlivým způsobem. Odmítl dále názor navrhovatelů, aby se při posuzování potřebnosti a vhodnosti ochrany veřejného zdraví zabýval pouze stávajícím stavem bez ohledu na očekávaný vývoj provozu na letišti. Odpůrce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93, kde se soud zabýval střetem mezi vlastnickým právem a ochranou zdraví v souvislosti se zřízením ochranného pásma v okolí letiště, kdy v případě kolize veřejného zájmu na ochraně zdraví obyvatel a zájem na neomezeném využívání vlastnického práva zájem na ochraně veřejného zdraví převažuje.

[62] Odpůrce nesouhlasil s tím, že pro zřízení opatření chyběl veřejný zájem, kdy nesouhlasí s tím, že pokud by bylo opatření zřízeno za účelem veřejného zájmu ochranu zdraví obyvatelstva, mělo být zřízeno podle zákona o ochraně veřejného zdraví, neboť takový výklad by znamenal, že veřejný zájem na ochraně veřejného zdraví obsahuje pouze zákon o ochraně veřejného zdraví, kdy lze na ochraně veřejného zdraví postupovat i postupem podle zákona o civilním letectví.

[63] K námitce, že opatření bylo zpracováno na základě neplatného podzákoného předpisu (nařízení vlády č. 272/2011 Sb., podle něhož byla zpracována studie Letiště Vodochody, které bylo zpracováno podle právního stavu účinného do dne 29.7.2016), odpůrce uvedl, že novelizace nařízení vlády č. 272/2011 Sb. nepřinesla do způsobu stanovování hlukové zátěže žádné podstatné změny. Studie byla navíc pouze podkladovým

materiálem. Pokud byla tvrzena např. změna způsobu určení charakteristického letového dne (ust. § 2 písm. m) tohoto nařízení vlády), jde pouze o definiční upřesnění, které na rozsah ochranného hlukového pásma nemůže mít dopad.

[64] Ohledně zjištění skutkového stavu odpůrce uvedl, že příslušná shora zmíněná studie byla zpracována v roce 2012 a sloužila pouze za podklad pro rozhodnutí, současné předpisy nevyžadují pro stanovení hlukového pásma jakýkoliv konkrétně vymezený podklad. Ohledně vzletové a přistávací dráhy RWY 11/29 a RWY 10/28 uvádí, že první dráha má povolen denní režim za podmínek VFR (let za vidu, nikoliv podle přístrojů), travnatá dráha RWY 11/29 slouží jako záložní, když dráha RWY 10/28 je mimo provoz (jedná se o dráhu s nezpevněným povrchem). Stanovení parametrů ostatních ochranných pásem pak není relevantní, neboť se jedná o jiná pásma, k námitce fiktivnosti dráhy RWY 11/29 odpůrce uvedl, že existence této dráhy vyplývá z dokumentů vymezující jiná ochranná pásma (např. v opatření obecné povahy ze dne 18.6.2013). K námitce, že odpůrce vycházel při stanovení ochranného pásma z predikovaného stavu letiště uvedl, že vycházel z podkladové studie předložené provozovatelem letiště a nemá důvod údaje zde uvedené zpochybňovat.

[65] K námitce nepřezkoumatelnosti prostorového vymezení izofon odpůrce uvedl, že sice vycházel ze shora zmíněné studie, ta byla však pouze podkladovým materiálem. Prostorové vymezení izofon vychází z matematického modelu, který zohledňuje při výpočtu stálé hlukové zátěže reliéf terénu, stav a způsob provedení infrastruktury letiště, fleet mix a další faktory. Ohledně stanovení izofony v hodnotě 57 dB uvedl, že tento požadavek vznesla krajská hygienická stanice, neboť tato hodnota izofony poskytuje nejširší a nejlepší ochranu veřejného zdraví před stálou hlukovou zátěží. Ohledně tvrzených vad mapových podkladů a vymezení OHP odpůrce uvedl, že hranice byly stanoveny grafickým znázorněním v mapovém podkladu odpovídajícího měřítka s promítnutím do tehdy aktuálních katastrálních map, součástí není seznam dotčených pozemků, neboť to není obvyklý postup.

[66] Odpůrce znovu uvádí (s ohledem na opakující se tvrzení navrhovatelů i vyjádření odpůrce musí tuto strukturu dodržovat), že podle jeho názoru je možné vyhlásit OHP pro futuro, a že při vyhlášení byly splněny i podmínky zákona o ochraně veřejného zdraví, když vyhlášení takového opatření je možné i v případě, kdy není překročen počet 50 000 startů nebo přistání za rok. Odpůrce považuje zákon o ochraně veřejného zdraví za lex specialit k zákonu o civilním letectví, přičemž nepovažuje za podporu argumentaci navrhovatelů ust. § 89 odst. 2 písm. c) a d) zákona o civilním letectví.

[67] K námitce týkající se nedostatečného projednání s úřadem územního plánování odpůrce ve vyjádření uvedl, že návrh opatření byl projednán s Krajským úřadem Středočeského kraje, který je příslušným úřadem územního plánování podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, neboť napadené opatření se dotýká správních obvodů dvou obcí s rozšířenou působností (Brandýs nad Labem – Stará Boleslav a Kralupy nad Vltavou). Uvedl dále, že není nadřízeným orgánem Krajského úřadu Středočeského kraje, proto nemůže zasahovat do výkonu jeho správní činnosti, ani jej nemůže nijak nutit ke konkrétní formě účasti na projednání tohoto opatření.

[68] K námitce týkající se dohody s Krajskou hygienickou stanicí Středočeského kraje uvedl, že pravomoc i působnost k vyjádření je daná zákonem, nebyla překročena a vzhledem k závaznosti tohoto názoru byla řádně a odůvodněně vtělena do opatření obecné

povahy, přičemž odpůrci nenáleží přezkoumávání jejího vyjádření po věcné ani odborné stránce.

[69] K námitce ohledně stanovení parametrů opatření odpůrce uvedl, že ty jsou obecně stanoveny v tomto opatření slovním popisem a orientačním grafickým znázorněním.

[70] K dalším námitkám odpůrce uvedl, že ohledně tvrzeného nedostatku pravomoci k vydání opatření a vad aplikace správního uvážení zákonnou kompetenci pro jeho vydání stanoví ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví, odpůrce shledal opatření z hlediska přiměřenosti ochrany území a obyvatel v něm se nacházejících před hlukem a zároveň ochranu letecké stavby před umístováním souborů do jeho blízkosti jako nejúčinnější prostředek k vyhovění veřejným zájmům, přičemž zvažil povahu a parametry letecké stavby a charakter okolí letiště. Dotčené orgány, s nimiž má být návrh projednán, jsou podle ust. § 136 odst. 1 písm. a) správního řádu orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon, postavení dotčeného orgánu tak měl úřad územního plánování, jímž byl Krajský úřad Středočeského kraje, a dále Krajská hygienická stanice Středočeského kraje. Do práva na samosprávu obcí není nijak zasahováno. K vypořádání jednotlivých námitek účastníků řízení ve správním řízení odpůrce uvedl, že pokud bylo jejich znění zcela totožné, vypořádal je stejně, jako námitky, které v odůvodnění předcházely.

[71] V další části vyjádření odpůrce nesouhlasí s tím, že by opatření bylo v rozporu s principem proporcionality, kdy při jeho vydání byl povinen považít dva konkrétní veřejné zájmy, a to na ochraně vlastnického práva a na ochraně veřejného zdraví, k čemuž využil test proporcionality. Jeho prvním kritériem je kritérium vhodnosti, tedy odpověď, zda institut, omezující určité vlastnické právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl – ochranu jiného základního práva. Odpůrce vychází z toho, že právě toto opatření umožní dosáhnout cíle ochrany veřejného zdraví v dané oblasti. Druhým kritériem je poměřování základních práv a svobod kritériem potřebnosti. Při nevyhlášení tohoto opatření by sice vlastníci nebyli omezováni v dispozici se svým majetkem, ale jejich zdraví by bylo neúměrně ohrožováno hlukem z provozu letiště, přičemž neexistuje jiný srovnatelně efektivní nástroj, kterým by mohlo být tomuto negativnímu dopadu zabráněno. Třetím kritériem je porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv, zde podle názoru odpůrce převáží ochrana veřejného zdraví každého, kdo se vyskytne v oblasti zasažené zvýšeným hlukem z provozu letiště. Odpůrce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93, kdy soud v případě kolize veřejného zájmu na ochraně zdraví obyvatel a zájem na neomezeném využívání vlastnického práva dospěl k závěru, že zájem na ochraně veřejného zdraví převažuje. Ohledně zřízení opatření pro futuro odpůrce uvedl, že opatření není pásmem podle zákona o ochraně veřejného zdraví, ale pásmem podle zákona o civilním letectví, na který se požadavek dosažení počtu dopravních pohybů nevztahuje.

[72] V další části vyjádření se odpůrce zaměřuje na námitky navrhovatelů z řad obcí, k obecným námitkám uvádí, že ke zkrácení práva na samosprávu podle jeho názoru nedošlo, neboť návrh byl projednán s příslušným orgánem územního plánování, poukázal na provoz letiště od roku 1953, kdy tak nemůže být argumentováno bez dalšího legitimními očekáváními vlastníků pozemků a setrvává na svém názoru ohledně stanovení hlukového pásma. K námitkám obce Dolany uvádí, že byly vypořádány v odůvodnění opatření, totéž k námitkám obce Bašť, Panenské Břežany, Zlončice a Postřížín. K námitkám ostatních dotčených vlastníků nemovitostí rovněž odkazuje na již řečené a odůvodnění napadeného opatření obecné povahy.

[73] V dalším svém vyjádření ze dne 10.2.2017 reaguje odpůrce na doplnění námitek ze strany dotčených vlastníků mj. uvádí, že opatření obecné povahy neomezuje navrhovatele v jejich podnikání, stejně jako nereguluje veškeré činnosti na svém území. Vyhlášené opatření nemůže dopadnout na již vykonávané činnosti či zařízení, ale pouze těch, které budou prováděny do budoucna, zákon koncipuje další tyto činnosti na bázi souhlasu, který může být vydán i následně, a poukazuje na zákonnou úpravu, kdy pokud jsou splněna zákonná kritéria, souhlas musí být vydán. Ohledně tvrzené neaktuálnosti a nesprávnosti mapových podkladů uvedl, že i případné nepřesnosti v zakreslení konkrétních pozemků či staveb jsou irelevantní, neboť příslušné hlukové pásmo je vymezeno dotčeným územím, nikoliv výčtem katastrálních čísel, ohledně izofony 57 dB uvedl, že ta byla vybrána po odborném posouzení. Ke konkrétním námitkám jednotlivých navrhovatelů, které byly doplněny v další části návrhu, uvedl, že námitka ohledně nemožnosti údržby staveb nemá oporu v žádném předpisu, a dále odpůrce setrval na svých argumentech již uvedených. Ohledně monitoringu hluku uvedl, že tuto podmínku převzal z vyjádření krajské hygienické stanice a znovu uvedl, že smyslem zřízení pásma je ochrana před hlukem.

D) Zúčastněné osoby

[74] V řízení uplatňují práva v úvodní části rozsudku uvedené zúčastněné osoby, které se věcně přiklonily na stranu navrhovatelů.

E) Obsah správního spisu

[75] V konstataci obsahu správního spisu soud uvádí pouze ty skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné a které jsou tak předmětem soudního přezkumu, přičemž nekonstatuje obecně rozsáhlé odůvodnění napadeného opatření obecné povahy, které provádí až v další části odůvodnění rozsudku, kdy se vypořádává s námitkami účastníků.

[76] Z obsahu předloženého správního spisu plynou tyto pro posouzení důvodnosti podaného návrhu podstatné skutečnosti.

[77] Dne 8. 8. 2012 podal žadatel Letiště Vodochody a.s. k Úřadu pro civilní letectví jakožto speciálnímu stavebnímu úřadu pro letecké stavby návrh na zřízení ochranného hlukového pásma s tím, že Letiště Vodochody nemá v současné době toto pásmo zřízeno, byť parametry letecké stavby jeho zřízení předpokládá, respektive že je zřízení takového ochranného pásma z hlediska přiměřenosti ochrany území a obyvatel v něm se nacházejícím před hlukem vhodné. Hlukový dopad provozu letiště Vodochody byl pouze u některých územních plánů jednotlivých obcí vyznačen orientačně ve formě izofon. Tyto izofony byly uvedeny v závazné části ÚP VÚC PRAŽSKÉHO REGIONU ve formě vyznačení území, na kterém se předpokládá výskyt hlukových událostí z leteckého provozu překračujících hladinu akustického tlaku $L_{Aeq} = 60$ dB, a které má tím pádem omezené využití. Tento dokument předpokládal podrobnější rozpracování, avšak byl již nahrazen aktuálním dokumentem územního plánování, kterým jsou Zásady územního rozvoje Středočeského kraje (dále jen „ZÚR SK“), o němž rozhodlo zastupitelstvo Středočeského kraje svým usnesením č. 4-20/2011/ZK ze dne 19. 12. 2011. ZÚK ST ovšem neobsahuje žádné vymezení ploch anebo rozvojových plánů letiště Vodochody. Ostatně to podle žadatele spadá v podstatě do kompetence Úřadu o civilním letectví, což je nepřímě uvedeno v odůvodnění příslušných ZÚK ST, kde je v odůvodnění tohoto dokumentu v příloze č. 2 konstatováno, že „Změna způsobu využívání stávajícího letiště ve Vodochodech není

obsahem návrhu ZÚR, protože se nejedná o vymezení nových ploch či koridorů, ale jen o jiný režim provozu. Povolování těchto změn probíhá v jiných druzích řízení“. Podle žadatele má proto OHP sloužit k tomu, aby se zamezilo nárůstu počtu staveb vyžadujících ochranu před hlukem, respektive obyvatel trvale vystavených hluku z leteckého provozu. OHP má působit proti rozšiřování obytných ploch a celků směrem k letecké stavbě a přivádění nových obyvatel do hlukem zasažené lokality. Dále má plnit funkci ochrany obyvatelstva před nepříznivými dopady hluku vzniklého z provozu letecké stavby, a to s pomocí zavedení monitoringu hluku ve vnějším chráněném prostoru staveb u stávajících objektů uvnitř OHP, aby byl dopad hlukové zátěže na obyvatele co nejnižší. Proto návrh na zřízení OHP počítá s tím a stanovuje si ochranné podmínky, které předpokládají, že a) nové stavby budou umístěvané pouze v souladu stavby s ust. § 40 zákona č. 49/1997 Sb.; b) stávající stavby nejsou vyhlášením OHP nijak dotčeny a v případě změn stávajících staveb bude příslušný správní orgán postupovat dle ustanovení vztahujících se na nové stavby v odst. a); a dále při dosažení 2.850 pohybů proudových letadel za rok bude již v provozu plně funkční monitoring hluku, neboť při tomto hluku se začíná přibližovat limitní izofona 60dB k okraji Panenských Břežan a izofona 57 dB k prvnímu obytnému objektu č.p. 179 v zahrádkářské kolonii na vzdálenost cca 50 m; c) u staveb bytových a rodinných domů, staveb pro školní a předškolní výchovu obstará provozovatel letiště Vodochody kdykoliv při dosažení a překročení 2. 850 pohybů proudových letadel za rok na svůj náklad vypracování odborného posudku o úrovni zasažení chráněných prostor staveb v rámci OHP hlukem, včetně návrhu možných protihlukových opatření a d) jejich provedení, a to za předpokladu, bude uvedeným monitoringem zjištěno riziko překračování hygienických limitů u chráněných vnějších prostor staveb; a ze e) uvedená opatření bude pravidelně konzultovat s Úřadem pro civilní letectví a Krajskou hygienickou stanicí Středočeského kraje s tím, že případná protihluková opatření a jejich realizaci provede provozovatel vždy ve spolupráci s vlastníkem takto dotčené chráněné stavby podle zvláštního zákona. Podle navrhovatele tedy zřízení OHP má zajistit dosažení vyváženého poměru ekonomického rozvoje území při minimalizaci negativních vlivů hluku na zdraví a majetek dotčených osob. OHP bude velkým přínosem pro dotčené vlastníky, orgány státní správy, neboť bude zásadním způsobem zpřesněna současná nepříliš přehledná situace ve funkčním rozdělení dotčeného území spolu s upřesněním současné územně plánovací dokumentace. Tím se zcela minimalizuje právní nejistota subjektů na dotčeném území ohledně limitů a využitelnosti území okolo letecké stavby tak jak předpokládají Zásady územního rozvoje Středočeského kraje, které byly schváleny zastupitelstvem Středočeského kraje svým usnesením č. 4-20/2001/ZK ze dne 19. 12. 2011. Zásady územního rozvoje byly vydány formou opatření obecné povahy dne 7. 2. 2012 a nabyly účinnosti dne 22. 2. 2012.

[78] Dne 10. 8. 2012 zahájil Úřad pro civilní letectví řízení v této věci a zaslal příslušné Krajské hygienické stanici Středočeského kraje vyjádření k předložené dokumentaci „*Letiště Vodochody, návrh ochranného hlukového pásma pro stávající infrastrukturu letiště*“ revize 07/2012, zpracované Ekola group spol. s.r.o. v červenci 2012.

[79] Dne 2. 4. 2013 podala Krajská hygienická stanice Středočeského kraje (dále jen „*krajská hygienická stanice nebo KHS*“) jako orgán ochrany veřejného zdraví k žádosti žadatele o vyjádření se k výše předložené dokumentaci své vyjádření s tím, že zkonstatovala, že předložený návrh OHP vychází z předpokladu rozvoje leteckého provozu při využití stávající infrastruktury letiště Vodochody oproti stávajícímu stavu, který je charakterizován údaji k roku 2009 (celkový počet pohybů 9.678, průměrný počet pohybů v charakteristickém letovém dni 31, počet letových dnů 290, počet pohybů v noční době 276 za rok, což je 0,7 pohybů v charakteristickém letovém dni, převládající skladba – 90%

pohybů kategorie Pl.4 –vrtulová jedno a dvoumotorová letadla od 2 t do 5,7 t a podíl proudových dopravních letounů s MTOW 50-120 t pouze 5%). Počítá tedy s přesunem aktivit na nízkonákladové lety s rozvojem civilní mezinárodní dopravy proudovými dopravními letadly s MTOW do 120 t. Návrh OHO byl vyhodnocen na výhledový celkový počet pohybů letadel 19.900 za rok, počet letových dnů 350, průměrný počet pohybů v charakteristickém letovém dni 86, počet pohybů v noční době 600 za rok (což jsou 2,2 pohyby v charakteristickém letovém dni) a předpokládá se posun v převládající skladbě letadel, kdy přes 66% bude představovat kategorie letadel S5.2 proudové dopravní letouny s MTOW 50-120 t. Z těchto údajů je tedy zřejmé, že předložený návrh OHP nemá za cíl regulovat vlivy stávajícího provozu letiště Vodochody na jeho okolí, ale že vychází z plánovaného navýšení a změny skladby letového provozu, čemuž také odpovídá vyhodnocený předpokládaný vliv takového provozu na hlukovou situaci v okolí letiště Vodochody. V dokumentaci je na základě hlukového vyhodnocení výpočtem vyjádřen vliv budoucího plánovaného provozu pomocí izolinií na úrovni $L_{Aeq,16h} = 55, 60$ a 65 dB. Z toho byl odvozen rozsah navrhovaného OHP do úrovně $L_{Aeq,16h} = 57$ dB, kdy se předpokládá, že výpočtovými metodami rozbednění všech nepřesností výpočtu vyjadřuje limitní izofonu 60 dB v denní době s nepřesností +/- 3dB. Určujícím pro návrh OHP byl provoz v denní době, který svým vlivem zasahuje větší území, než provoz v noční době. Proto se dokumentace izoliniemi vyjadřujícími noční provoz dále nezabývá.

[80] Krajská hygienická stanice Středočeského kraje k tomu poznamenala, že je toho názoru, že z ust. § 31 odst. 1 a 2 zákona o ochraně veřejného zdraví vyplývá, že provozovatel letiště musí bez výjimky dodržovat povinnost, stanovenou mu ust. § odst. 1 téhož zákona, tj. technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity pro chráněné prostory podle ust. 30 odst. 3 téhož zákona a upravené nařízením vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Právě podle něj je podle ust. § 12 odst. 1 a 5 hygienický limit hluku z leteckého provozu pro chráněný venkovní prostor stavby a chráněný venkovní prostor vyjádřen ekvivalentní hladinou akustického tlaku $A L_{Aeq, T}$, kdy je stanoven pro celou denní $L_{Aeq, 16h} = 60$ dB a celou noční dobu $L_{Aeq, 8h} = 50$ dB a vztahuje se na charakteristický letový den. Pokud jde o výpočty v předloženém návrhu, je nutné uvést, že vymezené izoliniemi $L_{Aeq, 16h} = 57$ dB a $L_{Aeq, 16h} = 63$ dB představuje prostor, který je určen na základě nepřesností a nejistot výpočtu a kde lze očekávat s 95% pravděpodobností skutečnou limitní hodnotu v denní době $L_{Aeq, 16h} = 60$ dB. Je to tedy území, v němž s ohledem na existenci nejistot, kterými jsou jak výpočtové studie, tak měření hluku zatíženy, nebude možno překračování hygienických limitů hluku prokázat, avšak ani vyloučit. Proto je Krajská hygienická stanice Středočeského kraje toho názoru, že opatření obecné povahy, kterým bude vyhlášeno OHP předmětných leteckých staveb letiště Vodochody lze vydat pouze za splnění těchto podmínek: 1) Na území OHP bude provozovatelem letiště zajištěno, že hluk z provozu letiště nebude překračovat hygienické limity stanovené pro chráněné venkovní prostory, chráněné venkovní prostory staveb a chráněné vnitřní prostory staveb, které existují ke dni vydání opatření obecné povahy, kterým se OHP zřídí. Pro účely kontroly dodržování tohoto požadavku zajistí provozovatel letiště monitoring hluku z provozu letiště, a to již po dosažení 1400 pohybů proudových letadel v období od 1. 5. do 31. 10. kalendářního roku, který bude sledovat hladiny hluku v chráněných venkovních prostorech, případně chráněných venkovních prostorech staveb, a jehož výsledky budou využity při hodnocení hlukové zátěže v chráněných venkovních prostorech a chráněných venkovních prostorech staveb nacházejících se na území OHP; 2) K předloženému návrhu režimových opatření uvedených na straně 33 v bodě c) a na straně 34 v bodě d) dokumentace požaduje KHS nevázat návrh a realizaci protihlukových opatření na riziko překračování limitů hluku

v chráněných venkovních prostorech staveb. Protihluková opatření provozovatel letiště navrhne a bude realizovat tam, kde to bude vyžadovat plnění hygienického limitu hluku v chráněných vnitřních prostorech staveb, a to od okamžiku, kdy dojde na základě měření hluku k přiblížení izofony 57 dB k nejbližším chráněným objektům ve smyslu ust. § 30 odst. 3 zákona (předpokládaný provoz 2850 pohybů proudových letadel za rok).

[81] Dne 12. 4. 2013 zaslal Úřad pro civilní letectví ve smyslu ust. § 37 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb. Oznámení o zahájení řízení o ochranném hlukovém pásmu a žádost o stanovisko a případné připomínky k přiložené dokumentaci „*Návrh ochranného hlukového pásma pro stávající infrastrukturu letiště Vodochody, revize 7/2012*“ příslušným úřadům územního plánování, a to Městskému úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru výstavby a územního plánování, a dále Městskému úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor územního rozvoje a památkové péče.

[82] Dne 12. 7. 2013 zaslal Úřad pro civilní letectví ve smyslu ust. § 37 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb. Oznámení o zahájení řízení o ochranném hlukovém pásmu a žádost o stanovisko a případné připomínky k přiloženému „*Návrhu opatření obecné povahy ke zřízení ochranného hlukového pásma letiště Vodochody*“, zpracovaného dle dokumentace „*Návrh ochranného hlukového pásma pro stávající infrastrukturu letiště Vodochody, revize 7/2012*“ příslušné Krajské hygienické stanici Středočeského kraje.

[83] Dne 23. 7. 2013 podala následně Krajská hygienická stanice Středočeského kraje (dále jen „*KHS*“) se sídlem v Praze jako orgán ochrany veřejného zdraví k návrhu opatření obecné povahy „*Ochranné hlukové pásmo letiště Vodochody*“ stanovisko ve znění, že s návrhem opatření obecné povahy, označeným sp. zn. 12/730/0056/LKVO/03/13 ze dne 8. 8. 2013 vyslovuje souhlas proto,neboť žadatel plně zapracoval do návrhu obecné povahy podmínky, které KHS stanovila v rámci řízení o ochranném hlukovém pásmu letiště ve svém vyjádření č.j. KHSSC 54433/2012 ze dne 4. 2. 2013.

[84] Dne 9. 9. 2013 byl vyvěřením na úředních deskách formou veřejné vyhlášky zveřejněn „*Návrh opatření obecné povahy, kterým se zřizuje Ochranné hlukové pásmo letiště Vodochody ze dne 28. 8. 2013*“ pod sp. zn. 12/730/0056/LKVO/03/13, č.j. 4466-13-701 s poučením, že kdokoliv, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být tímto opatřením přímo dotčeny, mohou uplatnit u správního orgánu písemně své připomínky ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.

[85] Dne 3. 10. 2013 se Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor územního rozvoje a památkové péče (dále jen „*Úřad*“) vyjádřil k návrhu na opatření obecné povahy Ochranné hlukové pásmo letiště Vodochody tak, že se zde podle Úřadu kříží veřejný zájem obcí na koordinaci rezidenční výstavby ve svém správním území se soukromým zájmem vlastníka letiště na nárůstu provozu letecké dopravy. Ledaže by se jednalo o zájem veřejný, ovšem V Politice územního rozvoje 2008, dokumentu územního plánování celostátního významu, schváleného vládou ČR dne 20. 7. 2009 není veřejný zájem na nárůstu dopravy na letišti Vodochody vůbec zmíněn. Totéž se dá říci o Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje, jako nadřazené územně plánovací dokumentace kraje, kde je ve vymezení veřejně prospěšných staveb a veřejně prospěšných opatření v letecké dopravě zmíněno pouze letiště Ruzyně, u letiště Vodochody tedy není žádný veřejný zájem uveden. Také v územně analytických podkladech obce s rozšířenou působností Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, které jsou podkladem pro rozhodování v území, nelze najít žádnou oporu pro potřebu zajistit ochranu narůstajícího leteckého provozu letiště Vodochody. Naopak

v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje je uvedeno, že by bylo účelné soustředit se na posílení kvality života obyvatel a obytného prostředí, a rovněž v územně analytických podkladech obce Brandýs nad Labem – Stará Boleslav je opakovaně uvedena potřeba chránit obytné prostředí a krajinu před nepříznivými vlivy, tedy i nadměrným hlukem a chránit krajinu jako podstatnou složku života obyvatel a základ jejich totožnosti a s ohledem na to zajistit ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Pozitivní vliv je možno v tomto případě očekávat pro vlastníky letiště, negativní vliv pro vlastníky rodinných domů a příslušných pozemků, obce jako provozovatele školských a dalších zařízení. Úřad proto považuje návrh opatření obecné povahy za nevyvážený, nepodložený bránící soukromý zájem na nárůstu letového provozu na stávající infrastruktuře letiště před veřejným zájmem na kvalitním obytném rozvoji sídel, na možnosti plánovat tento rozvoj samosprávami obcí. S ohledem na výše uvedené doporučuje Úřad opatření obecné povahy Ochranné hlukové pásmo letiště Vodochody přepracovat v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací Politika územního rozvoje 2008 a Zásad územního rozvoje Středočeského kraje tak, aby navrhované opatření chránilo především veřejné zájmy.

[86] Dne 6. 1. 2015 zaslal Úřad pro civilní letectví Krajské hygienické stanici Středočeského kraje Oznámení o pokračování řízení o ochranném hlukovém pásmu s žádostí o stanovisko ve smyslu ust. § 37 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb. k přiloženému Opatření obecné povahy ke zřízení ochranného hlukového pásma letiště Vodochody, případně o doplnění některých vypořádání námitek, které se týkají dotčeného úřadu a kde by se tomuto úřadu jevílo vypořádání námitek Úřadu pro civilní letectví jako nedostatečné.

[87] Dne 22. 7. 2016 vydala Krajská hygienická stanice Středočeského kraje stanovisko k vypořádání připomínek a námitek k návrhu opatření obecné povahy, v rámci čehož se vypořádalo k jednotlivým podáním od č. 1 – 75, které doporučilo vůči zde konkrétně uvedeným adresátům doplnit o konkrétní odůvodnění.

[88] Dne 23. 9. 2016 vydal Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, k dané věci stanovisko, podle něž stanovení ochranného hlukového pásma stávajícího Letiště Praha/Vodochody nelze posoudit z hlediska souladu či rozporu s platnými Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje, o jejichž vydání rozhodlo Zastupitelstvo Středočeského kraje dne 19. 12. 2011 usnesením č. 4-20/2011/ZK. Zásady územního rozvoje Středočeského kraje byly vydány 7. 2. 2012 formou opatření obecné povahy a dne 22. 2. 2012 nabyly účinnosti. Z uvedených dat je proto patrné, že Zásady územního rozvoje Středočeského kraje nemohly reflektovat současné řízení o ochranných hlukových pásech, poněvadž jejím obsahem jsou ochranná pásma vyhlášená, nikoliv teprve navrhovaná. V návaznosti na toto by pak chtěl odbor regionálního rozvoje žadatele upozornit na to, že ochranná hluková pásma lze zakreslit do grafické části Odůvodnění Zásad územního rozvoje až po nabytí účinnosti příslušného správního aktu o jejich vyhlášení.

[89] V odůvodnění napadeného opatření obecné povahy je ve vztahu k důvodům podaného návrhu a účastníků řízení mj. uvedeno, že při stanovení ochranného hlukového pásma odpůrce vycházel z toho, že územní plánování musí respektovat ochranné hlukové pásmo letiště, a nemůže připustit nárůst staveb vyžadujících ochranu před hlukem, že je nežádoucí do území, zatíženého hlukem z leteckého provozu, umisťovat funkční plochy, které si přirozeně generují vlastní akustické prostředí o hodnotách nižších, než je specifický hluk z leteckého provozu, např. rozsáhlé obytné soubory, že je žádoucí zavést monitoring hluku ve vnějším chráněném prostoru staveb u stávajících objektů uvnitř pásma tak, aby

dopad hlukové zátěže na obyvatele byl co nejnižší, a v případě zjištění rizika překračování hygienických limitů u chráněných prostor staveb dojit k prověření dodržení hygienických limitů a případně k provedení takových opatření, aby u staveb, definovaných zákonem o ochraně veřejného zdraví, nebyly hygienické limity překračovány. Odpůrce vycházel z pohybů letadel na letišti PRAHA/Vodochody za jednotlivé roky, kdy v roce 2001 činil 1.787 letadel, v roce 2012 18.653 letadel. Uvedl v odůvodnění, že z důvodu trvalého nárůstu provozu letecké dopravy a z důvodu nekoordinovaného nárůstu rezidenční výstavby ve vztahu k provozu letiště provozovatel letiště vypracoval v souladu s platnou legislativou návrh ochranného hlukového pásma, který respektuje možný rozvoj letiště v rozsahu jeho stávající infrastruktury i jeho okolí, kdy stávající situace je jak z krátkodobého, tak i z dlouhodobého hlediska neudržitelná, neboť letecká stavba není z hlediska hlukových dopadů na okolí žádným nástrojem územního plánování v daném území definována a ukotvena v relevantních územních plánech jednotlivých dotčených území.

[90] V odůvodnění je dále uvedeno, že ochranné hlukové pásmo bude plnit důležitou funkci ochrany letecké stavby a zároveň i obyvatelstva a majetku před nepříznivými dopady hluku vzniklého z provozu letecké stavby, má za cíl stanovit taková opatření a měřitelné limity, aby bylo dosaženo vyváženého poměru ekonomického rozvoje území při zachování stávajících zákonných omezení a umožnit dotčeným orgánům státní správy, resp. vlastníkům majetku, efektivní činnost při rozhodování o využití dotčeného území spolu s plně transparentní možností kontroly dodržování hladin akustického tlaku A v ochranném hlukovém pásmu dle stanovených zákonných limitů. Dále bude důsledkem opatření uložení povinností provozovateli letecké stavby majících za cíl minimalizaci negativních vlivů hluku na zdraví a majetek dotčených osob a objektivní kontrolu dodržování zákonných limitů na hranici ochranného hlukového pásma, což přispěje k přesnému a kontrolovatelnému využití území a ochraně, výstavbě a provozování letecké stavby, která je součástí přírody a krajiny dotčené oblasti již mnoho let, bude přínosem pro dotčené vlastníky, orgány státní správy, neboť bude zásadním způsobem zpřesněna současná nepříliš přehledná situace ve funkčním rozdělení dotčeného území spolu s upřesněním současné územně plánovací dokumentace; tím se zcela minimalizuje právní nejistota subjektů na dotčeném území ohledně limitů a využitelnosti území okolo letecké stavby. Ohledně přiměřenosti rozsahu ochranného hlukového pásma, ta je dána podkladovou dokumentací. Návrh byl projednán s krajskou hygienickou stanicí, jejíž připomínky byly převzaty do opatření obecné povahy, a s příslušnými orgány územního plánování, kdy lze konstatovat, že teprve pravomocné vyhlášení opatření obecné povahy je důvodem pro uvedené v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje.

[91] V další části odůvodnění opatření obecné povahy pak odpůrce reaguje na konkrétní námítky jednotlivých účastníků řízení, které byly v průběhu jeho přijetí uplatněny.

F) Právní rámec pro posouzení návrhu

[92] Městský soud v Praze napadené opatření obecné povahy přezkoumává v tom směru, že je vázán rozsahem a důvody návrhu (ust. § 101d odst. 1 s.ř.s.). Při tomto přezkumu vycházel z této právní úpravy, kterou posuzuje ke stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (ust. § 101b odst. 3 s.ř.s.).

[93] Podle zákona o civilním letectví: „§ 37 (1) *Kolem leteckých staveb se zřizují ochranná pásma. Ochranné pásmo zřídí Úřad opatřením obecné povahy podle správního*

řádu po projednání s úřadem územního plánování. Opatřením obecné povahy podle věty druhé Úřad stanoví parametry ochranného pásma a jednotlivá opatření k ochraně leteckých staveb.

- (2) Ochranná pásma leteckých staveb se dělí na ochranná pásma
 - a) letišť a
 - b) leteckých pozemních zařízení.
- (3) Ochranná pásma letišť se dělí na ochranná pásma
 - c) se zákazem staveb,
 - d) s výškovým omezením staveb,
 - e) k ochraně před nebezpečnými a klamavými světly,
 - f) se zákazem laserových zařízení,
 - g) s omezením staveb vzdušných vedení vysokého napětí a velmi vysokého napětí,
 - h) hluková^{4a}) a
 - i) ornitologická.
- (4) Ochranná pásma leteckých zabezpečovacích zařízení se dělí na ochranná pásma
 - j) radionavigačních zařízení a
 - k) světelných zařízení a
 - l) podzemních leteckých staveb.“.

[94] „§ 40 V ochranných pásmech leteckých staveb lze zřizovat zařízení a provádět činnosti jen se souhlasem Úřadu. Úřad souhlas udělí, nebude-li zařízení nebo činnost bránit leteckému provozu ani ohrožovat jeho bezpečnost a nepůjde-li o objekt vyžadující ochranu před hlukem.“.

[95] Podle zákona o veřejném zdraví: „§ 30 (1) Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroje a zařízení, které jsou zdrojem hluku nebo vibrací, provozovatel letišť,³¹) správce, popřípadě vlastník pozemní komunikace³²), provozovatel, popřípadě vlastník dráhy^{32a}), osoba, která je pořadatelem veřejné produkce hudby a nelze-li pořadatele zjistit, pak osoba, která k pořádání veřejné produkce hudby poskytla stavbu, jiné zařízení nebo pozemek a dále provozovatel provozovny a dalších objektů, jejichž provozem vzniká hluk (dále jen "zdroje hluku nebo vibrací"), jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb a aby bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v chráněném vnitřním prostoru stavby. Splnění povinnosti k ochraně před hlukem z provozu na pozemních komunikacích nebo dráhách v chráněném venkovním prostoru stavby se považuje i za splnění této povinnosti v chráněném vnitřním prostoru stavby.

(2) Hlukem se rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Vibracemi se rozumí vibrace přenášené pevnými tělesy na lidské tělo, které mohou být škodlivé pro zdraví a jejichž hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk z akustického výstražného nebo varovného signálu souvisejícího s bezpečnostním opatřením⁷⁶), zvuk působený přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami, zvuk působený v přímé souvislosti s činností související se záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce⁷⁶). Za vibrace podle věty druhé se nepovažují vibrace působené přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami a vibrace působené v přímé souvislosti s činností související se

*záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce*⁷⁶).

(3) *Chráněným venkovním prostorem se rozumí nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, lázeňské léčebně rehabilitační péči a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků*^{32b}) *a venkovních pracovišť. Chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Chráněným vnitřním prostorem staveb se rozumí pobytové místnosti*⁷⁷) *ve stavbách zařízení pro výchovu a vzdělávání, pro zdravotní a sociální účely a ve funkčně obdobných stavbách a obytné místnosti* ⁷⁷) *ve všech stavbách. Rekreace pro účely podle věty první zahrnuje i užívání pozemku na základě vlastnického, nájemního nebo podnájemního práva souvisejícího s vlastnictvím bytového nebo rodinného domu, nájmem nebo podnájmem bytu v nich. Co se považuje za prostor významný z hlediska pronikání hluku, stanoví prováděcí právní předpis.*“.

[96] § 31 (1) *Pokud při používání, popřípadě provozu zdroje hluku nebo vibrací, s výjimkou hluku z leteckého provozu, nelze z vážných důvodů hygienické limity dodržet, může osoba zdroj hluku nebo vibrací provozovat jen na základě povolení vydaného na žádost této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví časově omezené povolení vydá, jestliže osoba prokáže, že hluk nebo vibrace budou omezeny na rozumně dosažitelnou míru. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady na protihluková nebo antivibrační opatření a jejich přínosem ke snížení hlukové nebo vibrační zátěže fyzických osob stanovený i s ohledem na počet fyzických osob exponovaných nadlimitnímu hluku nebo vibracím. Toto povolení se nevydává, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).*

(2) *Žádost podle odstavce 1 musí kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahovat popis zdroje hluku nebo vibrací, změřené hodnoty hluku v referenčních kontrolních bodech, popřípadě v těchto bodech vypočtené hodnoty hluku v chráněných prostorech uvedených v § 30 odst. 3 nebo změřené hodnoty vibrací v chráněných vnitřních prostorech staveb, odhad počtu fyzických osob vystavených nadlimitnímu hluku nebo vibracím, důvod překročení hygienického limitu, návrh nadlimitní hodnoty hluku nebo vibrací a doby trvání povolení, přehled provedených a navrhovaných protihlukových a antivibračních opatření, rámcový harmonogram jejich provedení, odhad jejich účinnosti a skutečnosti svědčící o omezení hluku nebo vibrací na rozumně dosažitelnou míru. Referenčním kontrolním bodem se rozumí místo, které bylo měřením nebo výpočtem vyhodnoceno jako nejvíce zasažené zdrojem hluku.*

(3) *Při překročení hygienických limitů hluku z leteckého provozu na letištích zajišťujících ročně více než 50 tisíc vzletů nebo přistání a vojenských letištích je provozovatel letiště povinen navrhnout vydání opatření obecné povahy podle správního řádu ke zřízení ochranného hlukového pásma. Opatření obecné povahy ke zřízení ochranného hlukového pásma vydá Úřad pro civilní letectví v dohodě s krajskou hygienickou stanicí nebo Ministerstvo obrany, jde-li o vojenské letiště.*

(4) *U bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely a funkčně obdobných staveb umístěných v ochranném hlukovém pásmu je provozovatel letiště na základě odborného posudku vypracovaného na jeho náklad povinen postupně provést nebo zajistit provedení protihlukových opatření v takovém rozsahu, aby byly alespoň uvnitř staveb hygienické limity*

hluku dodrženy. U staveb uvedených ve větě první, ve kterých by podle odborného posudku protihluková opatření nezajistila dodržování hygienických limitů, může příslušný správní úřad zahájit řízení o změně v užívání stavby nebo o jejím odstranění.“

[97] Podle stavebního zákona: „§ 6 Orgány obce

(1) *Obecní úřad obce s rozšířenou působností (dále jen "úřad územního plánování") v přenesené působnosti*

- a) *pořizuje územní plán a regulační plán pro území obce,*
- b) *pořizuje územně plánovací podklady,*
- c) *pořizuje územní plán, regulační plán a územní studii na žádost obce ve svém správním obvodu,*
- d) *pořizuje vymezení zastavěného území na žádost obce ve svém správním obvodu,*
- e) *je dotčeným orgánem v územním řízení z hlediska uplatňování záměrů územního plánování, pokud nevydává územní rozhodnutí,*
- f) *je dotčeným orgánem v řízení podle zvláštního právního předpisu, v němž se rozhoduje o změnách v území,*
- g) *podává návrh na vložení dat do evidence územně plánovací činnosti,*
- h) *vykonává další činnosti podle tohoto zákona.*

(2) *Obecní úřad, který zajistí splnění kvalifikačních požadavků pro výkon územně plánovací činnosti podle § 24, vykonává přenesenou působnost podle odstavce 1 písm. a), d), g), h) a pořizuje územní studii; na základě veřejnoprávní smlouvy vykonává tuto působnost pro obec ve stejném správním obvodu obce s rozšířenou působností.*

(3) *Stavební úřad*

- a) *vydává územní rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak,*
- b) *vydává územní souhlas,*
- c) *poskytuje informace pro pořizování územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace,*
- d) *vykonává další činnosti podle tohoto zákona.*

(4) *Obecní úřad, který nevykonává působnost podle odstavců 1 až 3, poskytuje informace pro zpracování územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace.*

(5) *Zastupitelstvo obce*

- a) *rozhoduje v samostatné působnosti o pořízení územního plánu a regulačního plánu,*
- b) *schvaluje v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu územního plánu,*
- c) *vydává v samostatné působnosti územní plán,*
- d) *vydává regulační plán,*
- e) *projednává v samostatné působnosti zprávu o uplatňování územního plánu,*
- f) *vykonává další činnosti podle tohoto zákona.*

(6) *Rada obce a v obcích, kde se rada nevolí, zastupitelstvo obce*

- a) *vydává vymezení zastavěného území,*
- b) *schvaluje žádost obce o pořizování podle odstavce 1 písm. c) nebo podle odstavce 2 anebo uzavření smlouvy s právnickou nebo fyzickou osobou oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti (§ 24 odst. 1),*
- c) *vydává územní opatření o asanaci a územní opatření o stavební uzávěře,*
- d) *uplatňuje v samostatné působnosti námitky k zásadám územního rozvoje a připomínky k územnímu plánu sousední obce,*
- e) *vykonává další činnosti podle tohoto zákona.“*

[98] „§ 7 Orgány kraje

(1) *Krajský úřad v přenesené působnosti*

- a) *pořizuje zásady územního rozvoje a v zákonem stanovených případech regulační plán pro plochy a koridory nadmístního významu,*
- b) *pořizuje územně plánovací podklady,*
- c) *je dotčeným orgánem v územním řízení a v řízení podle zvláštních právních předpisů, v nichž se rozhoduje o změnách v území, které se dotýkají více správních obvodů obcí s rozšířenou působností,*
- d) *vydává územní rozhodnutí v zákonem stanovených případech,*
- e) *určuje stavební úřad příslušný k územnímu řízení v zákonem stanovených případech,*
- f) *vkládá data do evidence územně plánovací činnosti za svůj správní obvod,*
- g) *vykonává další činnosti podle tohoto zákona.*

(2) *Zastupitelstvo kraje*

- a) *vydává v samostatné působnosti zásady územního rozvoje,*
- b) *schvaluje v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu zásad územního rozvoje,*
- c) *schvaluje v samostatné působnosti zprávu o uplatňování zásad územního rozvoje,*
- d) *vydává regulační plán v zákonem stanovených případech,*
- e) *vykonává další činnosti podle tohoto zákona.*

(3) *Rada kraje*

- a) *uplatňuje v samostatné působnosti stanovisko k návrhu politiky územního rozvoje,*
- b) *vydává v zákonem stanovených případech územní opatření o asanaci a územní opatření o stavební uzávěře.“.*

[99] „§ 83 Rozhodnutí o ochranném pásmu

(1) *Rozhodnutí o ochranném pásmu chrání stavbu, zařízení nebo pozemek před negativními vlivy okolí nebo chrání okolí stavby či zařízení nebo pozemku před jejich negativními účinky.*

(2) *Rozhodnutí o ochranném pásmu se vydává zpravidla současně při rozhodování podle § 79 až 81; lze je vydat i samostatně.*

(3) *Rozhodnutí o ochranném pásmu se nevydává, jestliže podmínky ochrany jsou stanoveny zvláštním právním předpisem³⁴⁾ nebo na jeho základě.“.*

[100] Podle vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „vyhláška č. 500/2006 Sb.“): „Příloha 4

I. *Obsah zásad územního rozvoje*

- a. *Textová část zásad územního rozvoje obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou ve stanovení priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území včetně zohlednění priorit stanovených v politice územního rozvoje,*
- b. *zpřesnění vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os [§ 32 odst. 1 písm. b) stavebního zákona] vymezených v politice územního rozvoje a vymezení oblastí se zvýšenými požadavky na změny v území, které svým významem přesahují území více obcí (nadmístní rozvojové oblasti a nadmístní rozvojové osy),*

- c. *zpřesnění vymezení specifických oblastí [§ 32 odst. 1 písm. c) stavebního zákona] vymezených v politice územního rozvoje a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu,*
- d. *zpřesnění vymezení ploch a koridorů [§ 32 odst. 1 písm. d) stavebního zákona] vymezených v politice územního rozvoje a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability a územních rezerv, u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno,*
- e. *upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje,*
- f. *stanovení cílových charakteristik krajin⁵), včetně územních podmínek pro jejich zachování nebo dosažení,*
- g. *vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a vymezených asanačních území, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit,*
- h. *stanovení požadavků na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v územně plánovací dokumentaci obcí, zejména s přihlédnutím k podmínkám obnovy a rozvoje sídelní struktury,*
- i. *vymezení ploch a koridorů, ve kterých se ukládá prověření změn jejich využití územní studií,*
- j. *vymezení ploch a koridorů, ve kterých je pořízení a vydání regulačního plánu orgány kraje podmínkou pro rozhodování o změnách jejich využití, včetně stanovení, zda se bude jednat o regulační plán z podnětu nebo na žádost, a lhůty pro vydání regulačního plánu z podnětu,*
- k. *stanovení pořadí změn v území (etapizace), je-li to účelné. Ve vymezených oblastech, osách, plochách a koridorech se stanoví požadavky na jejich využití, kriteria a podmínky pro následné rozhodování o možných variantách změn v území a pro jejich posuzování zejména s ohledem na jejich budoucí využití, význam, možná ohrožení, rozvoj a rizika.*
- l. *zadání regulačního plánu v rozsahu dle přílohy č. 9 pro plochu nebo koridor vymezený podle písmene j),*
- m. *stanovení pořadí změn v území (etapizace), je-li to účelné. Ve vymezených oblastech, osách, plochách a koridorech se stanoví požadavky na jejich využití, kriteria a podmínky pro následné rozhodování o možných variantách změn v území a pro jejich posuzování zejména s ohledem na jejich budoucí využití, význam, možná ohrožení, rozvoj a rizika,*
- n. *stanovení kompenzačních opatření podle § 37 odst. 8 stavebního zákona.*

V závěru textové části se uvedou údaje o počtu listů zásad územního rozvoje a počtu výkresů grafické části.

- a) *Grafická část zásad územního rozvoje obsahuje*
- b) *výkres uspořádání území kraje obsahující zejména rozvojové oblasti, rozvojové osy a specifické oblasti,*
- c) *výkres ploch a koridorů, včetně územního systému ekologické stability,*
- d) *výkres typů krajin⁵) podle stanovených cílových charakteristik,*
- e) *výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací,*
- f) *výkres oblastí, ploch a koridorů, ve kterých je uloženo prověření změn jejich využití územní studií nebo je uloženo pořízení a vydání regulačního plánu,*
- g) *dle potřeby výkres pořadí změn v území (etapizace).*

V případě potřeby lze výkresy uvedené pod písmeny a) a b) dále členit na samostatné výkresy. Grafická část může být doplněna schématy.

II. Obsah odůvodnění zásad územního rozvoje

(2) *Textová část odůvodnění zásad územního rozvoje obsahuje kromě náležitostí vyplývajících ze správního řádu a náležitostí uvedených v § 40 odst. 1 a 2 stavebního zákona, zejména*

- a) vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších (nadregionálních) vztahů,*
 - b) vyhodnocení splnění podmínek vyplývajících z případných vyjádření příslušných orgánů sousedních států a výsledků konzultací s nimi,*
 - c) vyhodnocení splnění požadavků a podmínek pro zpracování návrhu aktualizace zásad územního rozvoje, popřípadě návrhu nových zásad územního rozvoje, obsažených ve zprávě o uplatňování zásad územního rozvoje, a vyhodnocení souladu,*
 - d) se schváleným výběrem nejvhodnější varianty a podmínkami k její úpravě v případě postupu podle § 38 odst. 2 stavebního zákona,*
 - e) s pokyny pro zpracování návrhu zásad územního rozvoje v případě postupu podle § 38 odst. 3 stavebního zákona,*
 - f) s rozhodnutím o aktualizaci zásad územního rozvoje a jejím obsahu v případě postupu podle § 42 odst. 6 stavebního zákona,*
 - g) výčet záležitostí týkajících se rozvoje území státu, které nejsou obsaženy v politice územního rozvoje (§ 36 odst. 1 stavebního zákona), s odůvodněním potřeby jejich vymezení,*
 - h) kvalifikovaný odhad záborů půdního fondu pro plochy a koridory republikového a nadmístního významu.*
- (3) *Grafická část odůvodnění zásad územního rozvoje obsahuje zejména*
- a) koordinační výkres,*
 - b) výkres širších vztahů, dokumentující vazby na území sousedních krajů popřípadě sousedních států.“.*

G) Obecné posouzení návrhu soudem

[101] Po konstataci obsahu procesních návrhů a správního spisu soud s ohledem na shora uvedenou aplikovatelnou právní úpravu zdejší soud dospěl k tomuto závěru.

[102] Ve věci soud nařídil ústní jednání, na němž účastníci a osoby zúčastněné setrvali na svých procesních stanoviscích. Při tomto ústním jednání soud doplnil dokazování o listiny na tomto jednání předanými soudem, z těchto listin podstatné skutečnosti pro přezkum opatření obecné povahy v rámci uplatněných důvodů v návrhu soud nezjistil.

[103] Návrh je částečně co do svých důvodů po právu, proto soud napadené opatření obecné povahy v celém rozsahu, kterého se důvodnost podaného návrhu týká (čímž je celé opatření obecné povahy), zrušil, neboť je v rozporu se zákonem (ust. § 101d odst. 2 s.ř.s.).

[104] Při své úvaze vycházel soud ze zákonné úpravy, která stanoví meze příslušného přezkumu napadeného opatření, jak jsou vymezeny v ust. § 101d odst. 2 s.ř.s., a které výkladově precizoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27.9.2005, čj. 1 Ao 1/2005-98, podle něhož: „I. Opatření obecné povahy je správním aktem s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se tedy k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů. Je-li určitý akt pouze formálně označen jako opatření obecné povahy, avšak z materiálního hlediska nespĺňuje jeho pojmové znaky (konkrétnost předmětu,

obecnost adresátů), Nejvyšší správní soud jej k námitce navrhovatele zruší (§ 101d odst. 2 s. ř. s.).

II. Opatření obecné povahy nemůže nahrazovat podzákonnou normotvorbu ani nad rámec zákona stanovovat nové povinnosti; slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností, vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje.

III. Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy (§ 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.) spočívá v pěti krocích; za první, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality...“ (všechny soudem dále citované rozsudky nebo odkaz na ně jsou k dispozici na www.nssoud.cz, nebo v odborných právních informačních systémech).

[105] V této věci, jak bude dále konkrétně rozvedeno, soud dospěl k závěru, že odpůrce měl pravomoc opatření vydat, při vydání nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti, obsah opatření není v rozporu se zákonem, dospěl však na druhou stranu k závěru, že opatření nebylo vydáno zákonem stanoveným postupem, čímž rovněž jako předčasné je prozatím posouzení obsahu opatření z hlediska jeho proporcionality (podle shora zmíněného algoritmu přezkumu tak soud za důvodný považuje bod třetí a pátý, body první, druhý a čtvrtý považuje za splněné). Soud dále rozebere všechny zobecněné důvody podaného návrhu zvláště, aby účastníci řízení a zúčastněné osoby měly možnost proti takovému závěru soudu uplatnit opravné prostředky. V této věci je nutné upozornit, že se jedná o věc pro české právní prostředí značně novou a nevyjudikovanou v mnohých aspektech (odpůrce sám uvádí, že tato opatření byla prozatím stanovena pro dvě letiště v České republice z celkového počtu asi 90 letišť, právní úprava je zejména vlivem provedené novelizace značně diskutabilní z hlediska legislativního vyjádření, což se odráží i v tom, že je předmětem teoretického diskurzu).

H) Důvod pro zrušení obecné povahy

[106] V posuzované věci soud dospěl k závěru, že je důvodná námitka navrhovatelů, kterou nesouhlasí s tím, že návrh opatření obecné povahy nebyl řádně projednán s úřadem územního plánování podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví.

[107] Zákon ve shora uvedené právní normě stanoví povinnost projednat opatření obecné povahy s tímto orgánem. Podstatným pro posouzení, zda k takovému postupu došlo, tedy zda opatření bylo projednáno, je vymezení toho, co se rozumí zákonným termínem „projednání“. V této souvislosti je vhodné poukázat na to, jaké znění této právní normy bylo v minulosti. Do dne 30.6.2006 zákon zřízení ochranných pásem vázal na nabytí právní moci územního rozhodnutí. Od 1.7.2006 tuto poměrně velice nejasnou úpravu (kdy nebylo zcela zřejmé, o jaké územní rozhodnutí by se mělo jednat), právní úpravu zákonodárce zpřesnil v tom smyslu, že se jedná o „územní rozhodnutí o ochranném pásmu“ a vázal jeho zřízení na souhlas Úřadu pro civilní letectví. Právní norma byla změněna zákonem č. 225/2006 Sb. Podle důvodové zprávy (její zvláštní části) k této novelizaci: „Navrhovaná úprava zavádí novou obecnou kategorizaci ochranných pásem, neboť dosavadní zákonná úprava již neodpovídala členění dle Přílohy k úmluvě o mezinárodním civilním letectví č. 14 ani

zákonu č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pokud jde o ochranná hluková pásma.

Návrh současně zajišťuje soulad režimu zřizování zařízení a provádění činností v ochranných pásmech leteckých staveb se zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

[108] Další změnu této právní normy přinesl zákon č. 301/2009 Sb., který s účinností od 1.1.2010 zavedl znění této právní normy účinné v době vydání opatření obecné povahy. Jak je patrné ze znění této normy, pravomoc (zákonná kompetence) pro zřízení příslušného aktu přešla z orgánu územního plánování na Úřad pro civilní letectví, a jako forma takového úkonu správního orgánu bylo zvoleno opatření obecné povahy. Důvodová zpráva k tomuto zákonu je stručná a uvádí pouze: „*Navrhuje se doplnit výčet ochranných pásem letišť o chybějící pásmo podzemních leteckých staveb. Toto ochranné pásmo slouží k zajištění bezpečného leteckého provozu a je prostorově vymezeno pásem, jehož podélná osa je totožná s vedením podzemní letecké stavby a jehož hrany jsou ve vzdálenosti 1,5 m od stavby a ve vzdálenosti 1,5 m na každou stranu od této osy. Tento druh ochranných pásem byl při poslední novelizaci zákona o civilním letectví nedopatřením zrušen. Vzhledem k tomu, že je jeho zřizování z hlediska bezpečnosti civilního letectví nezbytné navrhuje se definici tohoto ochranného pásma do zákona zapracovat.“*

[109] Jak je patrné ze shora uvedené citace důvodové zprávy, zákonodárce nijak neozřejmil, co jej vedlo ke změně zákonné kompetence a formy příslušného úkonu správního úřadu, kterým se ochranné pásmo stanoví. Tato otázka je však pro posouzení této věci celkem bez významu, soud ji uvádí pouze jako podporu pro svůj názor, že příslušné projednání s úřadem územního plánování má svůj historický vývoj a odpovídá předchozí právní úpravě, kdy ochranné pásmo zřizoval přímo úřad územního plánování územním rozhodnutím.

[110] Pojem „*projednání*“ není legálně nijak blíže vymezen, právní předpisy jej berou spíše jako daný fakt (srov. např. předběžné projednání obžaloby podle ust. § 185 odst. 1 a § 186 trestního řádu) pro činnost, při níž se hodnotí určitý procesní úkon a následně se o něm rozhodne (komentář k trestnímu řízení jej částečně popisuje jako „*samostatné fakultativní procesní stadium následující po skončeném přípravném řízení*“ (citováno podle Šámal, P. kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 2439 a 2440), přičemž jeho smysl a účel definuje jako: „*Účelem přezkoumání obžaloby (návrhu a potrestání) je tedy posouzení, zda v trestním řízení předcházejícím podání obžaloby (návrhu na potrestání) je dostatek podkladů pro to, aby mohlo být nařízeno hlavní líčení*“.

[111] Ve vztahu k územnímu plánování pojem „*projednání*“ užívá na několika místech stavební zákon (srov. např. ust. § 13 odst. 3, 4, a zejména pak jako pojem „*veřejné projednání*“ ust. § 22 stavebního zákona). Komentářová literatura tento pojem rovněž spíše popisuje, než vysvětluje (srov. např. Potěšil, L., Roztočil, A., Hrušová, K., Lachmann, M.: Stavební zákon - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 3/2014, který k tomuto ustanovení mj. uvádí, že: „*Veřejné projednání probíhá po předmětném předchozím projednání a posouzení, často také již o upraveném návrhu, a probíhá jako součást řízení o příslušném druhu územně plánovací dokumentace.*“).

[112] Pojem „*veřejné projednání*“ návrhu opatření obecné povahy pak výslovně užívá obecný procesní předpis pro správní řízení, a to správní řád ve svém ust. § 172 odst. 3. Komentářová literatura k tomuto ustanovení je opětovně spíše popisuje, než vymezuje (srov.

komentáře k tomuto ustanovení v Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, nebo v Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2015).

[113] Pojem „projednání“ lépe ve své obecnosti spíše vymezuje judikatura, a to jako podmínku pro případné další správní řízení (a následně vydání buď rozhodnutí, nebo opatření obecné povahy). V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 2. 9. 2010, č. j. [1 Ao 3/2010-161](#), podle něhož *“...pokud pořizovatel opomene vyzvat některý z dotčených orgánů státní správy k uplatnění stanoviska k návrhu změny územního plánu dle § 50 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006, avšak následně po vydání změny územního plánu toto opomenutí odstraní tím, že si vyžádá dodatečné stanovisko, z něhož vyplývá, že opomenutý orgán s přijatým řešením souhlasí, jedná se zpravidla o nepodstatnou procesní vadu, která není důvodem pro zrušení napadeného opatření obecné povahy. Zohlednění zhojení vady nebrání ani § 184 téhož zákona.“*

[114] Ke shora uvedenému je nutné podotknout, že příslušné projednání je vázáno buď přímo na stavební zákon, nebo na obecný procesní předpis, tedy správní řád. Samotné vymezení pojmu „projednání“ ve smyslu zákona o civilním letectví prozatím najít nelze.

[115] Nicméně vzhledem k tomu, že povaha příslušného správního úkonu je velmi úzce spjata s územním řízením, je možné podle názoru soudu argumentačně ze shora zmíněných názorů vycházet a je využít.

[116] Soud tak při respektu ke shora uvedenému zastává názor, že projednáním v tomto případě je předložení určitého úkonu správního úřadu (zde opatření obecné povahy, resp. spíše jeho návrhu, ač zákon o civilním letectví v ust. § 37 odst. 1 v tomto směru pracuje přímo s pojmem opatření obecné povahy) příslušnému jinému správnímu úřadu (zde úřadu územního plánování), a ten k němu podá své stanovisko. U úřadu územního plánování se tak již nejedná o rozhodnutí ani o souhlas (zákon v tomto směru nic takového nevyžaduje, na rozdíl např. od souhlasu krajské hygienické stanice, jak bude uvedeno dále), ale je nutné trvat na tom, že se bude jednat o nějaký konkrétní výstup (byť nemusí být nijak formalizován), z něhož bude patrné, že opatření obecné povahy bylo projednáno. Tímto projednáním pak soud v daném případě má na mysli konkrétní stanovisko k takovému opatření ve vztahu k zákonné kompetenci úřadu územního plánování, tedy zejména otázky, jak je příslušné území z hlediska územního rozvoje koncipováno, jaký je plánovaný rozvoj takového území, jak se vyhlášení opatření obecné povahy a jeho právní účinky dotknou právního režimu stávajících staveb, případně jaká omezení z hlediska územního plánování pro stavby v tomto území přicházejí do úvahy, a to konkrétně s ohledem na povahu a charakter těchto staveb apod. To jsou podle názoru soudu velice podstatné skutečnosti, které musí úřad územního plánování zvážit, rozebrat a přezkoumatelně uvést ve svém vyjádření (tedy dostatečně rovněž konkretizovat na území, na něž se bude opatření obecné povahy vztahovat). Pouze to je projednání, které má na mysli zákon o civilním letectví ve svém ust. § 37 odst. 1, neboť pouze po takovém stanovisku je možné následně vydané opatření obecné povahy řádně přezkoumat z hlediska jeho zákonnosti, případně dalších zákonných znaků, vymezených i judikaturou (tím je zejména přezkoumání dodržení principu proporcionality takového opatření obecné povahy); teprve až po tomto výstupu (stanovisku) - po takovém projednání - lze totiž dostatečně odpovědně zvážit dopady tohoto opatření obecné povahy do právního režimu v příslušném území a posoudit možná omezení v různých činnostech, které toto opatření z povahy věci má.

[117] Nelze se tak spokojit pouze s formálně řádným postupem, kdy příslušný úřad územního plánování je dotázán na své stanovisko, a nějakým způsobem tento úřad toto stanovisko sdělí, když však toto sdělení postrádá náležitosti shora uvedené. Takový postup je sice formálně vzato v pořádku, věcně však vůbec neřeší značně podstatnou otázku, a tou je posouzení opatření obecné povahy (jeho právních účinků) na územní plánování, což je smyslem tohoto projednání. Toto opatření obecné povahy do tohoto územního plánování zasahuje (např. souhlasem Úřadu pro civilní letectví se zřizováním zařízení a provádění činností podle ust. § 40 zákona o civilním letectví, což v sobě musí nutně obsahovat i otázky územního plánování – např. povolení nových staveb či změna staveb stávajících na takto dotčeném území), a proto je nutné konkrétně a přezkoumatelně uvést, jak takové následné rozhodování a u jakých staveb bude probíhat. To je úkolem úřadu územního plánování a k tomu se tento úřad musí konkrétně vyjádřit (tedy i rozbořem, jaké stavby se na tomto území nacházejí, jak je to s jejich právním režimem, kdy bude přípustný a za jakých podmínek příslušný souhlas podle ust. § 40 zákona o civilním letectví udělit, a kdy nikoliv apod.). Všechny tyto otázky, ačkoliv velmi podstatně zasahují do území vymezeného opatřením obecné povahy, zůstaly alespoň v zobecněné rovině nezodpovězené, a podle názoru soudu právě vyhnutí se odpovědi na ně generuje do značné míry důvody pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy k soudu.

[118] Tuto poměrně dosti složitou a odbornou problematiku nelze argumentačně vypořádat tak, že Úřad pro civilní letectví tento souhlas po splnění zákonných podmínek udělí, neboť není podle názoru soudu prozatím jasné, o jaké stavby se bude jednat, a tím jaký jej jejich příslušný právní režim (opatření obecné povahy se nevztahuje pouze na stavby vznikající, ale na změny již existujících staveb). Stranou pozornosti tak třeba zůstala otázka případné změny stavby základní školy v obci Dolany a jejího venkovního areálu (námitka v návrhu uvedená pod číslem 2.2.1a), k níž odpůrce v odůvodnění opatření obecné povahy uvedl na str. 386, že „...povinnost dodržovat limity hluku se týká nejen stávajících objektů, ale i ploch, které splňují kritéria chráněných venkovních prostor dle ust. § 30 odst. 3 zákona 258. Pokud jde o uváděné omezení rozvoje stávající zástavby včetně budovy školy, je naopak jako základní podmínka OHP stanoven požadavek na dodržování limitů hluku ve všech stávajících prostorech (definovaných § 30 odst. 3 zákona) včetně chráněných venkovních prostor (viz též vypořádání KHS k podání č. 1 námitky č. 1).“ - toto vyjádření je převzaté vyjádření z podkladu krajské hygienické stanice. V tomto vyjádření zmíněná námitka č. 1 byla odpůrcem s ohledem na převzaté vyjádření krajské hygienické stanice vypořádána na str. 381 odůvodnění opatření obecné povahy jako: „KHS považuje území v OHP za území, kde u stávajících chráněných objektů a prostor nesmí být překračovány limity hluku, nicméně jde o území, v němž by nemělo docházet k umístování nových objektů vyžadujících ochranu před hlukem do blízkosti letiště, aniž by nebyla problematika hluku v území a vliv na navrhované stavby posouzen a vyhodnocen požadavek na ochranu objektů před případným nadlimitním hlukem (podle vzdálenosti od letiště).“

[119] Ze shora uvedeného se podle názoru soudu naprosto jasně obnažil základní nedostatek při projednání opatření obecné povahy, a tím je právě absentující projednání úřadu územního plánování. To je totiž úřad, který se musí konkrétně vyjádřit mj. k areálu školy v obci Dolany v tom směru, jak bude nadále v územním plánování s touto stavbou nakládáno (jaké změny budou třeba povoleny a jaké nikoliv, za jakých podmínek apod.). To není otázka ani pro krajskou hygienickou stanici, která nemá zákonnou kompetenci tuto skutečnost řešit (což sama krajská hygienická stanice ve svém vyjádření, byť ne úplně přímo, uvádí), to je otázka pro Úřad pro civilní letectví, který bude muset vydat příslušný souhlas podle ust. § 40 zákona o civilním letectví. V tomto případě tak je naprosto nejasné,

zda takový souhlas vůbec vydat může, neboť je z vyjádření krajské hygienické stanice patrné, že areál školy spadá pod zvláštní režim ochrany před hlukem, a proto Úřad pro civilní letectví k této ochraně před hlukem vzhledem k právnímu režimu této stavby bude muset přihlížet (srov. vymezení zákonné kompetence ust. § 40 zákona o civilním letectví, která dalece překračuje běžné kompetence Úřadu pro civilní letectví („...*a nepůjde-li o objekt vyžadující ochranu před hlukem.*“). Za současného stavu tak není vůbec jasné, zda Úřad pro civilní letectví vůbec bude oprávněn takový souhlas vydat, neboť není vůbec vyřešeno, jaký právní režim tato stavba (celý areál školy) vlastně má, a zda se nejedná o objekt vyžadující ochranu před hlukem, kdy zákonem předvídaným následkem nemožnosti dostát této ochrany může být odstranění stavby nebo změna jejího užívání (srov. ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví).

[120] Shora uvedený příklad podle názoru soudu ilustruje zásadní nedostatek vydaného opatření obecné povahy, kterým je právě neprojednání s úřadem územního plánování, neboť tento úřad se právě mj. i k této otázce měl konkrétně vyjádřit. Vyjádření krajské hygienické stanice tento nedostatek nijak zhojit nemůže, neboť hygienická stanice se k otázce případného odstranění nebo změny užívání stavby nemůže nijak vyjadřovat, to jí nepřísluší. Proto je podle názoru soudu nadmíru potřebné, aby se k opatření obecné povahy konkrétně a kvalitně vyjádřil úřad územního plánování, neboť to je jeho kompetence a odpovědnost, a jako takovou ji nemůže suplovat úřad jiný, nebo odpůrce, který k tomu nemůže mít z povahy věci ani odborné předpoklady.

[121] V této souvislosti je nutné uvést, že napadené opatření obecné povahy tyto následné konflikty vyvolává svou povahou, proto je nutné v zájmu dostatečné právní jistoty tyto otázky vyřešit již při jeho vydání, a nikoliv až následně odkazovat na možná další řízení o udělení příslušného souhlasu Úřadu pro civilní letectví. Je pochopitelné, že Úřad pro civilní letectví při udělení takového souhlasu bude respektovat zákonnou úpravu a pokud příslušná stavba nebo změna stavby stávající nebude v rozporu s leteckým provozem nebo jeho bezpečností, tak souhlas vydá; na druhou stranu právě otázka u objektů vyžadující ochranu před hlukem, když už zákon takovou značně neobvyklou kompetenci svěřil k rozhodnutí odpůrci, vyžaduje, aby již při vydání opatření obecné povahy bylo alespoň rámcově jasné, jak bude postupováno.

[122] V řízení, které vydání opatření obecné povahy předcházelo, tak k vyřešení tohoto možné budoucího konfliktu nedošlo, a to právě z toho důvodu, že příslušný úřad územního plánování se k opatření obecné povahy odmítl věcně vyjádřit, jak plyne z jeho přípisu ze dne 23.9.2016. Z tohoto přípisu (nesmyslně stručného s ohledem na povahu a rozsah opatření obecné povahy a povahu území, v němž má mít opatření právní účinky) jasně plyne, že úřad se tímto opatřením nebude zabývat a že se k němu nebude nijak vyjadřovat. K žádnému projednání tak tímto postupem nemohlo dojít, neboť projednání svým postupem úřad územního plánování odmítl. Takový podklad tak nemůže být hodnocen jako projednání opatření obecné povahy podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví, neboť zjevně nic konkrétního projednáváno nebylo.

[123] V této souvislosti je nutné vyjádřit se k názoru odpůrce, že ten není nadřízen úřadu územního plánování a nemůže jej nutit, aby se k opatření obecné povahy určitým způsobem vyjadřoval. To je sice pravda (takovou kompetenci odpůrce skutečně nemá a z povahy věci ani mít nemůže), na druhou stranu nelze přehlédnout, že je to odpůrce, kdo má odpovědnost za vydané opatření obecné povahy ve smyslu jeho zákonnosti jako celku. Proto musí odpovídat i za postup, který k jeho vydání vede, byť se opírá o dodržení

procesních pravidel jiného správního úřadu, které odpůrce ovlivnit nemůže; to však nemůže být na újmu případného přezkumu tohoto postupu a následné odpovědnosti za vydané opatření, které je na odpůrci jako na příslušném vykonavateli veřejné správy, který pravomocně upravuje práva a povinnosti svým aktem. Výklad jiný by vedl k absurdnímu následku, že by proces vydání opatření obecné povahy a jeho podklady nebyl napadnutelný a přezkoumatelný, kdy by se úloha soudu jako garanta veřejných subjektivních práv (ust. § 2 s.ř.s.) omezila pouze na přezkoumání formálně dodržení procesního postupu, bez vazby takového procesního postupu na samotné vydané opatření obecné povahy. Takový výklad soud odmítá, neboť by jím na svou úlohu v právním státě rezignoval a ve svém důsledku by se jednalo o odepření spravedlnosti.

[124] Pro sumarizaci této části argumentace tak soud uzavírá, že podle jeho názoru nebyl dodržen procesní postup při vydání opatření obecné povahy týkající se řádného projednání s úřadem územního rozhodování, který byl splněn pouze po formální stránce, nebyl však naplněn věcně tak, že by bylo opatření obecné povahy projednáno. Soud korektně uvádí, že za vydané opatření obecné povahy je odpovědný odpůrce, vůči němuž musí směřovat návrh k soudu a který je příslušným účastníkem soudního řízení správního, ten ale v daném případě vycházel z nedostatečného vyjádření úřadu územního plánování. Odpůrce sice nemůže nutit úřad územního plánování, aby opatření řádně projednal právními prostředky, na druhou stranu je to on, kdo opatření vydává, a je tak ve výsledku za něj odpovědný. V daném případě je tak dále nutné trvat na tom, aby opatření obecné povahy bylo řádně projednáno úřadem územního plánování, a až po tomto řádném projednání bylo znovu o vydání opatření obecné povahy případně rozhodnuto (buď pozitivně, nebo negativně).

[125] Z tohoto důvodu soud opatření obecné povahy zrušil.

I) Vyjádření k dalším bodům podaného návrhu

[126] Ostatní části podaného návrhu považuje soud částečně za předčasné (z důvodu chybějícího věcného vyjádření úřadu územního plánování) – to se týká všech námitek, které souvisejí s územním plánováním a konkrétním vymezením příslušného právního režimu takových staveb; částečně je pak nemá za důvodné (otázky týkající se zákonné kompetence k vydání opatření, jeho zákonnosti, dodržení práva na samosprávu ad.).

I1) Námitky označené jako společné

[127] Nejprve se soud vyjádří k otázce, který z úřadů územního plánování měl opatření obecné povahy projednat (tedy rozebrání funkční příslušnosti konkrétního vykonavatele veřejné správy), neboť úzce souvisí s důvodem pro zrušení opatření.

[128] V této otázce soud přisvědčuje odpůrci, že takovým úřadem je Krajský úřad Středočeského kraje, a to jako dotčený orgán v územním řízení a v řízení podle zvláštních předpisů, v nichž se rozhoduje o změnách v území, které se dotýkají více správních obvodů obcí s rozšířenou působností podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Jiný právní předpis podle názoru soudu tuto problematiku neupravuje, a je tak nutné vycházet z této obecné úpravy, která obecně vymezuje krajský úřad jako příslušný orgán v územním řízení. Právní názor navrhovatelů, že by takovým úřadem měly být i jednotlivé orgány obcí s rozšířenou působností, které vykonávají působnost stavebních úřadů, tak soud nemá za

přiléhavou, neboť toto ustanovení opomíjí. Lze tak uzavřít, že v dané věci zákon za příslušný orgán určuje krajský úřad, a s ním tak je nutné opatření projednat.

[129] S touto částí argumentace pak souvisí i námitka navrhovatelů – obcí – v tom smyslu, že příslušným postupem bylo omezeno jejich právo na samosprávu. S touto argumentací soud nesouhlasí, neboť zákon sám stanoví, který úřad má v příslušném řízení vystupovat, proto sám zákon určuje, kdo z úřadů bude zodpovědný za příslušné řízení (zde projednání opatření obecné povahy). Bez ohledu na to, že oblast stavebního práva a územního plánování je spíše přenesenou působností obcí a krajů (kdy teoretické přiřazení k samosprávě může v obecném smyslu budít mírné pochyby), soud uvádí, že pokud zákon příslušný úřad vymezuje, stanoví postup, který je nutný v příslušném řízení dodržovat a o omezení práva jiných úřadů tak nelze hovořit. Navíc i krajský úřad je samosprávným orgánem. Jak konkrétně bude potom vypadat konkrétní projednání opatření obecné povahy je tak podle názoru soudu již otázka konkrétních postupů v rámci soustavy úřadů územního plánování a odpůrci to nemůže být kladeno k tíži. Jinými slovy řečeno – poměrně konkrétní otázka, jak má příslušné projednání vypadat, je věcí příslušných úřadů územního plánování, které budou určitým způsobem nějak postupovat, tento postup (pokud to nebude postup podle zákona, což se v daném případě tak nejeví) je však jejich interní záležitostí, do níž není oprávněn vstupovat ani soud, ani odpůrce. Lze tak uzavřít, že zákon stanoví konkrétní funkční příslušnost k projednání opatření obecné povahy krajskému úřadu, a to je úřad, jehož projednání je pro odpůrce podstatné. Pokud se procesu přijetí výsledku tohoto projednání chtějí účastnit i úřady územního plánování jiné (např. obce s rozšířenou působností), jedná se o jejich postup, který v tomto případě právem upraven není a není tak možné do něj zasahovat v této rovině (jak již bylo uvedeno, k tomu nemá pravomoc ani odpůrce, ani soud). Nelze se tak následně v rovině právní dovolávat např. toho, že tyto úřady nebyly při projednání k tomuto procesu přizvány či požádány o stanovisko, neboť to je již vnitřní věc veřejné správy, která zákonem upravena není. Takový postup pak nemůže být, jak bylo shora uvedeno, přičítán k tíži odpůrce, neboť (na rozdíl od vydání opatření obecné povahy) on tento postup právními prostředky nijak ovlivnit nemůže.

[130] Dále soud při vypořádání ostatních námitek navrhovatelů postupuje podle jimi zvolené formy, ačkoliv mnohé argumenty se opakují a souvisejí s již vznesenými důvody nesouhlasu s napadeným opatřením obecné povahy. Soud pro přehlednost odůvodnění rozsudku se snaží vyjmout z této argumentace jejich obecnější právní povahu, a k nim se vyjadřuje.

[131] V první části návrhu navrhovatelé uvádějí, že odpůrce nezohlednil ústavněprávní kontext svého postupu, když poněkud obecně poukazují na úpravu samosprávy v ústavních pramenech práva. Soud k ničemu takovému nedospěl – jak bylo již shora uvedeno, odpůrce postupoval podle zákonné kompetence, kterou mu svěřuje zákon o civilním letectví, a v tomto směru rozhodl. Pokud tedy postupoval podle této právní úpravy, žádný ústavněprávní rozměr neporušil. Právo na samosprávu, stejně jako množství jiných základních práv a svobod, není vymezené absolutně a je omezeno jak ve svém definičním rozměru, tak i příslušnými ostatními právy a svobodami. Pokud navrhovatelé uvádějí, že vydáním příslušného opatření jsou v některých činnostech omezeni, pak je to skutečnost, která vyplývá přímo z právní úpravy (zákona – a to jak zákona o civilním letectví, tak i dalších v úvahu přicházejících norem – např. zákona o ochraně veřejného zdraví, stavebního zákona), a pokud odpůrce v těchto mezích příslušné opatření vydá, postupuje v souladu se zákonem a žádného porušení ústavněprávních záruk na samosprávu se nedopouští.

[132] Pokud navrhovatelé uvádějí, že odpůrce je orgánem státní správy, který zasahuje svým opatřením do práv samosprávy, tedy obcí, pak soud tento argument má za nepodstatný – jak bylo shora uvedeno, právo na samosprávu není absolutní. Pokud je zákonodárce omezil v tom smyslu, že stanovil zákonem stanový postup při vydání příslušného opatření, o žádné neústavní či svévolné omezení tohoto práva se nejedná. Navíc soud musí odkázat na předchozí část odůvodnění rozsudku, kdy podle jeho názoru příslušná práva samosprávy svěřená v přenesené působnosti obcím a krajům v oblasti územního plánování jsou dostatečně šetřena institutem projednání opatření obecné povahy s úřadem územního plánování (ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví). Podle názoru soudu tak i toto projednání přispívá k transparentnosti celého procesu vydání opatření obecné povahy a zohledňuje požadavky samosprávy z hlediska územního rozvoje příslušného území. Je pravda, že konečné rozhodnutí je na příslušném orgánu státní správy, tedy na odpůrci, to však neznamená, že by práva samosprávy nemusela být v tomto rozhodnutí akceptována. V této souvislosti je nutné rovněž upozornit na to, že jednotlivé zájmy územní samosprávy nemusí být jednotné, a to buď na úrovni obcí, či celého kraje. Je obecně známé, že tento typ rozhodnutí (tedy dopravní stavby) vždycky vyvolává značné kontroverze mezi obcemi, jichž se tyto stavby bezprostředně týkají, krajem jako vyšším územněsamosprávným celkem, který musí posuzovat tyto stavby a záměry z širšího hlediska celého kraje, a posléze pak na úrovni celostátní (což už není samospráva), kdy je nutné přijmout odpovědnost za nějaké řešení, které jednotlivé protichůdné zájmy rozumně vyváží. To však podle názoru soudu neznamená, že by samotná práva samosprávy takovým rozhodnutím byla již z povahy věci nějak porušena, neboť takové rozhodnutí se netýká samosprávy jako takové, ale omezení (právních i neprávních), která z realizace takové stavby nutně musí vyplynout. Takové rozhodnutí však samo o sobě porušením práva na samosprávu není, pokud jej učiní úřad státní správy na základě zákona, jako se tak děje i v tomto případě.

[133] V další části návrhu navrhovatelé uvádějí, že opatření obecné povahy nebylo zřízeno ve veřejném zájmu a k zákonnému účelu. Rovněž nic takového z tohoto opatření neplyne – odpůrce má zákonnou kompetenci toto opatření vydat, a pokud jí využije a podle ní postupuje, k žádnému zneužití nedochází. Názor navrhovatelů, že zřízené opatření obecné povahy nechrání pouze současný provoz letiště, ale dává možnost jeho rozšíření, soud považuje za názor, který z tohoto opatření nijak nevyplývá. V tomto směru je nutné upozornit na skutečnost, že příslušná stavba letiště je umístěna na základě příslušných pravomocných veřejnoprávních povolení z minulosti, a jako taková tak může být provozována, a to bez ohledu na to, zda je vyhlášeno ochranné protihlukové pásmo opatřením obecné povahy či nikoliv (když povinnost vyhlášení takového pásma toto letiště s ohledem na počet leteckých pohybů nedosahuje). Jinými slovy řečeno – hluk z provozovaného letiště je spjat s provozem tohoto letiště, a samotným zřízením protihlukového pásma sám o sobě nijak ovlivněn není. V této části návrhu pak navrhovatelé uvádějí další argumenty, které však dále podrobněji rozebírají v další části návrhu (aktuálnost hlukové studie, poukaz na politiku územního rozvoje kraje a argumentaci Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, proces vydání EIA), proto se k nim soud v této části nevyjadřuje, neboť by je následně opakoval. K této části návrhu tak soud uzavírá, že v obecné rovině nedospěl k závěru, že by odpůrce postupoval v rozporu s veřejným zájmem a zákonem, když vyhlásil opatření obecné povahy, což mu zákon umožňuje; žádný další případný rozvoj letiště nad rámec toho provozu, který je provozovatel letiště oprávněn vykonávat, není v opatření obecné povahy rozebrán, proto je v obecné rovině v tomto řízení nelze hodnotit. Pokud je v opatření obecné povahy poukázáno na rozvoj letecké dopravy, pak to vyplývá zcela zjevně z podkladových materiálů, z nichž je nárůst této dopravy patrný, dále se pak jedná o obecné konstatování, které nehodnotí samo o

sobě rozhodovací důvod, ale spíše vymezuje obecně známou skutečnost. V odůvodnění opatření obecné povahy je konkrétně rozvedeno, který účel vyhlášení ochranného hlukového pásma sleduje („územní plánování musí respektovat ochranné hlukové pásmo letiště, a nemůže připustit nárůst staveb vyžadujících ochranu před hlukem, že je nežádoucí do území, zatíženého hlukem z leteckého provozu, umísťovat funkční plochy, které si přirozeně generují vlastní akustické prostředí o hodnotách nižších, než je specifický hluk z leteckého provozu, např. rozsáhlé obytné soubory, že je žádoucí zavést monitoring hluku ve vnějším chráněném prostoru staveb u stávajících objektů uvnitř pásma tak, aby dopad hlukové zátěže na obyvatele byl co nejnižší, a v případě zjištění rizika překračování hygienických limitů u chráněných prostor staveb dojít k prověření dodržení hygienických limitů a případně k provedení takových opatření, aby u staveb, definovaných zákonem o ochraně veřejného zdraví, nebyly hygienické limity překračovány“), který soud považuje za legitimní a nijak nevykazující znaky svévole. Proto na takto vymezený účel a tím i osvětlení důvodu pro vydání opatření obecné povahy soud odkazuje, když jej při svém rozhodnutí respektuje, neboť nijak nevybočil ze zákonných kompetencí, které má odpůrce, a které vydáním tohoto opatření obecné povahy uplatňuje, a tímto zdůvodněním ozřejmuje legitimní a racionální důvody pro vydání tohoto opatření.

[134] V další části návrhu navrhovatelé uvádějí, že opatření obecné povahy bylo zpracováno podle neplatného podzákoného předpisu, když příslušná podkladová studie byla zpracována v roce 2012 podle právního stavu, který v době vydání opatření již neplatil (výpočty hlukové zátěže jsou zpracovány podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. ve znění účinném do 29.7.2016). Navrhovatelé uvádějí, že toto nařízení vlády od 30.7.2016 je účinné ve znění, kdy byl změněno charakteristické určení letového dne, úprava určení hygienických limitů hluku z leteckého provozu a změny určení hygienických limitů v chráněných venkovních prostorech. Podle názoru soudu samy tyto zmíněné změny nemohou mít vliv na zákonnost opatření obecné povahy, neboť příslušná hluková studie je pouze podkladem pro příslušné rozhodnutí, když shora uvedené změny právní úpravy se podle názoru soudu přímo nedotýkají toho, co příslušná hluková studie jako podklad hodnotí a co z ní jako z podkladu bere zaslé pro své rozhodnutí odpůrce. V tomto směru soud uvádí, že tato část návrhu je natolik obecná, že k ní nemůže zaujmout konkrétnější stanovisko, neboť navrhovatelé nikde netvrdí, co přímo by ze shora uvedeným změn mělo mít vliv na to, co bylo předmětem příslušného podkladu, tedy hlukové studie. Podle názoru soudu pokud hluková studie popisuje šíření hluku z leteckého provozu na nějakém vymezeném území, které se od doby jejího zpracování do doby vydání opatření obecné povahy nezměnilo, pak její závěry lze využít i tehdy, pokud se změni ve shora uvedeném nařízení vlády vymezení letového dne či stanovení hluku ve venkovních prostorech, neboť nic takového samotná hluková studie nepopisuje a ani hodnotit nemůže. Soud tak stejně jako odpůrce tuto studii posuzuje jako podklad pro to, že se nějakým způsobem šíří hluk z příslušného provozu na určitém letišti, a toto zjištění nemůže být ovlivněno změnou podzákoného předpisu.

[135] V části návrhu pod bodem 1.4 navrhovatelé uvádějí, že odpůrce nedostatečně zjistil skutkový stav, když za příslušný podklad vzal již zmíněnou hlukovou studii z roku 2012, která počítá i s možným rozvojem letiště. Podle názoru soudu tato skutečnost není pro posouzení věci samé příliš podstatná – příslušná studie hodnotila provoz letiště z hlediska šíření hluku z jeho provozu, proto její závěry jako podklad lze obecně využít pro vymezení příslušného území, na němž hluk dosahuje určité intenzity, čímž je možné územně vymezit příslušné ochranné pásmo. Konkrétněji navrhovatelé uvádějí, že opatření obecné povahy je vyhlášováno pro dráhový systém dvou paralelních vzletových a přistávacích drah, v současnosti je ochranné pásmo vymezeno pouze pro jednu dráhu. Tato skutečnost však pro

věc samu (tedy stanovení příslušného ochranného pásma) není podstatná – při jeho vyhlášení musí odpůrce vycházet ze skutečného stavu věci, a pokud jsou požívány obě dráhy, příslušná studie z toho vychází. Pro posouzení hlukové zátěže pak podle názoru soudu není příliš podstatné, kolik drah a v jaké intenzitě je užíváno, ale jaká je hluková zátěž z příslušného provozu. Pokud byla jiná ochranná pásma vyhlášena za určitých podmínek, nelze jejich podmínky bez dalšího brát za podstatné pro vyhlášení tohoto ochranného pásma, které musí vycházet z intenzity hluku. Námitky navrhovatelů v této části návrhu, které vyjadřují pochybnost o příslušné kapacitě letiště či technickém a stavebním stavu příslušných drah, podle názoru soudu nemíří na podstatu této věci, kterou je stanovení ochranného hlukového pásma. Poznámky v odůvodnění opatření obecné povahy týkající se nárůstu letové povahy jsou pak pouze dokreslující a vyjadřují určité obecné zkušenosti, nejedná se však o skutkové zjištění ve smyslu jeho podkladu pro rozhodnutí, neboť tato skutečnost v dané věci podstatná není. To, co je nutné posoudit, je hluková zátěž z provozu již v minulosti povoleného letiště za stavu, který odpovídá těmto povolením, tedy letecké stavby a jejího příslušenství. Okolnosti případného nárůstu dopravy pak s tímto posouzením nesouvisí, neboť pokud bude letiště rozšiřováno nebo měněn jeho charakter, je nutné tak činit cestou příslušných veřejnoprávních povolení, které v současné době nelze hodnotit (v tomto řízení). Lze tak uzavřít, že případný nárůst příslušné dopravy na stanovení hlukového pásma nemá vliv, neboť opatření obecné povahy hodnotí vymezení hlukových zón z již povoleného letiště, a s tím souvisejícího provozu. Totéž je rovněž možné uvést o konkrétních námitkách týkajících se reverzního brzdění či dalších zdrojů hluku – tyto skutečnosti posuzovala příslušná hluková studie, hluk z ostatních zdrojů hluku pak nemůže být předmětem tohoto správního řízení, neboť jím je vymezení hlukového pásma související s provozem příslušného letiště.

[136] Pokud odpůrce v odůvodnění opatření uvádí nekoordinovaný nárůst rezidenční výstavby v okolí, pak soud má toto uvedení pouze za dokreslující okolnost, která sama o sobě nebyla podkladem pro rozhodnutí. Všechny tyto skutečnosti velmi úzce souvisejí s územním rozvojem, a proto i soud ruší napadené opatření obecné povahy, neboť nebylo řádně projednáno s úřadem územního plánování. Velké množství těchto okolností by tak mělo být příslušným projednáním s úřadem územního plánování posouzeno – mj. i to, jaká rezidenční výstavba v okolí probíhá a jak se tak může toto opatření jejího dalšího i do budoucna plánovaného územního rozvoje dotýkat. Tyto námitky ohledně vydaného opatření tak soud z tohoto důvodu považuje za prozatím předčasné, neboť příslušný úřad územního plánování je neprojednal.

[137] K námitce, že opatření obecné povahy neprojednal úřad územního plánování - Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav - se soud již v předchozí části odůvodnění konkrétně vyjadřovat a této námitce nepřisvědčil.

[138] V další části navrhovatelé uvádějí, že v napadeném opatření jsou nepřezkoumatelným způsobem vymezeny příslušné izofony a napadají použití izofony o hodnotě 57 dB. V této souvislosti je nutné uvést, že z odůvodnění napadeného opatření i podkladů ve spise je patrné, že odpůrce vycházel z příslušného vyjádření odborného správního úřadu, kterým v daném případě je krajská hygienická stanice, která tuto izofonu uvedla pro věc za vhodnou. Podle názoru soudu tak odpůrce neporušil žádný procesní postup, pokud z tohoto požadavku vycházel, když jej o toto odborné stanovisko opřel. Je pochopitelné, že vždycky může být a bude obecná debata o tom, kterou hlukovou hranici ještě užít a kterou již ne, ale v konečném výsledku o konkrétním použití je nutné rozhodnout. To se v tomto případě stalo, přičemž krajská hygienická stanice uvedla

konkrétní okolnosti, proč tuto izofonu použít, takže její vyjádření a následně potom opatření odpůrce nevykazuje žádné znaky libovůle (srov. stanovisko hygienické stanice a odůvodnění opatření obecné povahy na str. 6 – stanovení limitní izofony 60 dB v denní době s nepřesností ± 3 dB, určující byl provoz v denní době, který svým vlivem zasahuje větší území, vymezení území izoliniemi 57 dB a 63 dB představuje prostor, který je určen na základě nepřesností a nejistot výpočtu a kde lze očekávat s 95% pravděpodobností skutečnou limitní hodnotu v denní době 60 dB, jedná se tak o území, kde nebude možno překračování hygienických limitů hluku prokázat, ani však vyloučit, hlukové pásmo je tak vyhlašováno z důvodu jeho přiměřenosti). Tyto konkrétní skutečnosti svědčí o tom, že nedošlo k libovolnému stanovení této izofony, ale že toto stanovení bylo konkrétně odborně zhodnoceno. Rovněž je v odůvodnění uvedeno, jaký matematický model při vymezení izofon (zohlednění reliéfu terénu, stav a způsob provedení infrastruktury letiště, kategorie a odhadované počty letadel, zvukový profil letadel), není tak důvodná námitka navrhovatelů, že odpůrce postupoval nepřezkoumatelně, neboť je patrné, že posuzoval konkrétně všechny tyto okolnosti.

[139] Soud se rovněž nemůže ztotožnit s další námitkou, kterou navrhovatelé napadají nepřezkoumatelnost prostorového vymezení izofon a proti metodě určení hranice hlukového pásma podle těchto izofon. Jak soud uvedl již shora, pokud odpůrce vycházel ze shora uvedené hlukové studie, která odborně rozsah tohoto území a s tím spojené i šíření hluku posoudila, je možné z ní vycházet a vzít ji za podklad pro rozhodnutí, což se v daném případě stalo. Pokud pak hranice tohoto pásma byla stanovena jako hranice vzniklá na základě takto vymezeného hluku na příslušném území, pak se tak podle názoru soudu stalo předvídatelně a v souladu s logikou věci a zřizovaného právního institutu – ochranného hlukového pásma.

[140] Navrhovatelé napadají mapové podklady, kterými bylo v prostoru příslušné hlukové pásmo vymezeno, když uvádějí, že ty jsou zastaralé (pocházejí z roku 2012) a nevycházejí z katastrálních map, případně z nich není zřejmé, které konkrétní pozemky a stavby se v tomto pásmu nachází, či nikoliv, což je matoucí zejména u těch pozemků či staveb, kdy hranice příslušného pásma prochází přímo přes tyto nemovité věci. Podle názoru soudu namítaná nepřesnost mapových podkladů nemá a nemůže mít přímo vliv na věc samu, kterou je vymezení příslušného ochranného pásma v daném území, které je provedeno hranicí příslušné izofony. V tomto směru soud považuje takovéto vymezení za dostačující s ohledem na provedený zákres do mapových podkladů, a to i v případě zvoleného měřítka. Podstatným v daném případě není vymezení jednotlivých konkrétních nemovitostí do podrobnosti jednotlivých parcelních čísel, ale dostatečně určité zakreslení příslušného území, které podle názoru soudu z příslušných příloh opatření obecné povahy zřejmé je. Pokud navrhovatelé uvádějí, že není jasný právní režim u těch nemovitostí, které příslušná hranice pásma protíná, pak soud uvádí, že v takovém případě je nutné vycházet z toho, že v příslušném pásmu je část určité nemovitosti. Z povahy věci pak plyne, že pokud se jedná o stavbu, do příslušného pásma spadá celá stavba, totéž je možné uvést i v případě pozemku. V tomto směru je nutné uvést, že označení pozemku parcelním číslem v katastru nemovitostí je pouze evidenčním údajem, který slouží k zakreslení a evidenci příslušného pozemku. Toto označení však není neměnné a může se v čase měnit, což se v praxi i děje. Je tak možné, že v případě možného využití příslušného pozemku bude tento pozemek rozdělen na více věcí v právním slova smyslu (tedy bude mít více parcelních čísel), s nimiž může být dále nakládáno, a příslušný právní režim z hlediska hranice ochranného pásma pak bude záviset na příslušné zakreslené hranici tohoto pásma. Je tak možné uzavřít, že požadavek na určitost mapového podkladu na úrovni jednotlivých parcelních čísel není pro posouzení a

s ohledem na charakter vymezeného území (jímž je zákres do území na základě příslušné izofony, tedy z hlediska šíření hluku z provozu letiště) nutný a potřebný, neboť tyto údaje jsou evidenční, v čase nejsou stálé a mohou se měnit. Podstatným je vymezení, jakého území se příslušné ochranné pásmo týká, a to podle názoru soudu z příslušných příloh opatření obecné povahy patrné je, když použité měřítko umožňuje toto území dostatečně vymezit až na úroveň jednotlivých parcel. Pokud navrhovatelé obecně uvádějí, že odpůrce se na str. 427 a 428 odůvodnění opatření obecné povahy k této námitce přímo nevyjádřil, pak je nutné uvést, že podle názoru soudu odpůrce uvedl v rámci vypořádání této námítky značně obecné formulace, které se týkaly stěžejní námítky těchto navrhovatelů ohledně omezení vlastnického práva. Je nutné uvést, že konkrétně k této námitce v této části odůvodnění nic uvedeno není, nicméně s ohledem na celkový rozsah opatření obecné povahy je zjevné, že tuto námitku nepovažoval odpůrce za důvodnou, když rozsah příslušného ochranného pásma vymezoval v jiné části odůvodnění, a proto se k ní přímo v této části odůvodnění nevyjádřil. Soud s ohledem na skutečnost, že tuto námitku rovněž nepovažuje za důvodnou, tak má za to, že toto neuvedení v této části odůvodnění nemůže mít vliv na rozhodnutí ve svém celku.

[141] V další části návrhu navrhovatelé uvádějí, že podle jejich názoru nemůže být opatření obecné povahy vyhlášeno pro futuro. Soud uvádí, že se k této námitce již shora vyjadřoval, a proto na ni pro stručnost odkazuje; obecně znovu uvádí, že z žádných právních normy neplyne, že by příslušné opatření nemělo působit do budoucna. Naopak, samotná povaha tohoto právního institutu vychází z toho, že toto opatření bude do budoucna působit a bude v příslušném vymezeném území právem předvídané následky působit (to vyplývá např. i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93, který rovněž vychází ze shora uvedené vlastnosti daného opatření obecné povahy, které samo o sobě bude působit do budoucna, to je jedna z vlastností tohoto právního institutu).

[142] Navrhovatelé rovněž uvedli, že podle jejich názoru nebyly při vydávání opatření obecné povahy splněny podmínky zákona o ochraně veřejného zdraví, když tento zákon ve svém ust. § 31 odst. 3 stanoví povinnost provozovatele letiště navrhnout vydání tohoto opatření až po dosažení počtu 50 000 vzletů nebo přistání. Pokud tato zákonná podmínka splněna nebyla (což se v této věci nestalo, o tom není mezi účastníky sporu), pak podle názoru navrhovatelů nelze jejich práva vydáním takového opatření omezit, resp. takové opatření nelze vydat. Odpůrce v odůvodnění opatření uvádí, že podle jeho názoru v tomto případě nestihá provozovatele letiště povinnost požádat o vydání tohoto opatření podle ust. § 31 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, to však neznamená, že toto opatření nelze vydat podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví, přičemž odpůrce svůj názor opírá i o odborné stanovisko JUDr. Stanislava Kadečky, které tvoří přílohu č. 6 příslušné studie z roku 2012, i o publikovaný článek (Lenka Bahýlová, Stanislav Kadečka: Ochranná hluková pásma letišť v „pološeru“ právní úpravy, [Právní rozhledy 13-14/2012, s. 476]).

[143] Soud se při právním hodnocení možnosti vydat příslušné opatření obecné povahy ztotožňuje s odpůrcem i právním názorem, který vychází ze shora publikovaného odborného článku, přičemž v důvodech na něj v podrobnostech odkazuje.

[144] Možnost vydání tohoto opatření obecné povahy obecně upravuje zákon o civilním letectví. Tato možnost není omezena podmínkami zákona o ochraně veřejného zdraví, sám zákon o civilním letectví žádné takové omezení nestanoví a hovoří obecně o možnosti takové opatření obecné povahy vydat. Při použití běžných výkladových metod tak podle názoru soudu je nutné dojít k závěru, že zákon o civilním letectví tuto možnost dává a

nijak ji neomezuje jinými podmínkami, než těmi, které sám stanoví. Vzájemný vztah mezi zákonem o civilním letectví a zákonem o ochraně veřejného zdraví je takový, že postup podle zákona o ochraně veřejného zdraví je speciálním postupem v případě zřízení opatření obecné povahy, kdy za splnění zde uvedených podmínek je příslušný subjekt povinen o zřízení tohoto opatření požádat; samotný proces vydání tohoto opatření obecné povahy pak však již probíhá podle obecné úpravy zákona o civilním letectví. Pokud zákonné podmínky zákona o ochraně veřejného zdraví nejsou splněny, je možné postupovat podle obecných podmínek, a těmi jsou zákonná ustanovení zákona o civilním letectví. Rozdíl je v tom, že zákon o civilním letectví neukládá příslušnému provozovateli letiště povinnost podat příslušný návrh, a ponechává tak možnost vydání opatření obecné povahy na rozhodnutí odpůrce. Takový postup podle názoru soudu není nijak výjimečný či rozporný s ústavním pořádkem – pokud zákon odpůrci nechává možnost takového postupu, je pak již na odpůrci, zda jej využije či nikoliv. Tato úvaha je volnou správní úvahou odpůrce, což mu stanoví zákon, a pokud ji odpůrce využije, žádného nezákonného postupu se nedopustí.

[145] Vzhledem ke shora uvedenému pak je nutné dodat, že pokud zákon dává odpůrci možnost příslušné opatření obecné povahy vydat, a ten tuto možnost využije, pak vydáním tohoto opatření se bude na jeho povahu a účinky dále aplikovat příslušná právní úprava, která je s vydáním a existencí tohoto institutu spojena (tedy např. s příslušnými zákonnými omezeními podle ust. § 40 zákona o civilním letectví).

[146] Podle názoru soudu s tímto závěrem není v rozporu ust. § 89 odst. 2 písm. d) zákona o civilním letectví, na které pro podporu svého názoru upozorňují navrhovatelé a uvádějí, že toto ustanovení nevzaly shora uvedené odborné články v potaz. Toto ustanovení vymezuje pouze proces při vydání příslušného ochranného hlukového pásma, samo o sobě však možnosti stanovení tohoto pásma nijak neupravuje. Jedná se tak o vymezení příslušného postupu, který se před stanovením pásma upravuje tím způsobem, že k jeho vydání je zapotřebí dohoda s krajskou hygienickou stanicí; tento postup se uplatní pro zřízení ochranného hlukového pásma na základě ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví, přičemž odpůrce může toto ochranné pásmo na základě tohoto ustanovení zřídit. Pokud dojde k naplnění zákonné podmínky podle ust. § 31 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví (tedy počet vzletů vyšší než 50 000 ročně), na tomto postupu se nic nemění a proces vydání opatření obecné povahy a tím stanovení ochranného hlukového pásma zůstává stále stejný; jediné, co je tímto ustanovením zákona o ochraně veřejného zdraví upraveno, je povinnost provozovatele letiště požádat o zřízení tohoto ochranného hlukového pásma. Dále je však již proces jeho zřízení, které se děje vydáním opatření obecné povahy, stejný. Nejedná se tak o žádné jiné ochranné hlukové pásmo či stanovení nějaký zvláštního právního režimu takového pásma, stále se jedná o ochranné hlukové pásmo, které vydává odpůrce po dohodě s krajskou hygienickou stanicí a s tímiž právními účinky. Jediné, čím se tento postup liší, je shora uvedené povinnost požádat o zřízení tohoto pásma provozovateli letiště.

[147] Soud se tak neztotožňuje s námitkami navrhovatelů, že by si odpůrce mohl podle své úvahy vybírat, podle kterého ustanovení příslušné ochranné hlukové pásmo zřídí, nic takového z právní normy ani konkrétního postupu v této věci neplyne. Jak již bylo shora uvedeno, shora uvedené právní normy neupravují dvě rozdílná ochranná hluková pásma, ale stále se jedná o jedno ochranné hlukové pásmo, které je zřízeno podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví. Úvahy v tom směru, že by si odpůrce měl nějaké ochranné hlukové pásmo volnou úvahou vybírat, tak jsou bezpředmětné, neboť se jedná o jeden a stejný právní institut.

[148] V této souvislosti pak soud rovněž upozorňuje, že samo ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví je poněkud nepřesné ve svém vyjádření, když jeho první věta budí dojem, že ochranné pásmo je zřízeno přímo zákonem. Nicméně s ohledem na druhou větu soud považuje toto vyjádření zákonodárce pouze za nepřesnost, která je dále dostatečně vyjasněna tím, že ochranné pásmo vznikne až příslušným opatřením obecné povahy.

[149] Soud pak dále obecněji k této části námitek uvádí, že při provozu letiště vzniká hluk, který se určitým způsobem do prostoru šíří. Příslušné letiště je v daném prostoru umístěno na základě příslušných veřejnoprávních povolení a tím je jeho provozovatel oprávněn jej provozovat, čímž dochází k zatížení okolního prostoru hlukem. Toto zatížení hlukem však plyne z tohoto provozu, který je veřejnoprávně povolen (samotnou existencí letiště), a stěží může být nějak omezeno odpůrcem v tom smyslu, že ten by mohl provozovateli letiště ukládat nějaká omezení tohoto provozu, která nemají oporu v zákoně. Existence tohoto hluku je na přezkoumávaném opatření obecné povahy z tohoto úhlu pohledu nezávislá, neboť hluk z provozu letiště vzniká již tím, že toto letiště je provozováno na základě příslušných veřejnoprávních povolení. Tuto skutečnost nelze v tomto správním řízení nějak ovlivnit, předmětem této regulace je stanovení ochranného hlukového pásma; i bez vydání opatření obecné povahy však je provozovatel letiště oprávněn jej provozovat (pochopitelně v souladu s příslušnými veřejnoprávními povinnostmi), a to bez ohledu na to, zda nějaké ochranné pásmo bylo opatřením obecné povahy zřízeno, či nikoliv.

[150] Navrhovatelé dále uvedli, že podle jejich názoru je dohoda s krajskou hygienickou stanicí zatížena vadami, neboť dosud nebyl proveden monitoring v území, takže hygienická stanice nemohla disponovat podklady o zatížení příslušného území hlukem. Soud uvádí, že žádná právní norma nestanoví shora uvedenou povinnost pro vydání příslušného stanoviska pro krajskou hygienickou stanici. Jak je patrné z vyjádření tohoto správního úřadu, hygienická stanice souhlasila s vydáním opatření obecné povahy za přesně vymezených podmínek (vyjádření Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 4.2.2013 a 23.7.2013), přičemž odpůrce tyto podmínky vtělil do výroku příslušného opatření obecné povahy. K obecnému naplnění zákonné podmínky dohody s krajskou hygienickou stanicí tak došlo, přičemž odpůrce tím, že požadavky krajské hygienické stanice vtělil do příslušného opatření, vyhověl podmínkám této dohody a ničeho nezákonného se tak nedopustil. Z odůvodnění tohoto stanoviska krajské hygienické stanice je patrné, že tento správní úřad vycházel z údajů o příslušných pohybech letadel na tomto konkrétním letišti za předchozí roky, přičemž vycházel s tím, že dojde k rozvoji civilní mezinárodní dopravy; dále je patrné, že pro krajskou hygienickou stanici byl určující provoz v denní době, a že posuzovala příslušné území vymezené izoliniemi tak, jaké byly posléze převzaty do opatření obecné povahy. Podle názoru soudu tak příslušná krajská hygienická stanice nerozhodovala nijak svévolně, ale vycházela z konkrétních údajů, které konkrétně ve vztahu k příslušnému provozu a zároveň charakteru příslušného opatření vyhodnotila a vydala své stanovisko.

[151] K této námitce je pak nutné uvést, že krajská hygienická stanice dále konkrétně vydala své stanovisko k vypořádání připomínek a námitek k návrhu opatření obecné povahy svým stanoviskem ze dne 22.7.2016, v němž rovněž naprosto konkrétně na příslušné připomínky reagovala, přičemž reagovala i na tuto námitku (např. námitka č. 8 Petry Parusové, námitka č. 2 Daniela Brzobohatého), kdy konkrétně uvedla, že vycházela ze své kontroly, kterou provedla v roce 2010, a při níž zjistila skladbu letadel (zde konkrétně uvedenou), přičemž výslovně v tomto svém stanovisku uvedla, že tato zjištění činila velkou rezervu do dodržování příslušných hlukových limitů. Podle názoru soudu je tak patrné, že

krajská hygienická stanice znala příslušné poměry v konkrétním území v tom rozsahu, který je určující pro její pravomoc a vyjádření, ty řádně posoudila a vydala svůj souhlas. Požadavek na nějaké další šetření je tak podle názoru soudu pouze subjektivním názorem navrhovatelů a nemá oporu v zákonných oprávněních a povinnostech krajské hygienické stanice v tomto řízení.

[152] Další částí návrhu navrhovatelé pouze obecně uvádějí, že v opatření nebyly řádně stanoveny parametry ochranného hlukového pásma, odkazují však přímo v podrobnostech na další části svého návrhu, proto se k němu soud pro jeho obecnost nebude vyjadřovat.

[153] Navrhovatelé uvádějí, že odpůrce neměl dostatek pravomoci opatření obecné povahy vydat a že aplikace správního uvážení byla vadná. K této námitce se soud již obecně vyjadřoval v předchozí části odůvodnění (zejména u námitky, která se týkala možnosti vydat opatření obecné povahy i bez naplnění podmínky ust. § 31 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví), proto na tuto svou argumentaci obecně odkazuje. Odkaz navrhovatelů na příslušnou judikaturu správních soudů, která upravuje správní uvážení a jeho meze, tak podle názoru soudu je pouze obecný a konstatuje pouze obecné vymezení, které však konkrétně na daný případ nelze aplikovat. Jak bylo shora uvedeno, sám zákon o civilním letectví dává odpůrci kompetenci příslušné opatření obecné povahy vydat, proto není nutné v obecné rovině již odůvodňovat, proč odpůrce tuto zákonnou kompetenci využil a opatření obecné povahy vydal. Námitka, že se odpůrce nevypořádal s tím, jaký prostor mu byl veřejnoprávními normami vymezen, je tak z tohoto pohledu nedůvodná.

[154] V další námitce velice obecně navrhovatelé uvádějí, že opatření obecné povahy nebylo řádně projednáno s dotčenými orgány. Tuto námitku soud konkrétně vypořádal v předchozí části odůvodnění týkající se příslušných vyjádření a souhlasů jiných správních úřadů, proto se k ní nebude v obecné rovině (jak je tato námitka obecně opětovně v návrhu uváděna) vyjadřovat, neboť by jen opakoval již řečené.

[155] Navrhovatelé dále uvádějí, že není odůvodněn postup při vydávání opatření obecné povahy. Tato námitka není důvodná, neboť v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy je konkrétně popsáno, jak bylo v příslušném správním řízení postupováno, které podklady byly shromážděny a jsou uvedeny námitky a připomínky, které byly k návrhu uplatněny. Určitý časový posun, kdy některé z podkladů vycházejí ze stavu roku 2012, je podle názoru soudu s ohledem na povahu a rozsah celé věci pochopitelný, nicméně z napadeného opatření obecné povahy plyne, že odpůrce vycházel ze stavu věci, který mu je znám.

[156] Pokud navrhovatelé obecně odkazují na to, že odkaz na podkladovou studii z roku 2012 není určitý a srozumitelný, pak soud nic takového nezjistil – příslušná studie byla podkladem pro rozhodnutí, není tak jeho součástí (ani výroku, ani odůvodnění), což je logický postup, který vyplývá z příslušných obecných ustanovení správního řádu (podklad pro rozhodnutí není samotným rozhodnutím).

[157] Navrhovatelé dále velmi obecně namítají, že odklad monitoringu hluku je neodůvodněný. Soud v tomto směru uvádí, že z odůvodnění napadeného opatření obecné povahy i příslušného souhlasu krajské hygienické stanice je patrné, že požadavek na tento monitoring vyšel z požadavku krajské hygienické stanice, a proto odpůrce tuto povinnost pro provozovatele letiště vtělil přímo do výroku opatření obecné povahy. Konkrétní podobu

tohoto monitoringu (včetně jeho časového vymezení) provedla krajská hygienická stanice jako příslušný správní orgán nadaný mj. i kontrolou dodržování hlukových limitů, a proto pokud z takového požadavku vycházel odpůrce, k žádnému porušení příslušného procesu nedošlo. Jak bylo shora uvedeno při hodnocení stanoviska krajské hygienické stanice, tak vycházela z konkrétní situace a na jejím základě v rámci svých zákonných kompetencí příslušný termín stanovila, a k žádné nedůvodné libovůli v takovém rozhodování nedošlo.

[158] V další části návrhu navrhovatelé uvádějí, že právní režim staveb v ochranném hlukovém pásmu je zastřený. Podle názoru soudu tato námitka souvisí s tím, co soud uvedl ohledně projednání opatření obecné povahy s úřadem územního plánování, k čemuž prozatím nedošlo. Proto považuje tuto námitku za předčasnou, neboť právě k příslušnému právnímu režimu by se měl vyjádřit příslušný úřad územního plánování, který je k takovému posouzení ze zákona kompetentní, a jehož projednání vyžaduje i zákon o civilním letectví (podle názoru soudu právě mj. i z toho důvodu, aby v příslušném území byl obecně další právní režim staveb vymezen, zhodnocen a případně rozebrán rozvoj takového území z hlediska stavebního).

[159] Pokud navrhovatelé velmi obecně dále namítají, že jejich konkrétní námitky byly vypořádány kolektivně, pak soud uvádí, že pokud odpůrce určitou argumentaci zobecní a při vypořádání námitek odkáže buď na dříve provedené zobecnění, nebo odkáže na vypořádání námitek jiných subjektů (osob), pak se o žádnou vadu odůvodnění aktu nejedná; naopak s ohledem na množství těchto osob a jejich námitek se jedná o postup logický a podle názoru soudu přezkoumatelný, pokud respektuje jednotlivé odlišnosti těchto námitek. Obecně tak k takovému postupu nelze nic namítat, neboť s ohledem na povahu věci se jedná o vcelku běžný a pochopitelný logický proces.

[160] Navrhovatelé dále namítají, že vyhlášené ochranné hlukové pásmo je v rozporu s principem proporcionality právní regulace. Obecně soud uvádí, že tento princip se běžně při přezkumu opatření obecné povahy uplatňuje, což soud uvedl i výše v odůvodnění tohoto rozsudku, a což ani nijak nezpochybňoval odpůrce. Při konkrétním hodnocení těchto námitek však soud uvádí, že je s ohledem na to, že projednání s úřadem územního plánování považuje za nesplněné (což je důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy), a tak je má prozatím za předčasné, neboť ty námitky, které obsahově směřují do právního režimu staveb a pozemků na příslušném území, kde bylo ochranné hlukové pásmo vyhlášeno, by měl konkrétně posoudit úřad územního plánování při příslušném projednání.

[161] V této části námitek dále navrhovatelé upozorňují na již uvážený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93, a uvádějí, že podle jejich názoru dané opatření bude mít nadbytečně zatěžující ochranu pro dotčené vlastníky a obce. Podle názoru soudu je korektní posouzení této námitek a principu proporcionality předčasné, neboť k opatření obecné povahy se nevyjádřil úřad územního plánování; ten musí uvést, jaká konkrétní omezení na jednotlivé stavby stávající či pozemky (a případné stavby nové) v dotčeném pásmu budou dopadat, čímž bude možné o různých alternativách uvažovat. Pokud navrhovatelé uvádějí, že provozovatel letiště zřídil v bezpečnostním travnatém pásmu druhou nezpevněnou ranvej, pak soud uvádí, že tato otázka není předmětem tohoto řízení, ale případně řízení podle stavebního zákona nebo jiné právní normy. Jak je patrné z odůvodnění napadeného opatření, odpůrce vycházel z toho stavu, který odpovídá příslušným veřejnoprávním povolením.

[162] Navrhovatelé dále odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2011, čj. 2 Ao 6/2010-93, a uvádějí, že napadené opatření obecné povahy neukládá provozovateli letiště nic podstatného navíc, co by mu neukládal zákon, a že není jasné, jak má opatření obecné povahy plnit svůj úkol ochrany okolí letiště před hlukem; uvádějí dále, že jediným cílem je omezení výstavby a eliminace zástavby v okolí letiště. Část této námitky týkající se výstavby je podle názoru soudu předčasná – k rozvoji území by se i v této části měl vyjádřit příslušný odborný správní úřad, kterému zákon tuto kompetenci v rámci projednání opatření obecné povahy svěřuje, tedy úřad územního plánování. Ohledně obecnější části námitky pak soud uvádí, že konstatace účelu opatření obecné povahy jako institutu chránícího okolí letiště před hlukem, je velmi zužující a zavádějící. Z povahy tohoto právního institutu podle názoru soudu nic takového neplyne a plynout nemůže, neboť pouze takový účel není schopné toto právní opatření splnit. Účel tohoto opatření obecné povahy tak podle názoru soudu je širší, obecnější, a nelze jej omezovat pouze na zájmy jednotlivých subjektů (kdy v tomto případě stojí proti sobě zájmy provozovatele letiště, případně obecněji zájmy na úseku dopravy, a subjektů dotčených vyhlášením ochranného hlukového pásma). Nelze tak jednoznačně vymezit, že zřízení tohoto ochranného hlukového pásma je v zájmu ochrany subjektů v tomto pásmu, či v zájmu provozovatele letiště, nebo v zájmu letecké dopravy a její bezpečnosti. Nic takového žádným výkladem zákona dovodit nelze a zákon sám žádný z těchto zájmů nijak nepreferuje (ani s ním přímo v zákonném textu nepracuje). Za této situace podle názoru soudu je nutné účel zřízení ochranného pásma solidně vysledovat pouze z jeho právních účinků. Těmi v daném případě jsou omezení činností subjektů v tomto ochranném pásmu, jak má na mysli ust. § 40 zákona o civilním letectví, jimiž jsou zařízení nebo činnosti, které nebrání leteckému provozu ani neohrožují jeho bezpečnost, a nejde o objekt vyžadující ochranu před hlukem. To je podle názoru soudu tak jediný účel, který ze zákonné normy lze vyčíst. Debaty o tom, zda se jedná o ochranu letiště nebo ochranu před hlukem z letiště, tak soud považuje s ohledem na shora uvedené za velmi obecné a k věci samé poměrně nepodstatné – jak je patrné z právních účinků zřízeného ochranného pásma letiště, jsou v něm určité činnosti a zařízení omezené. Toto omezení stanoví zákon, z hlediska naplnění principu proporcionality je nutné pak posoudit, zda takové zákonné omezení je zřizovaným ochranným pásmem skutečně nutné. V tomto směru má soud za to, že rovněž tato otázka je prozatím předčasnou, neboť zatím není jasné, jaká konkrétní omezení na vlastníky jednotlivých staveb i pozemků mohou být uplatněna z hlediska územního plánování. Z tohoto důvodu pak i v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy toto konkrétní posouzení není zcela příležitavě provedeno, což však souvisí právě s absencí řádného projednání s úřadem územního plánování. Až po tomto projednání bude možné zodpovědně stanovit, jaká omezení u konkrétních již stávajících staveb, budou připadat v úvahu a jak tak omezí jednotlivé vlastníky v jejich vlastnickém právu.

I2) Námitky označené jako námitky obcí

[163] V obecnější části těchto námitek navrhovatelé uvádějí, že vydáním napadeného opatření obecné povahy dojde k zasažení jejich práva na samosprávu a že platné územní plány zakládají legitimní očekávání vlastníků regulovaných nemovitostí na rozvoje území. Soud s takto vymezenými námitkami nesouhlasí. Jak bylo uvedeno již shora k obecným námitkám (obsahově se značná část podaného návrhu argumentačně značně vrací již k řečenému), právo na samosprávu není neomezeným právem veřejnoprávních korporací, a podléhá tak omezení, které mu vymezí zákonodárce. V daném případě zákonodárce upravil možnost zřízení ochranných hlukových pásem opatření obecné povahy, které může vydat odpůrce, sám tak v obecné rovině právo na samosprávu tímto způsobem omezil. Pokud navrhovatelé – obce – namítají, že mají základní právo na rozhodování o rozvoji

spravovaného území, pak je nutné uvést, že částečně tuto skutečnost musí v řízení posoudit příslušný správní úřad, který má toto posouzení ve své zákonné kompetenci a k čemuž zatím nedošlo – a to je příslušný úřad územního plánování při projednání podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví. To je zároveň úřad, který je nadán zákonnou kompetencí k vymezení případných podmínek, za nichž může být ochranné hlukové pásmo vymezeno. Jak soud uváděl již shora, tento úřad je rovněž orgánem samosprávy, proto podle názoru soudu v obecné rovině nelze hovořit o nějakém popření práva na samosprávu vyplývající z územního plánování, když příslušný kompetentní úřad se k návrhu může vyjádřit.

[164] Ohledně námitky týkající se legitimního očekávání vlastníků nemovitostí týkajících se platných územních plánů, soud má za to, že tato očekávání nemohou jít tak daleko, aby nebrala na zřetel již současný provoz na letišti, které je umístěno v příslušném území na základě pravomocných veřejnoprávních povolení po delší dobu. Jak bylo rovněž shora uvedeno, napadené opatření obecné povahy nijak nezasahuje do provozu již takto povoleného letiště. Napadené opatření omezuje činnosti, které lze v jeho území provádět, do budoucna; vychází však z již v minulosti povoleného a provozovaného letiště.

[165] Podle názoru soudu není důvodná námitka, že odpůrce vymezil ochranné pásmo tak, že existence letiště by byla nad všemi okolními právy a zájmy, nic takového z výroku ani odůvodnění opatření neplyne. Pokud v odůvodnění odpůrce uvedl určité formulační nepřesnosti, podle názoru soudu se tak stalo pouze nedůsledností při celkovém posouzení textu jako celku, což je pro listinu o obsahu 548 stran pochybení vcelku pochopitelné. Podstatným důvodem pro rozhodnutí však tato skutečnost nebyla, nic takového z odůvodnění opatření obecné povahy jako celku neplyne.

[166] K námitkám obce Dolany soud uvádí, že pokud namítá nevyřešení otázek týkajících se základní školy a jejího areálu, pak podle názoru soudu jsou tyto úvahy prozatím předčasné, neboť k této části námitek se musí při projednání vyjádřit úřad územního plánování v řízení podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví, který musí zejména posoudit charakter příslušné stavby a její právní režim dosavadní, a jaký vliv bude z hlediska tohoto právního režimu mít vyhlášení ochranného hlukového pásma s ohledem na příslušné rozhodování odpůrce podle ust. § 40 zákona o civilním letectví v budoucnu.

[167] Pokud tento navrhovatel (stejně jako ostatní navrhovatelé) namítají snížení tržní ceny jejich nemovitostí v příslušném ochranném pásmu, pak podle názoru soudu taková námitka nemůže být důvodná pro závěr, že by pouze z tohoto důvodu nemohlo být příslušné ochranné pásmo vyhlášeno. Jak bylo již shora uvedeno, samotným vyhlášením ochranného pásma nedojde k žádnému rozšíření leteckého provozu nad limity již povolené – pokud je příslušné letiště v území umístěno a je provozováno, hluk z tohoto provozu bude též jak v případě vydání opatření obecné povahy, tak i pokud vydáno nebude. Opatření obecné povahy pouze lépe vymezuje příslušné území, na kterém již hluk z provozu letiště působí; samo o sobě regulovat tento hluk nemůže a nereguluje – faktický stav na příslušném území je tak též, ať je opatření obecné povahy vydáno či nikoliv. Tržní hodnota nemovitostí tak s umístěním tohoto letiště a jeho provozem musela a musí počítat i bez toho, zda ochranné pásmo bylo opatřením obecné povahy vyhlášeno. Na druhou stranu vyhlášení příslušného pásma omezuje určité aktivity, které je na jeho území možné provádět pouze za zákonných podmínek, jimiž je souhlas odpůrce (ust. § 40 zákona o civilním letectví). Toto omezení činností je však podle názoru soudu logickým následkem vyhlášení ochranného pásma, které plyne ze zákonného zakotvení tohoto institutu a jeho zřízení. Pokud tedy zákon umožňuje omezení toto pásmo opatřením obecné povahy vyhlásit, a po jeho vyhlášení určité

činnosti regulovat omezením vázaným na souhlas odpůrce, jedná se o zákonný postup, který sám o sobě není důvodem pro nevyhlášení ochranného pásma. Zákodárce možnost toto pásmo vyhlásit svěřil odpůrci, proto odpůrce může tento postup využít. Otázka případného snížení tržní ceny nemovitostí, která se však podle názoru soudu musí upínat pouze na postup podle ust. § 40 zákona o civilním letectví (nikoliv na provoz již povoleného letiště), tak není řešitelná v tomto řízení (jímž se samotné ochranné pásmo zřizuje vydáním opatření obecné povahy). Jinými slovy řečeno, pokud dojde k poklesu tržní hodnoty nemovitostí (což je podle názoru soudu ovšem v současné době pouze úvaha, která prozatím není podložena reálnými propočty), je nutné případně domáhat se svých práv v právních řízeních jiných. Samotná tato skutečnost tak není důvodem pro to, aby příslušné ochranné pásmo nebylo vyhlášeno – jak bylo shora uvedeno, pokud právní norma připouští možnost takového postupu, sám tento postup tak nezákonným být nemůže. Pochopitelně, že při vyhlášení tohoto ochranného pásma je nutné zvažovat i princip proporcionality, a to již ve fázi rozhodování, zda vůbec ochranné pásmo vyhlásit či nikoliv – tento princip je obecným právním principem, který je shora uvedenou judikaturou výslovně při posuzování vyhlášení opatření obecné povahy zmiňován. Naplnění tohoto požadavku však podle názoru soudu prozatím brání neprovedené projednání opatření obecné povahy s úřadem územního plánování podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví. Právě tento úřad by měl ve svém stanovisku vymezit, jaký bude nadále právní režim staveb, které již na příslušném území jsou, případně jaký bude jejich další rozvoj, neboť samo toto opatření obecné povahy se na tyto stavby a jejich budoucí právní režim vztahuje. Až po tomto projednání bude možné rozhodnout, zda princip proporcionality byl skutečně již při vyhlášení ochranného hlukového pásma dodržen.

[168] Pokud obec Dolany uvádí, že ochranné pásmo zasahuje pozemky, které jsou územním plánem vymezeny k zastavění stavbami pro bydlení, pak i tuto otázku musí konkrétně vyřešit právě projednání s úřadem územního plánování postupem podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví (stejně jako namítané otázky dalšího rozvoje obce z hlediska územního plánování – tedy možnost a podmínky nové výstavby, změny dosavadních staveb apod.). Na druhou stranu soud uvádí, že (jak uvedl shora), příslušné území je hlukem z provozovaného letiště zasaženo bez ohledu na to, zda je ochranné pásmo vyhlášeno, či nikoliv, a tato skutečnost musela být známa již při přijímání příslušného územního plánu (i s ohledem na dobu, kdy je na tomto místě letiště provozováno, a to bez ohledu na osobu konkrétního provozovatele letiště).

[169] Pokud obec Dolany uvádí, že obdobným způsobem jsou dotčeny pozemky a stavby občanů obce (vypořádání této námítky je totožné i pro další obce - navrhovatele), pak je nutné uvést, že obec nemůže tyto námítky vznášet za jiného – každý musí v soudním řízení správním uplatňovat svá veřejná subjektivní práva (srov. vymezení ochrany práv v ust. § 2 soudního řádu správního).

[170] V další části návrhu obec Dolany uvádí, že nesouhlasí s vypořádáním svých námitek, které doslovně přepisuje ze svého podání odpůrci a uvádí, že se odpůrce odmítl zabývat dopady opatření do konkrétních vlastnických práv – soud k této části námítky může znovu pouze poukázat na důvod, proč je opatření obecné povahy rušeno, kdy tyto námítky (včetně posouzení dodržení principu proporcionality) musí být projednány postupem podle ust. § 37 odst. 1 zákona o civilním letectví.

[171] Pokud obec Dolany uvádí, že nebyla vypořádána její námitka týkající se hlukového měření a složení letového parku, pak soud uvádí, že podle jeho názoru tuto

problematiku dostatečně rozebrala krajská hygienická stanice ve svém souhlasu a dalším vyjádření, na což soud odkazuje. Ze stanoviska krajské hygienické stanice ze dne 22.7.2016 je patrné, že námitky obce Dolany i jiných účastníků v tomto směru byly posouzeny (strana 17 a násl. tohoto vyjádření), kdy krajská hygienická stanice mj. uvedla, že „...provedla kontrolu dodržování hygienických limitů v roce 2010, kdy prokázala při skladbě letadel zaměřené na kategorie letouny všeobecného letectví, jednomotorové vrtulové letouny s MTOW do 5,7 t a vrtulové dopravní letouny s MTOW nad 5,7 t, dodržení limitů hluku z provozu letiště s velkou rezervou... V současné době je využíváno letiště v jiném režimu s převahou letadel všeobecného letectví, návrh ochranného hlukového pásma vyhodnocuje zejména vliv změny skladby letadel na letišti Vodochody s převahou proudových dopravních letadel od 50 t do 120 t, ... metodika výpočtu byla použita pomocí programu Cadna A verze 4.1.137... Technické parametry letiště není krajská hygienická stanice oprávněna posuzovat, ... je navrhováno zavedení monitoringu hluku, a to právě s ohledem na navrhovanou změnu skladby letadel...“. Podle názoru soudu takové vyjádření odpovídá provedenému řízení a vyplývá z něj, že krajská hygienická stanice při svém měření překračování hluku v roce 2010 nezjistila (naopak zjistila velkou rezervu v dodržování příslušných limitů), proto vycházela z toho, že i po změně letového parku bude nutné tento hluk monitorovat, což bylo promítnuto do příslušného opatření obecné povahy. Podle názoru soudu tak nedošlo k žádnému nezákonnému postupu, když provoz letiště byl posouzen krajskou hygienickou stanicí a v případě, že dojde ke změně podmínek, v nichž vystupuje krajská hygienická stanice jako příslušný správní orgán, který kontroluje dodržování veřejnoprávních povinností (tedy množství hluku), byla v opatření obecné povahy stanovena povinnost ve zde uvedených časových intervalech provést příslušná měření.

[172] Námitky obce Bašť (i dalších obcí) se do značné míry značně kryjí s námitkami obce Dolany, proto obecně je možné poukázat shora na jejich vypořádání jako nedůvodných nebo předčasných (nemožnost rozvoje obce z hlediska územního plánování, zhoršení ceny nemovitostí, nezohlednění požadavku proporcionality, promítnutí území do katastrální mapy). Pokud obec Bašť poukazuje na skutečnost, že odpůrce nevycházel z nové katastrální mapy obce platné od 27.4.2016, kdy došlo např. k rozdělení pozemků, pak soud odkazuje na již vypořádanou námitku týkající se určitosti vymezení ochranného pásma s ohledem na mapový podklad, případně na evidenční charakter označení pozemků parcelními čísly.

[173] Ke konkrétním námitkám nedostatku vypořádání obce Bašť je rovněž možné odkázat na námitky, které uváděla obec Dolany, kdy částečně se jedná o předčasné námitky, které je možné zodpovědně vypořádat až po řádném projednání s úřadem územního plánování. Pokud obec Bašť nesouhlasí se stanoviskem krajské hygienické stanice, pak podle názoru soudu namítá pouze obecný postup, který však nijak neváže k tvrzenému porušení svých veřejných subjektivních práv. Proto polemika o tom, zda je správné vyjádření krajské hygienické stanice, zda s opatřením obecné povahy souhlasit nebo nesouhlasit se jeví být značně obecná a pro posouzení samotného problému nepodstatná. Z odůvodnění opatření obecné povahy ani vyjádření krajské hygienické stanice nikde neplyne, že by si tyto úřady nebyly vědomi toho, že státní moc lze vykonávat v souladu se zákonem. Pokud obec Bašť uvádí, že je omezena vyhlášeným opatřením obecné povahy, pak soud se k těmto omezením dostatečně již vyjádřil shora, přičemž z odůvodnění opatření obecné povahy ani stanoviska krajské hygienické stanice neplyne, že by si této skutečnosti tyto úřady nebyly vědomi.

[174] V další části námitek obec Bašť namítá, že příslušné území nebylo řádně promítnuto do katastrální mapy, s touto námitkou se soud již vypořádal, proto odkazuje

shora na její hodnocení. Soud uvádí, že z odůvodnění opatření obecné povahy nikde neplyne závěr odpůrce, že by existence letiště stála nad všemi ostatními zájmy, jak tento navrhovatel uvádí. Případné další hodnocení týkající se aplikace ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví je provedeno v té části tohoto rozsudku, která se týká důvodu pro zrušení opatření obecné povahy, totéž se týká námitek týkajících se dalšího rozvoje obcí z hlediska územního plánování.

[175] Obec Panenské Břežany v návrhu uplatňuje obdobné námitky, které již byly posouzeny shora (omezení právního režimu staveb, pokles hodnoty nemovitostí, rozvoj z hlediska územního plánování, namítaný nesprávný zákres území do mapy, nedodržení principu proporcionality).

[176] V dalších částech námitek pak obec Panenské Břežany nesouhlasí s posouzením svých námitek, kdy jejich povaha se částečně kryje s námitkami ostatních navrhovatelů – obcí, částečně podle názoru soudu uvádí své názory na důvody pro vydání napadeného opatření, které však nemají v jeho odůvodnění oporu (což v této části námitek většinou charakterizuje uvedením výrazně subjektivních slovních vyjádření typu „...čímž [odpůrce] opět dokázal, že OHP chápe...). Ohledně náhrady za omezení vlastníků soud odkazuje na námitku obce Baš' shora, přičemž při hodnocení možnosti vydání příslušného opatření obecné povahy tato skutečnost není určující sama o sobě pro hodnocení zákonných podmínek. Ohledně práva na samosprávu soud odkazuje na předchozí část odůvodnění, totéž je možné uvést i ohledně účelu ochranného pásma, hodnocení právního charakteru tohoto opatření, veřejného zájmu, aktuálnosti hlukového měření, neprojednání s úřadem územního plánování a vymezení úřadu, který by k takovému projednání měl být přizván.

[177] Obec Zlončice rovněž ve svých námitkách uplatňuje okolnosti, které již soud hodnotil u ostatních obcí – charakter hlukové ochrany, právní režim staveb v území, právo na samosprávu, další rozvoj obce, snížení hodnoty nemovitostí, zákres příslušného území do mapových podkladů, nesplnění požadavku proporcionality.

[178] Obec Zlončice dále uvádí, že mělo obdobné námitky jako obec Baš', které soud vypořádal v odůvodnění shora.

[179] Obec Postřižín uvádí rovněž tytéž námitky, které již soud v předchozí části odůvodnění vypořádal, proto na ně odkazuje (zákres do mapových podkladů, požadavky proporcionality), námitky k návrhu opatření obecné povahy obec podle svých tvrzení nepodávala.

I3) Námitky dotčených vlastníků

[180] V poslední části návrhu nejprve obecně vznášejí navrhovatelé své námitky proti napadenému opatření, které dále podrobněji vymezují v další části návrhu a v jeho doplnění. Převážná část těchto námitek se obsahově kryje s námitkami, které soud již posuzoval, a proto na jejich posouzení obecně odkazuje.

[181] Tito navrhovatelé nejprve obecně uvádějí, že budou omezeni ve stavební činnosti, přičemž omezení se týká i staveb již stávajících, přičemž poukazují na právní režim podle ust. § 31 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví. Tato část námitek již byla soudem posouzena shora a soud tak na ni odkazuje.

[182] Navrhovatelé dále poukazují na skutečnost, že nucené omezení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu, k čemuž odkazují na právní úpravu tohoto institutu i judikaturu soudů. Toto vymezení je velice obecné a podle názoru soudu o něm nemůže být sporu v obecné rovině; konkrétní působení příslušného institutu soud rozebral v předchozí části odůvodnění rozsudku, proto již obecně nebude tyto okolnosti znovu uvádět.

[183] Společnost Unifrost, s.r.o. a Agrimex Vestec, a.s., uvádějí, že jsou vlastníky pozemků a staveb v příslušném území, tato část je podle názoru soudu mezi účastníky nesporná a nemá charakter námitky, resp. nesouhlasu s napadeným opatřením obecné povahy. Konkrétně namítají, že nebyl zohledněn případný režim podle ust. § 31 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, že jejich investice do nemovitostí je snížena (když do nich investovali ještě dříve, než bylo letiště provozováno současných provozovatelem) a že na pozemcích bez souhlasu odpůrce nemohou umisťovat nové stavby. Tyto námitky se kryjí s námitkami, které již soud v předchozí části odůvodnění rozsudku posuzoval, proto na ně odkazuje. K námitce, která je nová, tedy snížení vložené investice do nemovitostí z důvodu omezení týkajícím se činností v ochranném pásmu soud uvádí, že podle jeho názoru samotná tato námitka není a nemůže být důvodem k tomu, aby příslušné ochranné pásmo nebylo vyhlášeno. Tyto otázky se přímo k vyhlášení pásma nevztahují a musí být případně řešeny v dalších právních řízeních – jak bylo již shora uvedeno, odpůrce je oprávněn příslušné ochranné pásmo vyhlásit, přičemž otázky spojené s případným tvrzeným snížením investic nejsou pro vyhlášení tohoto pásma podstatné. Pokud je tedy odpůrce přímo v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy nerozebíral, k žádnému porušení práva tohoto účastníka správního řízení nedošlo, neboť pro posouzení věci se nejedná o věc, která by byla podstatná pro rozhodnutí. Odpůrce v odůvodnění opatření obecné povahy několikrát příslušnou právní úpravu uvedl, z odůvodnění opatření je patrné, které skutečnosti vzal v úvahu při svém rozhodování, a pokud se jednotlivě u jednotlivých účastníků nevypořádal se skutečnostmi, které pro samotné posouzení věci nemají významu, žádného nezákonného postupu se nedopustil.

[184] Pavel Kužvard a Jana Kužvardová v podaném návrhu popsali své námitky s tím, že podle jejich názoru nebyly řádně vypořádány, neuvedli ale konkrétně, v čem spatřují konkrétní nezákonnost právního názoru, který uvedl odpůrce v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy. Tyto námitky se pak podle názoru soudu kryjí s námitkami, které již posuzovány byly a k nimž se soud konkrétně vyjadřoval (snížení hodnoty nemovitostí, právní režim podle ust. § 31 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, účel opatření obecné povahy, odkaz na právní názor ohledně možnosti vydání opatření obecné povahy, absence veřejného zájmu, netransparentnost výpočtů pro stanovení plošného rozsahu ochranného hlukového pásma, nezohlednění stávajících zdrojů hluku, reverzního brzdění, nesouhlas se zásadami územního rozvoje). Soud se obsahově ke všem těmto námitkám již vyjadřoval, proto na ně odkazuje, rovněž totéž je možné uvést o odůvodnění opatření obecné povahy, které rovněž tyto námitky vypořádalo. Vzhledem k tomu, že tito navrhovatelé konkrétně neuvádějí, v čem takové vypořádání považují za nezákonné, soud k takto obecným námitkám nemůže zaujmout konkrétnější stanovisko.

[185] Ostatní účastníci řízení v návrhu ze dne 28. listopadu 2016 žádné konkrétní důvody nesouhlasu s opatřením obecné povahy neuvádějí, pouze konstatují skutečnost, že jsou vlastníky příslušných nemovitostí (tato skutečnost je mezi účastníky nesporná) a odkazují na další podání.

[186] V dalším podání ze dne 5. prosince 2016 tito účastníci svůj návrh dále doplňují, přičemž soud uvádí, že tyto námitky nepovažuje buď za důvodné, nebo je již posoudil shora v odůvodnění tohoto rozsudku.

[187] Společnost Unifrost, s.r.o. a Agrimex Vestec, a.s., dále uvádějí, že jsou vlastníky nemovitostí na dotčeném území (o čemž není mezi účastníky sporu), že tyto pozemky a stavby tvoří jeden funkční celek – podnikatelský výrobní areál, a že vyhlášení ochranného hlukového pásma ohrožuje jejich aktivity, když mj. na dosud nezastavěných pozemcích nemohou bez souhlasu odpůrce zřizovat stavby, a že do areálu investovali značné finanční prostředky, když jej nabyly ještě před změnou provozovatele letiště. Podle názoru soudu tuto část námitek již posoudil shora u konkrétních námitek jednotlivých obcí, proto na ně soud odkazuje; totéž je možné uvést o námitce, že návrh opatření obecné povahy nebyl projednán se stavebním úřadem – Městským úřadem Brandýs nad Labem – Stará Boleslav. Pokud navrhovatelé uvádějí, že existence letiště ještě neznamená, že je dán veřejný zájem na maximalizaci jeho užívání a že zřizování ochranného pásma není řízení o žádosti provozovatele letiště, pak soud uvádí, že nic takového v opatření obecné povahy ani jeho odůvodnění uvedeno není. Pokud v odůvodnění je hodnocen letový provoz, jedná se o zcela zjevně o obecná konstatování o zvyšování leteckého provozu, které plynou z příslušných podkladů. Okolnost, že dané správní řízení není řízením o žádosti, je podle názoru soudu zcela zjevná a z napadeného opatření nijak neplyne, že by v tomto případě bylo postupováno jako v řízení o žádosti. Námitky týkající se zákresu příslušného území do mapových podkladů a neaktuálnost právních vztahů a určení a vymezení jednotlivých parcelních čísel, pak soud k této námitce se již vyjadřoval výše.

[188] Pavel Kužvard a Jana Kužvardová v doplnění návrhu uvádějí, že vyhlášení opatření obecné povahy je omezuje, kdy jsou jejich pozemky a stavby znehodnoceny. Podle názoru soudu v takto obecné rovině nic takového z vyhlášeného opatření obecné povahy neplyne; k části námitek, že opatření reguluje všechny činnosti, tedy i případné změny rodinného domu (nebo jeho přístavby, nástavby apod.), pak soud uvádí, že hodnocení této námítka považuje prozatím za předčasné, neboť to je důvod pro zrušení opatření obecné povahy, aby tyto okolnosti posoudil příslušný úřad územního plánování, což se zatím nestalo. K námitkám, že není možné užívat pozemek nezemědělským způsobem a že zde nelze provádět jiné činnosti nevyžadující ochranu před hlukem soud uvádí, že nic takového z opatření obecné povahy neplyne. Jak již bylo uvedeno shora u námitek předchozích navrhovatelů, příslušné letiště je na tomto místě umístěno poměrně dlouhou dobu a jako takové tak může být provozováno, a to bez ohledu na skutečnost, zda je příslušné ochranné hlukové pásmo vyhlášeno opatřením obecné povahy, či nikoliv. Samotné opatření obecné povahy na charakteru této letecké stavby nic nemění, stejně jako na jejím umístění v území. Další námitky soud již posuzoval výše (postup podle ust. § 31 zákona o ochraně veřejného zdraví, otázku funkční příslušnosti úřadu územního plánování, vložené investice do nemovitostí, namítané nedostatečné vyjádření krajské hygienické stanice, námitky poukazující na to, že dané správní řízení není řízením o žádosti, zvolení příslušné izofony, zákres příslušného území do mapových podkladů).

[189] Navrhovatelé Naděžda Holíková a Libor Holík rovněž uvádějí námitky, které již byly posouzeny, a soud tak při jejich hodnocení odkazuje na předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku (poukaz na výkon činností pouze se souhlasem odpůrce, případná změna užívání nemovitostí nebo jejich odstranění, funkční příslušnost úřadu územního plánování, soulad objektu navrhovatelů s územním plánem, provoz letiště a povaha správního řízení jako řízení z moci úřední, námitky proti stanovisku krajské hygienické stanice, zvolení

příslušné izofony, zákres území do mapových podkladů a skutečnost, že opatření protíná parcelní číslo katastrální mapy, zásah do vlastnického práva).

[190] Navrhovatelé David Stoppani a Petra Stoppani uvádějí námitky, které se obsahově shodují s již hodnocenými námitkami ostatních navrhovatelů, soud tak na hodnocení těchto námitek odkazuje (povaha činností, které mohou být v příslušném území prováděny pouze se souhlasem odpůrce, užívání pozemků, aplikace zákona o ochraně veřejného zdraví, funkční příslušnost úřadu územního plánování, investice do nemovitostí, stanovisko krajské hygienické stanice, zvolení příslušné izofony, zákres území do mapových podkladů a skutečnost, že hranice území protíná parcelní čísla podle katastrální mapy, zásah do vlastnického práva).

[191] Navrhovatel Petr Stulík uvádí obsahově námitky, které soud již shora posuzoval (omezení vlastnického práva, povaha činností, které vyžadují souhlas odpůrce, případná změna užívání stavby nebo její odstranění, funkční příslušnost úřadu územního rozvoje, investice do nemovitostí, stanovisko krajské hygienické stanice, zvolená hodnota izofony, zásah do vlastnického práva).

[192] Navrhovatelka Světa Košková pak rovněž uvádí námitky, k nimž se soud již vyjadřoval, proto odkazuje shora na odůvodnění tohoto rozsudku (další činnosti v příslušném území omezené na vydání souhlasu odpůrce, užívání pozemků nezemědělským způsobem, změna užívání nebo možnost nařízení odstranění stavby, funkční příslušnost úřadu územního plánování, princip proporcionality, vyjádření krajské hygienické stanice, povaha řízení jako řízení nikoliv o žádosti, zvolená hodnota izofony, zákres do mapových podkladů, zásah do vlastnických práv). V části námitek, kde navrhovatelka uvádí, že v blízkosti jejích nemovitostí probíhá dálnice D8 jako stávající zdroj hluku, takže vyhlášení ochranného hlukového pásma z tohoto důvodu již nemá význam, pak soud uvádí, že podle jeho názoru tato okolnost není sama o sobě pro vyhlášení opatření obecné povahy významná, neboť to vychází z toho, že posuzuje hlukovou zátěž ze zdroje hluku, který tímto opatřením vymezuje, a tím je provoz letiště.

J) Námitky zúčastněných osob

[193] Námitky, které v soudním řízení uplatňovaly osoby zúčastněné na řízení, se kryjí s těmi, které uváděli navrhovatelé, proto soud při jejich vypořádání odkazuje na předešlou část odůvodnění rozsudku.

K) Náklady řízení

[194] Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byli úspěšní žalovaní, kteří jsou zastoupeni advokátem, soud jim přiznal tuto náhradu, kterou tvoří odměna za zastupování advokátem u 15 navrhovatelů, snížená o 20% za celkem 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč a 3 režijní paušály po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí věci, sepsání návrhu, účast u ústního jednání). Dále soud přiznal navrhovatelům náklady na zaplacený soudní poplatek. Rozpis nákladů řízení je následující: odměna - 3100 Kč x 45, snížená o 20%, režijní paušál - 300 Kč x 45, soudní poplatek - 75000 Kč, celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH : 200100 Kč.

[195] O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., neboť soud jim žádnou povinnost neukládal, proto jim tyto náklady nemohly vzniknout.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. února 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Lazecká